

**ÖĞRENME STİLLERİ KONUSUNDA YAPILMIŞ
AKADEMİK ÇALIŞMALARIN İNCELENMESİ:
SİSTEMATİK DERLEME**

Ahmet Yusuf CEVHER

**Yüksek Lisans Tezi
Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Ana Bilim
Dalı**

**Yrd. Doç. Dr. Serkan YILDIRIM
2017**

(Her Hakkı Saklıdır)

T.C.
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANA BİLİM DALI
**BİLGİSAYAR VE ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ EĞİTİMİ ANA
BİLİM DALI**

ÖĞRENME STİLLERİ KONUSUNDA YAPILMIŞ AKADEMİK
ÇALIŞMALARIN İNCELENMESİ: SİSTEMATİK DERLEME

(Investigation of Academic Studies on Learning Styles: Systematic Review)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ahmet Yusuf CEVHER

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Serkan YILDIRIM

ERZURUM
Temmuz, 2017

KABUL VE ONAY TUTANAĞI

Yrd. Doç. Dr. Serkan YILDIRIM danışmanlığında, Ahmet Yusuf CEVHER tarafından hazırlanan “Öğrenme Stilleri Konusunda Türkiye’de Yayınlanmış Olan Akademik Çalışmalar Üzerine Genel Bir Bakış” başlıklı çalışma 13 / 07 / 2017 tarihinde yapılan savunma sınavı sonucunda başarılı bulunarak jürimiz tarafından. Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Başkanı: Yrd. Doç. Dr. Uğur BAŞARMAK

İmza:

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Serkan YILDIRIM

İmza:

Jüri Üyesi : Doç. Dr. Selçuk KARAMAN

İmza:

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

13/07/2017

Prof. Dr. Mustafa SÖZBİLİR

Enstitü Müdürü

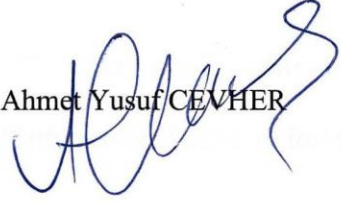
TEZ ETİK VE BİLDİRİM SAYFASI

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “Öğrenme Stilleri Konusunda Yapılmış Akademik Çalışmaların İncelenmesi: Sistemik Derleme” başlıklı çalışmanın, tarafımdan, bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden olduğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve onurumla doğrularım.

Lisansüstü Eğitim-Öğretim yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca gereğinin yapılmasını arz ederim.

13/ 07 / 2017

Ahmet Yusuf CEVHER

Bir bahar ayında hayatıma girip,
Ömrümü bahara çeviren oğlum **Muhammed Tuğra**'ya ithafen...

TEŞEKKÜR

Lisansüstü eğitimim boyunca ve bu çalışma süresince benden yardımlarını, güler yüzünü ve samimiyetini esirgemeyen çok kıymetli hocam ve danışmanım Yrd. Doç. Dr. Serkan YILDIRIM'a saygı, sevgi ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Yüksek lisans ders döneminde aldığım dersleri sayesinde akademik gelişim sürecime katkı sağlayan mesleki hayatımda da bana verdikleri değerli bilgilerden faydalanacağımı düşündüğüm saygıdeğer hocalarım Prof. Dr. Yüksel GÖKTAŞ'a, Doç. Dr. Engin KURŞUN'a, Yrd. Doç. Dr. Rabia Meryem YILMAZ'a teşekkür ederim.

Tezimin her aşamasında yardımlarıyla, engin fikir ve yetenekleriyle yoluma ışık tutan sevgili ablam Aliye Hilal CEVHER'e çok teşekkür ederim.

Bugünlere gelmemde maddi manevi büyük emekleri olan sevgili anneme, babama ve ağabeyime en içten dileklerimle teşekkürlerimi sunuyorum.

Son olarak hayatımdaki her zorlukta yanımda olan, biricik destekçim, hayat arkadaşım Neşe CEVHER'e bu çalışma süresince bana göstermiş olduğu sabır ve ilgiden dolayı sonsuz sevgi ve en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

Erzurum – 2017

Ahmet Yusuf CEVHER

ÖZET

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ÖĞRENME STİLLERİ KONUSUNDA YAPILMIŞ AKADEMİK ÇALIŞMALARIN İNCELENMESİ: SİSTEMATİK DERLEME

AHMET YUSUF CEVHER

2017, 121 sayfa

Bu çalışmada öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de 2000-2016 yılları arasında yayımlanmış olan akademik çalışmaların sistematik olarak incelenerek değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Sistematik derleme yöntemiyle yapılan bu çalışmanın örneklem grubunu Türkiye’de yayımlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri ile Türkiye kökenli hakemli dergilerde yayımlanmış makaleler oluşturmaktadır. Çalışma süresince 290 adet yüksek lisans ve doktora tezine 157 adet makaleye erişilmiş, bunlardan erişime kapalı olanlar elimine edilerek 341 adet çalışmayla araştırma tamamlanmıştır. Veri analiz yöntemi olarak içerik analizi yöntemi tercih edilmiş olup veriler derinlemesine incelenmiştir. Yapılan analizler sonucunda öne çıkan bulgular ise şöyledir; Öğrenme stili konusunda yoğun olarak çalışılan yayın türü yüksek lisans tezleri olmuştur. Ağırlıklı olarak tercih edilen dil Türkçedir. Öğrenme stilleri konusunda en yoğun 2011 yılında çalışılmıştır. Gazi Üniversitesi’nde öğrenme stilleri konusunda diğer üniversitelerden daha fazla yayın yapılmıştır. Çalışmalarda yoğun olarak lisans öğrencileri örneklem grubu olarak tercih edilmiştir ve genellikle “301-1000” örneklem büyüklüğü kullanılmıştır. Çalışmalar yoğun olarak betimsel araştırma türünde yürütülmüş olup nicel araştırma yöntemi en sık tercih edilen araştırma yöntemi olmuştur. Araştırma desenlerinden ise tarama (survey), araştırmacıların yoğun olarak tercih ettiği araştırma deseni olmuştur. Öğrenme stili, çalışmalarda en çok bağımlı veya bağımsız olmak üzere değişken olarak kullanılmış ve diğer değişkenlerle birbirilerine olan etkileri incelenmiştir. “Öğrenme stili” değişkeniyle birlikte en fazla kullanılan değişken “akademik başarı” değişkeni olmuştur. “Öğrenme stili” değişkeniyle en güçlü etkileşim kuran değişken ise “tutum” değişkeni olmuştur. İncelenen çalışmalarda genellikle Kolb’a ait öğrenme stili envanteri tercih edilen öğrenme stili envanteri olmuştur.

Anahtar Sözcükler: Öğrenme stilleri, sistematik derleme, içerik analizi.

ABSTRACT

MASTER'S DISSERTATION

INVESTIGATION OF ACADEMIC STUDIES ON LEARNING STYLES: SYSTEMATIC REVIEW AHMET YUSUF CEVHER 2017, 121 pages

In this study, it was aimed to examine and evaluate the academic studies published between 2000-2016. The sample group of this study, which is made by systematic review method, is publishing the articles published in the master's and doctoral theses published in Turkey and in the feminist magazines originating in Turkey. During the study period, 290 master's and doctoral dissertations had reached 157 articles and those with inaccessible ones were eliminated and 341 studies were completed. As a data analysis method, content analysis method was preferred and data were examined in depth. The findings of the analysis are as follows; The types of publications that have been intensively studied about learning style have been graduate theses. The predominantly preferred language is Turkish. Worked on the most intense learning styles in 2011. Gazi University has published more stories about learning styles than other universities. Working in intensive undergraduate students it was chosen as the sample group and is "301-1000" sample size is used. Studies were conducted in intensive research methods such quantitative descriptive research has been the most common method preferred research. Among the research designs, the survey was the research design that researchers preferred extensively. Learning style used in the study as being most dependent or independent variables and their effect on each other with the other variables were examined. Along with the "learning style" variable, the most used variable has been the "academic achievement" variant. The most strongly interacting variable with the "learning style" variable is the "attitude" variable. Kolb learning style inventory usually belong in the studies reviewed has been the preferred learning style inventory.

Key Words: Learning styles, systematic review, document analysis, descriptive analysis

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR	ii
ÖZET.....	iii
ABSTRACT	iv
TABLolar LİSTESİ.....	vii
ŞEKİLLER LİSTESİ.....	ix
KISALTMALAR LİSTESİ.....	x

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu ve Gerekçesi	4
1.2. Amaç	7
1.2.1. Araştırma Sorusu.....	8
1.2.2. Alt Araştırma Soruları.....	8
1.3. Önem.....	8
1.4. Varsayımlar.....	9
1.5. Sınırlılıklar	9
1.6. Tanımlar.....	10

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR.....	11
2.1. Kuramsal Çerçeve	11
2.1.1. Eğitim.....	11
2.1.2. Öğrenme.....	12
2.1.3. Öğrenme Stilleri	13
2.1.4. Öğrenme Stili Modelleri	16
2.1.4.1. Dunn ve Dunn Öğrenme Stilleri Modeli	16
2.1.4.2. Grasha ve Riechman Öğrenme Stili Modeli.....	19
2.1.4.3. Kolb Öğrenme Stili	20
2.1.4.4. Reinert Öğrenme Stili Modeli	24
2.1.4.5. Gregorc Öğrenme Stili Modeli.....	24
2.1.4.6. Honey ve Mumford Öğrenme Stili Modeli	27
2.1.4.7. McCarthy Öğrenme Stili Modeli.....	27
2.2. İlgili Araştırmalar.....	29

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3.	YÖNTEM.....	36
3.1.	Araştırma Modeli	36
3.2.	Evren ve Örneklem	38
3.3.	Veri Toplama Araçları ve Verilerin Toplanması	38
3.4.	Veri Analizi.....	39
3.5.	İnandırıcılık ve Teyit Edilebilirlik Önlemleri	39

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4.	BULGULAR.....	42
4.1.	Yayınların Türlerine Ait Bulgular	42
4.2.	Yayınların Yıllara Göre Dağılımına Ait Bulgular	42
4.3.	Yayınların Diline Ait Bulgular	44
4.4.	Yayın Sayısı ve Türüne Göre Üniversite Dağılımına Ait Bulgular	45
4.5.	Yayınlarda Kullanılan Örneklem Türüne ve Büyüklüğüne Ait Bulgular	47
4.6.	Yayınlarda Kullanılan Metodolojik Yapılara Ait Bulgular	49
4.7.	Yayınlardaki Öğrenme Stilinin Çalışmadaki Yerini Gösteren Bulgular	51
4.8.	Yayınlarda Öğrenme Stilleriyle Birlikte Yoğun Olarak Kullanılan Değişkenlerin Durumuna Ait Bulgular	52
4.9.	Yayınlardaki Öğrenme Stili Envanterinin Kullanımına Ait Bulgular	58

BEŞİNCİ BÖLÜM

5.	SONUÇ VE ÖNERİLER.....	61
5.1.	Sonuç.....	61
5.2.	Öneriler	73

KAYNAKÇA	75
-----------------------	-----------

EKLER.....	83
-------------------	-----------

ÖZGEÇMİŞ.....	111
----------------------	------------

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 2.1. Çeşitli Araştırmacılar Tarafından Yapılan Öğrenme Stili Tanımları ve Temel Aldıkları Değişkenler	25
Tablo 2.2. Dunn & Dunn Öğrenme Stili Modelinde Öğrenmeye Etki Eden Faktörler	25
Tablo 2.3. Kolb'un Öğrenme Biçimleri ve Bunların Öğrenme Yolları Arasındaki İlişki	31
Tablo 2.4. Gregorc Öğrenme Stili Modelinde Bireylerin Tercih Ettikleri Öğretim Yaklaşımları	34
Tablo 3.1. Çalışmanın Örneklem Dağılımı	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.
Tablo 4.1. Yayın Türlerinin Sayısı	50
Tablo 4.2. Yayın Türlerinin Yıllara Göre Sayısı	51
Tablo 4.3. Çalışmaların Yayımlandığı Dillere Göre Dağılımı	52
Tablo 4.4. Yayın Sayısı ve Türüne Göre Üniversitelerin Dağılımı	53
Tablo 4.5. Tercih Edilen Örneklem Türü ve Büyüklüğü	56
Tablo 4.6. Tercih Edilen Araştırma Yöntemi	57
Tablo 4.7. Tercih Edilen Araştırma Deseni	58
Tablo 4.8. Tercih Edilen Araştırma Türü	59
Tablo 4.9. Öğrenme Stillerinin Çalışmadaki Yeri	60
Tablo 4.10. Yoğun Olarak Kullanılan Değişken İkilipleri	61
Tablo 4.11. “Öğrenme stili” ile “Akademik başarı” Değişkenlerinin İlişki Durumu	61
Tablo 4.12. “Öğrenme stili” ile “Cinsiyet” Değişkenlerinin İlişki Durumu	62
Tablo 4.13. “Öğrenme stili” ile “Tutum” Değişkenlerinin İlişki Durumu	62
Tablo 4.14. “Öğrenme stili” ile “Öğrenme stratejileri” Değişkenlerinin İlişki Durumu	63
Tablo 4.15. “Öğrenme stili” ile “Sınıf düzeyi” Değişkenlerinin İlişki Durumu	63

Tablo 4.16. “Öğrenme stili” ile “Öğrenim Gördüğü Bölüm” Değişkenlerinin İlişki Durumu.....	64
Tablo 4.17. “Öğrenme stili” ile “Kalıcılık” Değişkenlerinin İlişki Durumu.....	64
Tablo 4.18. “Öğrenme stili” ile “Yaş” Değişkenlerinin İlişki Durumu.....	65
Tablo 4.19. “Öğrenme stili” ile “Eleştirel düşünme” Değişkenlerinin İlişki Durumu	65
Tablo 4.20. “Öğrenme stili” Değişkeniyle İlişkili Bulunan Değişkenlerin İlişki Yüzdeleri	66
Tablo 4.20. Öğrenme Stili Envanteri Kullanımı.....	67
Tablo 5.1. Sonuç Tablosu	79

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 2.1. Kolb'un Öğrenme Stili Modeli.....	29
Şekil 2.2. Kolb'un Öğrenme Stili Modeli.....	31
Şekil 2.3. 4MAT Sistemi.....	36
Şekil 3.1. Çalışmanın İşlem Basamakları.....	45
Şekil 4.1. Yayınların Yıllara Göre Dağılımı.....	52
Şekil 4.2. Lisans Öğrencilerinin Dağılımı.....	57

KISALTMALAR LİSTESİ

MEB	: Millî Eğitim Bakanlığı
ÖME	: Öğrenci Merkezli Eğitim Modeli
ULAKBİM	: Ulusal Akademik Ağ ve Bilgi Merkezi
YÖK	: Yüksek Öğretim Kurumu

BİRİNCİ BÖLÜM

1. GİRİŞ

Bir toplumu oluşturan bireyler zekâ düzeylerine göre gruplandırıldığında her yüz kişiden beşinin normalin dışında zekâ düzeyine sahip olduğu görülmektedir (Cevher, 2015). Normalin dışında zekâ düzeyine sahip bireylerin ise yaklaşık olarak yarısı üstün zekâlı iken (Maryland, 1972), öteki yarısının ise IQ skorunun normalin altında seyrettiği bireylerden oluştuğu bilinmektedir. Zekâ düzeyleri her ne kadar farklılık gösterse de toplumdaki bireylerin ortak özelliği öğrenebiliyor olmasıdır, zira her insan öğrenebilir (Dunn ve Dunn, 1993).

Öğrenme, bireyin dış dünyayı algılamasıyla başlayan kendi içsel serüvenini zamanla disipline etmesi olarak tanımlanabilir (Bray ve McClaskey, 2013; Edwards, 2015; Hyun, Ediger ve Lee, 2017). Bu serüveni üç farklı perspektiften değerlendiren Schmeck (2013), deneyimsel bakış açısıyla öğrenmenin, bireyin öğrenme eylemi ile kendi içinde hayli meşgul olduğu, gerçekten anlamayı hedefleyen yorumlayıcı bir süreç olduğundan bahseder. LeGendre ve LeGendre (1998) ise bu içsel serüvene duyguları da katarak bireyin öğrenme süreci sonunda memnun olduğu veya sevdiği ve kasıtlı olarak tercih ettiği değişim süreci olarak değerlendirir. Kolb (1981), öğrenmeden bahsederken, öğrenme sürecinin bireyin kendi içinde yapılandığı kültürel ve bilişsel birikimin yanı sıra, gelişim ve olgunlaşma düzeyinden de beslendiğini ifade eder. Görüldüğü üzere pek çok faktörün etkili olduğu öğrenme süreci, en az insanın kendisi kadar oldukça iç içe, karmaşık ve değişkenlik gösteren bir süreçtir.

Yetişmiş insan gücünün kıymeti, devletlerin kaderini belirleyebilecek düzeye ulaşmış olması sebebiyle bireyin kendi öğrenme sürecinin farkında olması ve bu sürece etki eden tüm faktörlerle işbirliği içerisinde kendi bilişsel sürecini kontrol edebilmesi (Flavell, 1979) günümüzde sıklıkla tercih edilmelidir. Günümüz eğitim anlayışı, öğrenme sürecinde bireyin olabildiğince aktif olmasını destekleyerek, bireyin düşünce dinamiklerini harekete geçirmek suretiyle orijinal ve faydalı bilgiler üretmesine katkı sağlayabilecek yönde olması da (Kelly, Lesh ve Baek, 2014) üreten insan yetiştirme

hedefiyle bağdaşmaktadır. Bu nedenlerle ülkelerin gelişimini ve ilerleyişini en büyük ölçüde etkileyen öğrenme süreci üzerinde durulması gereken mühim bir konudur.

Bireyin kültürel, gelişimsel, duygusal, bilişsel gibi pek çok yönünün müdahil olduğu öğrenim süreci, doğası gereği bireye özgü nitelikler taşımakta ve en az birey sayısı kadar çeşitlilik gösterebilmektedir (Kolb, 1981; Güven ve Kürüm, 2008). Öğrenme sürecini verimli kılmak ise konuyu pek çok perspektiften ele alarak, öğrenen bireyin öğrenme sürecindeki bireysel farklılıklara odaklanılarak erişilebilir, bu da öğrenme stilleri adında yeni bir kavramı doğurmaktadır. Yaklaşık yarım asırdır tartışılan öğrenme stilleri, Keefe'e (1982) göre bireyin bilişsel, duyuşsal ve psikolojik özellikleridir. Bununla beraber bireyin tüm bu alanlardaki özellikleri ile çevreyi nasıl algıladığını, çevreyle nasıl etkileşim içerisinde olduğunu ve çevresine ne tür tepkiler verdiğini açıklayan oldukça güvenilir bir göstergedir (Akt: Li, Medwell, Wray, Wang ve Liu, 2016). İçerisinde psikolojik faktörleri barındırması açısından diğer eğitim bilimi konularından ayrıldığını düşünen Curry (1990), bireyin öğrenme stilini keşfinin, etkili öğretimi ve uygulamalı öğrenmeyi başlattığını iddia eder. Dunn ve Dunn (1993) ise bireyin zor olarak tanımlayabileceği bilgiyi öğrenmek için kendine has bir stil geliştirerek zorluklar ile daha kolay başa çıkabileceğine değinir. Tüm bu özellikleri ele alındığında etkin bir öğrenme süreci geçirme arzusunda olan bireyin öğrenme stilini keşfedip uygulaması adeta bir zorunluluk haline gelmiştir. Nitekim dünyanın teknoloji çağında olduğu göz önünde bulundurulursa, bilgiye erişme noktasında pek fazla çaba sarf etmek gerekmediği aşîkârdır. Ancak bilgiyi işleme, algılama, yorumlama ve yeni bilgiler üretme kabiliyetleri giderek önem kazanmaktadır. Bu açıdan etkin yaşantılar için bireylerin bilgiyi en kolay işleyebilmeleri ve kendi öğrenme stillerini keşfetmeleri neredeyse mecburidir. Dolayısıyla öğrenme stilleri titizlikle çalışılması gereken bir konu olmakla beraber, bireylerin kendi öğrenme stillerinin keşiflerini hızlandırması için onlara bir ışık olması açısından oldukça önem arz eder.

Öğrenme stillerinin önemi, hayli ilgi çekici bir alan olmasından ötürü yapılan çok fazla sayıda araştırmanın (Coffield, Moseley, Hall and Ecclestone, 2004) sonucunda iyice anlaşılmış ve öğrenme stillerinin eğitim programlarına dahil olması ile öğretimde aktif rol üstlenmesi gerektiği öne çıkmıştır. Galloway (1976), öğrencinin zekâ ve akademik başarı düzeyi her ne seviyede olursa olsun, öğrenme stillerine göre

hazırlanmış etkili bir öğretimin, öğrenmeye büyük oranda katkı sağlayabileceğini düşünmektedir. Laycock (1978), sınıf ortamını birey için öğretici bir çevre olarak görür ve bu çevrede belirli değişkenler için tepki vermenin bireysel ve kişiye özgü yolu olarak tanımladığı öğrenme stillerinin kullanılmasının, öğrenme kalitesini arttıracığını düşünmektedir. Bir öğrenme durumu veya şartını, diğer durum ve şartlar içerisinde seçme halini öğrenme stili olarak tanımlayan Rani (2012), öğrenme stillerinin öğretime dahil olmasını; “eğer çok sayıda öğrencinin olduğu bir sınıfta öğrenme iyiye, kesinlikle öğrenciler bireysel öğreniyordur, yani öğrenme stilini keşfetmiştir” diye açıklar. Öğrencilerin öğrenme stillerine göre hazırlanmış bir öğretimin akademik başarıyı arttırdığını ortaya koyan Tulbure (2012) ise; bu şekilde tasarlanmış bir öğretimin öğrencilerin öğrenme sonuçlarını, derse karşı tutumlarını, öğrenme motivasyonlarını pozitif etkilediğini kaydetmiştir. Alanyazında öğrenme stillerinin öğretimdeki yeri ve önemi konusunda hemfikir olan araştırmacılar, öğrenme stiline yönelik farkındalığın akademik başarıyı da arttırdığı konusunda ortak kanıdadırlar (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005; Tulbure, 2012; Wu, 2014).

Gelişim ve ilerlemenin mecburiyet kazandığı çağımızda etkili bir öğretim ile beyin gücünü kullanmak akademik başarının en yüksek düzeyde olmasına bağlıdır ve bu durum bir devletin en önemli gayesidir. Nitekim Milli Eğitim Bakanlığı da bu gayeye hizmet ederek geliştirdiği Öğrenci Merkezli Eğitim Modelinde (ÖME) öğrenme stillerine değinir. ÖME’ye göre “*öğrenmeyi öğrenmiş, üretkenlik becerisine sahip, bilgiye ulaşip bilgiyi kullanabilen, kendini gerçekleştirmiş bireyler*” yetiştirmek esastır ve öğretim “*her aşamada bireyin katılımını sağlayacak bir biçimde*” bu hedeflere göre yapılandırılmalıdır (MEB, Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı, 2004). Ayrıca Türk Milli Eğitimi’nin genel amaçlarını açıklayan maddelere bakıldığında da bireyin kendi öğrenme stilini keşfetmesini sağlayabilecek pek çok unsur (ilgi, istidat ve kabiliyetler) bulunmaktadır (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1975). Bu nedenle gerek Milli Eğitim’in gerekse alanyazının üzerine çokça eğildiği bir başlık olan eğitim ve öğretimde öğrenme stilleri; defaatle araştırılması, konu ile ilgili gelişmelerin güncellenmesi sebebiyle tartışılması açısından önem teşkil eder. Bu araştırma ülke sınırları içerisinde konu ile ilgili yapılan tüm akademik çalışmaların incelenip kategorize edilmesi ile eğitim ve öğretim sürecinde öğrenme stillerine toplu bir bakış sunmaktadır. Gerek ülkedeki konu ile ilgilenen akademisyenlerin, gerekse yapılan akademik çalışmalara

katılımcı olarak iştirak eden şahısların öğretim sürecinde öğrenme stillerine bakış açılarını ve ülkedeki öğrenme stilleri çeşitliliğini ortaya çıkarmaktadır.

1.1. Problem Durumu ve Gerekçesi

Öğrenme stiline yönelik yapılan araştırmalarda, eşit koşullarda hazırlanmış öğretici bir ortamda öğrencilerin prosedürel ve kavramsal bilgileri birleştirmede farklı performanslar sergiledikleri, her iki bilgi türünü farklı algıladıkları ve bilgiyi işlemede tüm öğrenenlerin farklı süre ve şekilde başarımlar gösterdiği rapor edilmiştir (Hallett, Bryant, ve Nunes, 2010; Hallett, Nunes, Bryant ve Thrope, 2012). Bempeni ve Vamvakoussi, (2015) eşit koşullarda hazırlanmış öğretici bir çevrede, bireysel farklılıkların eşit ürünler almaya en büyük engellerden biri olduğunu düşünür. Uygulanan öğretimsel desenin farklı öğrenme sonuçları doğurmasını bireylerin yeteneklerindeki farklılığa bağlayan Killingsworth, Clark ve Adams (2015), bireysel farklılıkların uygulamalı bir öğretim deseni davranışlara yansımalarıyla, bilişsel yeteneklerde oluşan değişim düzeyine göre ayırt edilebileceğini düşünür. Yani öğretimin uygulanmasıyla bireylerde meydana gelen gelişim düzeyleri analiz edildiğinde, bireysel farklılıklar ile ilgili yoğun ipuçlarına rastlanabileceğini ifade eder. MEB, 2004 yılında bireysel farklılıklarla tanışmış ve eğitim programında yer alması gerektiği kanısına varmıştır (Baş, 2011). Bilim ve teknolojideki hızlı gelişme, eğitim bilimlerini de yanına alarak hızla ilerlerken, öne çıkan bilgi toplumu oluşturma hedefi, yetişmiş insan ve beyin gücü ihtiyacı doğrultusunda MEB, bireylerin merkezde olduğu ve onların öğrenme stillerine göre tasarlanmış kapsamlı eğitim programlarına ihtiyaç duyduklarını belirterek (Turan, 2006), eğitim sisteminde köklü bir değişikliğe gitmiştir. Teoride belki de kusursuz işleyeceği varsayılan bu atılımın pratikteki sonuçları ne yazık ki çok da sevindirici olmamıştır (Baş, 2011). Bireysel farklılıkların gözetilmesi fikrinin uygulamada karşılaştığı pek çok engelleyici unsur bulunurken (davranışçı öğretmenler, işbirlikçi öğrenciler, bilişsel hazır bulunuşluk, vs.), bireysel farklılıklar kavramının tam olarak anlaşılmamış ve içselleştirilmemiş olduğu görülmektedir. Bu kavramın iyice anlaşılması ve ülke genelinde özellikle öğretmenler tarafından kabul görmesi için konu ile ilgili çok sayıda araştırmaya ve eğitimler düzenlenmesine ihtiyaç duyulmaktadır (Turgut, Salar, Aksakallı ve Gürbüz, 2016). Bireysel farklılıkların öğrenme sürecine etkisi alanyazında üstünde durulan bir konu olmakla beraber (Coffield, Moseley, Hall

ve Ecclestone, 2004; Li ve He, 2016) konu ile ilgili yapılan araştırmalar bireysel farklılıkların doğurduğu yeni kavramları oraya çıkarmıştır. Bu kavramlardan bireyin zihinsel performansı, öğrenme yönelimleri ve öğrenme stilleri de bireysel farklılık olarak ele alınmış (Felder ve Brent, 2005), öğrenme stiline bireysel farklılıklardan biri olduğuna kanaat getirilmiştir (Kurt ve Ekici, 2013).

Bireysel farklılıkların çok sayıda çeşitlilik içermesinden ötürü eğitim bilimlerinde ziyadesiyle ilgi çekici olduğu (Coffield, Moseley, Hall ve Ecclestone, 2004; Li ve He, 2016) ve eğitim sistemine yeni bir boyut kazandırdığı görülmektedir (Özerbaş, 2007). Tulbure (2011) etkili bir öğretimin bireysel ihtiyaçlara cevap verebilecek esnek, yaratıcı ve sorumluluğu güdüleyen bir eğitim ortamının tasarlanmasıyla gerçekleşeceğini iddia ederken, Othman ve Amiruddin(2010) ise eğitimcilerin öğrencilerin bireysel ihtiyaçlarına karşı hassas olması ve bireysel farklılıklar göz önünde bulundurularak sınıf içerisinde kullanılabilecek farklı eğitim tekniklerinin dizayn edilmesi gerektiğini düşünür. Öğrencilerin öğrenme aktivitelerini nasıl yürütecekleri konusunda bireysel farklılıklara sahip olmalarında hem fikir olunması ile bu farklılıkların gözetilerek farklı öğretim desenlerinin tasarlanması fikri gelişmiştir, böylelikle *öğrenme stilleri* ve *öğrenme stratejileri* kavramları doğmuştur (Bear, 2012; Altun, 2016). Bireysel farklılıkların bu kadar ilgi çekici olması, öğretimde bireysel farklılıkların çözümlenmesi ve bireylerin farklı ihtiyaçlara sahip olması, öğrenme stilleri hakkında düşünmeyi neredeyse zorunlu hale getirir (Li ve He, 2016).

Li ve He (2016), öğrencilere tercih ettikleri öğrenme stiline yönelik faaliyetlerle öğrenme fırsatı vermenin, öğrencilerin öğrenmesini mümkün oldukça kolaylaştıracağını iddia eder. Ayrıca öğrenme stillerinin; akademik başarıyı arttırdığını, motivasyonu yükselttiğini, daha etkili ve faydalı bir öğretim gerçekleştirdiğini, öğretmeni öğrencinin öğrenmesi konusunda daha fazla bilgi sahibi yaptığını, öğrenmedeki zorlukları hayli azalttığını eklemektedir. Smith (1982)'den, bir insanın öğrenme stiline, belli öğrenme durumlarında bilgiyi işlemenin, hissetmenin ve davranışın şahsına özgü yolu olduğunu aktaran Bear (2012), Fellenz ve Conti'den de (1989) öğrenme stillerinin genellikle çocuklukta kurulduğunu ve öğrenenin yaşamı boyu değişmediğini aktararak, durumun ciddiyetine ve öğretmenlere biçilen hassasiyet payına da vurgu yapmaktadır. Bu nedenle öğrenme stili konusunda yapılacak detaylı çalışmalara rehber olması bakımından önceki

Çalışmaların taranması, hassas ve mühim olan öğrenme stilleri üzerinde durulması gerektiği düşünülür. ğrenme stilleri ile ilgili yapılan çok sayıda araştırmanın taranması ile konu ile ilgili kaydedilen ilerlemeler ve alanyazındaki eksiklerin belirlenmesi bakımından sonraki araştırmacıların çalışmalarına ışık tutması sebebiyle önemsenmektedir.

Oxford ve Anderson (1995) ğrenme stilleri konusunda, eğitimcilerin öğrenenlerin öğrenmelerinin hızlı, kolay ve daha etkili olması için kendilerinde var olan öğrenme gücünü tanımlarına yardım etmeleri gerektiğini deklare ederek öğrenme stilini belirleyen öğrencinin öğrenme stratejilerini geliştirmesi için desteklenmesi gerektiğini tavsiye eder. Bear (2012) ğrenme stratejilerini bir öğrenme görevini başarmak için bireyin kullanmak üzere seçtiği teknik veya beceriler olarak tanımlar. ğrenme stilleri bilgi sürecinin asıl yollarından etkilenir iken, öğrenme stratejileri farklı öğrenme durumlarında bilgi elde etmek için öğrenenlerin kullandıkları metotlar ile çalışır (Conti ve Kolody 1995). Bir asıl süreç olmasından ziyade, öğrencilerin öğrenme stillerinden daha fazla stratejilerine müdahale edebildikleri, bir öğrenme sürecine katıldıklarında öğrenenlerin seçebildiği davranışlardır. (Fellenz ve Conti'den (1989) Akt. Bear, 2012). Bu nedenle stil ve stratejiler, ğretmen ve öğrenciye öğrenme durumunun düzeyi ve bireysel farklılıklardan kaynaklanan tercih şekli hakkında bilgi vermesi bakımından eğitim bilimlerinde üzerine düşülmesi gereken bir konudur. ğrenme stilleri ile ilgili yapılan çalışmalarda genel olarak öğrenme stratejilerinin değişken olarak kullanılması da, konuya verilen önemi göstermektedir. Alanyazında ğrenme stratejilerinin öğrenme stilleri ile olan ilişkisinin, bu iki değişkenin birbirini ne şekilde etkilediğinin bilincine varılması için konu ile ilgili yapılan pek çok araştırmanın toplu olarak değerlendirilmesi gerektiği ve bu alanda tarama ihtiyaı olduğu görülmektedir. Genel bir bakış sunması amacıyla yapılan çalışmaların bu bağlamda kategorize edilmesi, öğrenme stil ve stratejilerine bakılması açısından önemlidir.

Bir ğrencinin öğrenme stil ve stratejilerinin değerlendirilmesinin, hem öğretmenin hem de öğrencinin hangi opsiyonlara ihtiyaç duyduğunu göstermesi bakımından aşırı faydalı araçlar olduğunu düşünen Nuckles (2000), ğretmenler ve öğrencideki gelişimin izlenebilmesi için stil ve stratejilerin de incelenmesi gerektiğine vurgu yapmıştır. Birey sayısı kadar çeşitlilik gösteren öğrenme stillerinin (Kolb, 1981)

incelenmesi, stratejilerinin belirlenmesi de öngörülebileceği gibi çok fazla sayıda araştırmanın yapılmasına olanak sağlamaktadır. Dağınık bir şekilde bulunan araştırmaların belirli gruplar altında kategorize edilerek taranması, irdelenmesi ve kalite değerinin belirlenmesi sonraki araştırmalara ışık tutması bakımından önemlidir. Konu ile ilgili alanyazında kaydedilen ilerlemeler, yaşanması muhtemel aksaklıklar, konunun kültür yapısına entegrasyonu, çeşitliliği ve daha pek çok boyutuyla ancak tarama çalışmalarıyla ele alınabileceği düşünülmektedir. Türkiye’de Aşkın (2006), Orak (2015), Ataseven ve Oğuz (2015) öğrenme stili ile ilgili çalışmaları derleyerek alanyazına genel bir bakış sunmuş, alanyazındaki eksikliklerin giderilmesi için önerilerde bulunmuştur. Türkiye’deki tarama çalışmalarına bakıldığında, bu araştırma kapsam bakımından daha fazla sayıda yayını ele alması ve tarih aralığının güncel olması bakımından önem taşımaktadır. Bu nedenle bu çalışmada 2000-2016 yılları arasında ülkemizde yapılan akademik çalışmalar taranmış, analiz edilmiş, belirli başlıklar altında toplanarak öğrenme stilleri konusunun Türkiye’de ki yansıması gözler önüne serilmiştir. Bu konuda alanyazındaki boşlukların belirlenmesi, konunun Türkiye’de çalışılma ve işleme sürecinin saptanması bakımından alana katkı sağlayabileceği öngörülmektedir. Çalışmaların bir araya getirilmesi, öğrenme stili hakkında çalışanlara genel bir bakış sunması, Türkiye’de konu ile ilgili yapılan araştırmalar hakkında bilgi vermesi bakımından rehber niteliğinde bir kaynak olabileceği düşünülür. İncelenen öğrenme stili çalışmalarının aynı çatı altında toplanıp genel bir bakış sunulması, öğrenme stili ve öğrenme stilini etkileyen veya öğrenme stili ile ilişkisi olan diğer değişkenlerin incelenmesi gibi durumlara yönelik katkı sağlayacak yeni bilgiler ortaya koymaktadır.

1.2. Amaç

Bu çalışmada öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de 2000-2016 yılları arasında yayımlanmış olan akademik çalışmaların sistematik olarak incelenerek değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda çalışmanın araştırma sorusu belirlenmiş ve aynı genel amaçlar ile ilgili alt araştırma soruları oluşturulmuştur.

1.2.1. Araştırma Sorusu

“Öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de yayımlanan akademik çalışmaların içerikleri nasıldır?” araştırma sorusu ile hazırlanan alt araştırma soruları şöyledir;

1.2.2. Alt Araştırma Soruları

- 1) Öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de yayımlanan çalışmaların türü, yayın yılı ve yayımlanma yılı nedir? Çalışmalar hangi üniversiteye aittir?
- 2) Öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de yayımlanan çalışmalar hangi örneklem türünü kullanmıştır? Örneklem türünün büyüklüğü nedir? Hangi metodolojik yapılar kullanılmıştır?
- 3) Öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de yayımlanan çalışmalardaki öğrenme stili konusunun çalışmadaki yeri nedir? Öğrenme stilleri konusu çalışmalarda nasıl ele alınmış? Öğrenme stilleri değişkeniyle yoğun olarak birlikte kullanılan değişkenler nelerdir? Kullanılan değişken ikililerinin arasındaki ilişki durumları nasıldır? Kullanılan öğrenme stili envanteri (ölçeği) hangisidir?

1.3. Önem

Öğrenme stilleri doğası gereği hayli çeşitli bir konu olması bakımından, araştırmacıların çok fazla dikkatini çekmiş ve konu ile ilgili çok sayıda çalışma yapılmıştır (Coffield, Moseley, Hall ve Ecclestone, 2004; Güven ve Kürüm, 2008; Li ve He, 2016). Türkiye’de MEB’in 2004 yılında eğitim programlarını bireysel farklılıkları gözetenek yeniden yapılandırması ile (Baş, 2011) konu ile ilgili akademik çalışmalar ivme kazanmış, günümüze kadar çok sayıda bilimsel araştırma gerçekleşmiştir. Süregelen araştırmaların fazla sayıda ve türde olmasından ötürü, yapılan tüm araştırmalara toplu bakış ve değerlendirme ihtiyacı doğmuş (Aşkın, 2006; Orak, 2015; Ataseven ve Oğuz, 2015) ve belli başlıklar altında kategorize edilmesi gerektiği düşünülmüştür. Bu araştırmada ele alınan başlıklardan bazılarının; Türkiye’de ne tür çalışmalar yapılmış, bu konu nasıl ele alınmış, hangi sonuçlara ulaşılmış veya hangi sonuçlara ulaşılammış gibi soruların cevaplarını karşılıyor olmasının, bu konuda yapılacak olan çalışmalara farklı bir bakış açısı getirmesi beklenir. İleri ki yıllarda konu

ile ilgili yapılacak olan araştırmaların başlangıç noktasının, içeriğinin ve kuramsal çerçevesinin oluşmasında etkili bir karar verme standardı oluşturacağı düşünölmektedir.

Ölkemizde öğrenme stilleri ile ilgili çok fazla sayıda araştırma olmasına rağmen, yapılan çalışmalara genel bir bakış ve değeriendirme sunabilecek çok az çalışma vardır (Güven ve Kürüm, 2006; Aşkın, 2006; şeker, 2014; Orak, 2015; Ataseven ve Oğuz, 2015; Bozkurt ve Orak, 2016). Var olan değeriendirme ve genel bakış çalışmaları ise (Aşkın, 2006; Orak, 2015; Ataseven ve Oğuz, 2015), tarih bakımından günümüze kadar olan akademik çalışmaları kapsayamamaktadır. Yakın tarihli çalışmalarda ise öğrenme stilleri belirli boyutlarda ele alınmış olmakta veya akademik yayın türüne göre ayırım yapılarak, değeriendirme tek yayın türünden yürütölmektedir. Bu çalışma güncel akademik yayınları kapsaması ve akademik yayın türlerinde herhangi bir ayırım yapmaksızın 2000-2016 yılları arasındaki tüm akademik yayınları içermesi sebebiyle alanyazındaki değeriendirme çalışmalarından ayrılır. Ayrıca alanyazında var olan değeriendirme ve genel bakış çalışmaları incelenen yayınları belirli bilimsel değerişkenler veya standarda göre ele alırken, bu çalışma da öğrenme stilleri ile ilgili akademik yayınların türü ve değerişkenlerine bakılmaksızın belirtilen yıllar arasındaki tüm yayınlar incelenmiş ve detaylı bir şekilde kategorize edilmiştir. Türkiye’de alanyazında benzeri kriterlerde ve bu kadar geniş kapsamda araştırmanın olmaması, bu çalışmanın önemini ortaya koymaktadır.

1.4. Varsayımlar

İncelenen çalışmaların bu araştırmanın kapsamını oluşturması bakımından yeterli olduğu ve çalışmalarda başvurulan bilgilerin doğru olduğu varsayılmaktadır.

1.5. Sınırlılıklar

- Araştırma Türkiye’de yayımlanan çalışmalara sınırlandırılmıştır.
- Araştırma erişilebilir nitelikteki çalışmalara sınırlandırılmıştır. Erişime kapalı yayınlar çalışmaya dâhil edilmemiştir.

1.6. Tanımlar

Eğitim: Bireyin yaşama ve öğrenmeye dair bilgi ve beceri kazanma sürecidir.

Öğrenme: Bireyin kendi içinde anlamayı hedefleyen yorumlayıcı süreçtir.

Öğrenme Stili: Bireyin öğrenme sürecinde tercih ettiği yoldur.

Öğrenme Stili Envanteri: Öğrenme stillerindeki farklılıkları ölçmek için hazırlanmış ölçektir.

Öğrenme Stili Modeli: Öğrenenin öğrenmesini ve stilini etkileyebilecek değişkenleri içeren sürecin gösterimidir.

Empirik Çalışma: Örneklem grubunu seçilen konuda daha önceki çalışmaların oluşturduğu, alanyazın taraması, içerik analizi, derleme gibi önceki çalışmalardan veri toplamaya dayalı yürütülen araştırmalardır.

İKİNCİ BÖLÜM

2. KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Araştırmanın bu bölümünde eğitim, öğrenme, öğrenme stilleri, öğrenme stili modelleri kavramları hakkında bilgi verilip, öğrenme stilleri ile ilgili yapılan akademik çalışmalardan bahsedilerek alanyazında öğrenme stillerinin yeri ve önemi açıklanmaya çalışılmıştır.

2.1. Kuramsal Çerçeve

2.1.1. Eğitim

Eski çağlardan bu yana insanlar birbirlerine bildiklerini aktarmaya çalışmış ve eğitim kavramının ortaya çıkmasına neden olmuşlardır. İnsanların dünyaya gelmesi ile başlayan bu süreç, bilgi ve becerileri elde etmek, geliştirmek ve kullanmak için sarf edilen çaba olarak değerlendirilebilir. Orak (2015), eğitimin içinde yaşadığımız dünya olduğunu iddia ederken, Aşkın (2006) ise eğitimi ekonomik kalkınma ve kültürel gelişmişliğin yani medeniyetin ana ögesi olarak değerlendirir. Hayatımızın başlangıcından sonuna kadar devam eden bu olgu, takdir edilmelidir ki bilim dünyasında da hayli tartışılmış ve eğitim bilimciler tarafından pek çok kez tanımlanmıştır. Alanyazında en sık rastlanan eğitim tanımı olan “istendik yönde davranış değiştirme süreci”nin (Ertürk, 1997) yanı sıra, pek çok eğitim bilimci tarafından tanımlanmaya çalışılmıştır. En genel anlamıyla insanları belli amaçlarına göre yetiştirme süreci olan eğitim, bilgi, beceri, tutum ve değerler yoluyla insanın karakterinde değişimler gerçekleştirir (Fidan, 1986). Oğuzkan (1993) eğitimi, bireyin kendi iradesi ile girdiği değişim süreci olarak değerlendirirken, Şimşek (2014) ise toplumsal hedefler doğrultusunda ve kendi gizil güçlerine dayalı olarak bireylerin davranış örüntülerini değiştirme yoluyla onların gelişimlerine katkıda bulunma süreci olarak görür. Kaya ve Oran (2015) ise eğitimi, yaşantılar yoluyla, deneyimleyerek, gözlemleyerek, deneme-yanılma yoluyla, kendi bilişsel şemalarını yapılandırma süreci olarak değerlendirir. Alanyazındaki eğitim kavramının tanımlarında kullanılan unsurlardan ortak olanı değişimdir.

Teknolojideki hızlı gelişim, medeniyetlerin ilerleyişi, ekonomik atılımlar, refah düzeylerinin iyileşmesi gibi pek çok unsur insanın değişim süreci olan eğitimi pozitif yönde etkileyerek pek çok konuda gelişmesine vesile olmuştur. Eğitim kavramı zamanla bireye daha yakından bakmaya başlayarak, yöntem ve tekniklerinin de bu doğrultuda gelişmesine yardımcı olmuştur. Eğitimde meydana gelen değişimlerden en çok etkilenen kavramlardan biri de öğrenme kavramıdır (Kelly, Lesh ve Baek, 2014).

2.1.2.Öğrenme

İnsanı yeterince önemseyen bilim, insanın değişim ve gelişimini de gerekli görerek, ürettiği kavramlarla ona yol göstermeye çalışır. Eğitim kavramının alanyazında pek çok tanımının yer almasının yanı sıra, en önemli unsurlardan biri olan öğrenmenin de alanyazında pek çok tanımı bulunmaktadır. Flavell (1979) bireyin bilişsel sürecini kontrol edebilmesi olarak değerlendirirken, LeGendre ve LeGendre (1998) öğrenmeyi bireyin istendik değişimi olarak görür. Bireyin dış dünyayı algılamasıyla başladığı düşünülen öğrenme süreci (Bray ve McClaskey, 2013), Şimşek'e (2014) göre bireyin bulunduğu ortam ile etkileşiminden doğan kalıcı değişimlerdir. Öğrenmedeki çeşitliliği ve kişiye özgü olmasını insanın parmak iziyle özdeşleştiren Güven ve Kürüm (2008), öğrenmeyi bireyin kişisel yapısına göre değişimleri içerdiği bir süreç olarak tanımlamaktadır. Öğrenme sırasında bireyin aklı başında olması gerektiğine vurgu yapan Hergenhahn (1988) ise bireyde meydana gelen değişimin davranışta veya potansiyel davranışta olabileceğine dikkat çekmiştir.

Bu tanımlara dikkat edecek olursak hepsi öğrenmenin bir yaşantı ya da etkileşim sonucu meydana geldiğini ve kalıcı izli olduğunu savunmaktadır. Öğrenme ile bireyin bir değişim süreci yaşadığı ve bu sürecin bilişsel, duygusal veya davranışsal yönde yansımalarının olduğu ortak vurgudur.

Öğrenme gerçekleşirken çeşitli değişkenler öğrenmeye etki etmektedir. Öğrenmeye etki eden unsurlar bilişsel, duyuşsal ve psikomotor olmak üzere 3 boyutta incelenmektedir (Schmeck, 2013). Her birey bu boyutları farklı bir şekilde kullanır ve bu boyutlar bireylerin öğrenmelerine farklı bir şekilde etki eder. Her birey öğrenebilir ama her birey aynı yollarla öğrenemeyebilir. Çünkü öğrenme, bireysel farklılıklardan dolayı bireyden bireye değişiklik göstermektedir (Hallett, Bryant, ve Nunes, 2010;

Hallett, Nunes, Bryant ve Thrope, 2012; Bempeni ve Vamvakoussi, 2015). Öğrenmenin kişiye özel olması (Kolb, 1981; Güven ve Kürüm, 2008; Senemoğlu, 2013), yani her bireyin öğrenmesi için kendine özgü bir yol belirlemesi, bir tarza sahip olması eğitimde öğrenme stillerinin doğmasına sebep olmuştur (Bear, 2012; Altun, 2016).

2.1.3. Öğrenme Stilleri

Bireylerin öğrenmeyi en iyi nasıl gerçekleştirdiği konusu üzerinde duran öğrenme stilleri kavramını tarihte ilk kez 1960 yılında Rita Dunn kullanmıştır (Orak, 2015). Sonrasında ise Dunn, öğrenme stillerini öğrenenin karakteristik özelliklerine göre belirlediği, bilgiyi işleme yolu olarak açıklamıştır (Dunn ve Dunn, 1993). 1980’li yıllardan sonra eğitim ve psikoloji anlayışında bireysel farklılıklara verilen önem artmaya başlayınca, öğretimde bireysel farklılıklara yer verilmesi ve öğrenenlerin öğrenmek için farklı yollara ihtiyaç duyması, öğrenme stilleri üzerinde düşünmeyi zorunlu kılmıştır (Li ve He, 2016). Bu durum öğrenme stillerinin alanyazında daha fazla yer edinmesine sebep olmuştur. Öğrenenin en kolay öğrenme yolu olan öğrenme stili (Akdeniz, 2007), bireyin şahsına has, kendi tercihiyle belirlediği, tutarlı öğrenme yolu olarak tanımlanabilir (Rayner ve Riding, 1998). Eyüboğlu (2010), öğrenme stillerini açıklarken zekâ, motivasyon ve dışa dönüklük faktörlerinin birleşmesinden doğan şahsi bir yapıdan bahseder. Li ve He, (2016) ise öğrenme stillerini akademik başarıyı arttıran, öğrenmeyi kolaylaştıran, motivasyonu yükselten ve bireyin öğrenmedeki zorlukları kolayca aşmasına yardım eden kişiye özel öğrenme tarzı olarak yorumlar. Hunt (1979) öğrenme stilini, öğrenenin ne öğrendiğiyle değil nasıl öğrendiğiyle ilgilenen bir süreç olarak görmektedir. Kolb (1984), öğrenme stilini bireyin alma ve işleme sürecinde tercih ettiği yollar olarak tanımlamıştır. Felder ve Silverman’a (1988) göre öğrenme stili, bireylerin bilgiyi alma, tutma ve işleme sürecindeki karakteristik güçlülükler ve tercihler olarak tanımlanmaktadır. Grasha’ya (1996) göre öğrenme stili, öğrencinin bilgiyi edinme sürecindeki yeteneği ve öğrenme deneyimlerini bir araya getirmesidir (Akt. Akdeniz, 2007). Veznedaroğlu ve Özgür (2005), alanyazında yapılan tanılamaları temel alınan değişkenleri Tablo 2.1’de görüldüğü üzere bir araya getirmiş ve genel bir bakış kazandırmıştır. Çeşitli araştırmacılar tarafından yapılan öğrenme stili tanımları ve temel aldıkları değişkenler tablosu Tablo 2.1 aşağıdaki gibidir.

Tablo 2.1.

Çeşitli Araştırmacılar Tarafından Yapılan Öğrenme Stili Tanımları ve Temel Aldıkları Değişkenler

Kişi	Yıl	Tanım	Temel Alınan Değişkenler
Reinert	1976	Bireyin öğrenme stili , kişinin yeni bir bilgiyi almak, anlamak, tutmak ve tekrar kullanabilmek için programlandığı, kendine özgü tarzıdır.	Kişiye özgü olması, davranışları düzenlemesi, içsel bir program olarak görülmesi
Claxton ve Ralston	1978	Öğrenme stili , öğrenenin uyarıcılara tepki verme ve uyarıcıları kullanma şeklidir. Sürekli ve kolay kolay değişmez.	Öğrenme ortamındaki uyarana tepkide bulunma tarzı, her öğrenen için ayırt edici olması.
Dunn ve Dunn	1978	Öğrenme stili , öğrenenin bilgiyi edinme ve içselleştirme kabiliyetini etkileyen dört temel uyaran ile hazırlanmış pek çok ögeyi kapsayan bir süreçtir. En az on sekiz ögeyi içinde barındırması, bu ögelerin birbirleriyle kombinasyonları sonucu hayli çeşitli olması sebebiyle öğrenenlerin öğrenme yolunun birbirine benzemeyeceğini açıklar.	
Keefe	1979	Öğrenme stilleri , öğrenen bireylerin öğrenme ortamındaki uyarınları algılama ve uyarınlara tepki verme tarzıdır. Bu öğrenme tarzını bir dereceye kadar değişmeyen duyuşsal, psikolojik ve bilişsel özellikler belirler.	
Keefe	1987	Öğrenme stili , öğrenen bireylerin öğrenme ortamındaki uyarınları algılama, etkileşimde bulunma ve uyarınlara tepki verme tarzına bir dereceye kadar değişmeyen duyuşsal, bilişsel ve psikolojik karakteristik faktörlerin tümüdür.	
Patureau	1990	Öğrenme stili , öğrenenin şahsına has öğrenme şeklidir. Bireyin bilişsel tarzından modellenir. Öğrenme sürecindeki yaşantılardan oluşur.	
Dunn ve Dunn	1993	Öğrenme stili , öğrenenin yeni ve zor bir bilgiyi öğrenme sürecinde yüksek motivasyonla bilgiyi alma ve işleme stilidir.	
Renzulli ve Smith	1978	Öğrenme stili , öğrenme ortamında öğrencinin tercih ettiği, hoşlandığı farklı öğrenme deneyimleridir.	Öğrenenin öğrenme sürecindeki eğilimleri ve tercihleri.
Della-Dora ve Blanchard	1979	Öğrenme stili , bilginin içselleştirilme sürecinde içerikten bağımsız, kişiye özgü öğrenme deneyimidir.	

Felder ve Silverman	1988	Öğrenme stili , öğrenenin öğrenme sürecinde bilgiyi alma, tutma ve işleme eylemlerinde gösterdiği şahsına özgü mukavemet ve tercih ettiği tarz.	
Jonassen ve Grabowski	1993	Öğrenme stilleri , öğrenenin alışık olmadığı öğreme etkinliklerinde bilgiyi kendine göre sıradışı işleme tarzıdır.	
Legendre	1993	Öğrenme stili , öğrenenin öğrenme sürecinde uyarana tepki verme, bilgiyi öğrenme, düşünme, problem çözüme esnasında severek tercih ettiği, değişebilir yoldur.	
Hunt	1979	Öğrenme stili , öğrenenin en kolay öğrenme yoludur. Bu da öğrenen için bir kısım eğitimsel yaklaşımların ötekilerine daha verimli olduğu gösterir.	Öğrenenin öğrenme sürecinde tercih ettiği yolun verimliliği.
Schmeck	1983	Öğrenme stili , öğrenme sürecinin gerekliliklerinden ziyade bireyin şahsına özgü öğrenme stratejisi edinme eğilimidir.	Öğrenenin öğrenme sürecindeki eğilimlerine etki eden psikolojik durumu, mizacı, yetenekleri.
Kolb	1984	Öğrenme stilleri , öğrenme sürecinde bireyin genellikle seçtiği kendine has, ölçülebilir stildir. LSI kendinden bildirimli bir ölçek ile ölçülebilen, öğrenme yönelimlerindeki farklı eğilimlerdir.	
Das	1988	Öğrenme stili , öğrenenin şahsına has öğrenme yolu edinmeye meyilli olmasıdır.	

(Veznedaroğlu ve Özgür, 2005)

Tablo 2.1’de de görüldüğü üzere öğrenme stillerinin alanyazında pek çok tanımı yapılmış ve temel aldıkları pek çok değişkenin etkisiyle oldukça çeşitlenmiştir. Öğrenme stili konusuna verilen önem ve çeşitlilik farklı bakış açılarını da getirmiş, bilim insanlarını bu stilleri modellemeye itmiştir. Alanyazında var olan belli başlı öğrenme stilleri modelleri, hem öğrenme ortamının hem de öğrenenin öğrenme durumu ile ilgili ciddi ipuçları taşıması bakımından incelenmesi gerekmektedir.

2.1.4. Öğrenme Stili Modelleri

Öğrenme stilleri doğası gereği içerdiği çeşitliliklerin belli başlı bazı temel değişkenler başlıkları altında toplanması, bu stillerin modellenmesini de beraberinde getirmiştir. Öğrenme stili modeli öğrenenin öğrenmeye yoğunlaşma ve öğrenme kabiliyetini etkileyebilecek önemli değişkenleri içeren sürecin gösterimidir (Dunn ve Dunn, 1993). Bazı değişkenler biyolojik kökenli ve sabit olmakla beraber, bazıları ise büyüme ve olgunlaşma sürecinde değişim gösterebilmektedir (Dunn ve Dunn, 1993). Modeller de değişkenlere bağımlı olarak, öğrenenin bilişsel, duyuşsal, davranışsal, sosyal ve fiziki durumuna ve öğrenenin içerisinde bulunduğu öğrenme çevresi koşullarına göre kategorize edilmiş ve pek çok öğrenme stili modeli oluşturulmuştur (Given, 1996). Bunlardan bazıları şöyledir;

- Dunn ve Dunn Öğrenme Stilleri Modeli
- Grasha ve Riechman Öğrenme Stilleri Modeli
- Kolb Öğrenme Stilleri Modeli
- Reinert Öğrenme Stilleri Modeli
- Gregorc Öğrenme Stilleri Modeli
- Honey ve Mumford Öğrenme Stilleri Modeli
- McCarthy Öğrenme Stilleri Modeli

2.1.4.1. Dunn ve Dunn Öğrenme Stilleri Modeli

Bu öğrenme stili modelinde öğrenme biçimlerine etki eden etkenler, öğrenme stili etkenleri olarak tanımlanmıştır. Bu model, bilişsel tercih ile içsel ve dışsal etmenlerden oluşan değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemeye odaklanmıştır. Bu modelde öğrenmeye etki eden unsurlar çevresel (ses, ısı, ışık, tasarım), duygusal (motivasyon,

sabır, sorumluluk, yapı), sosyolojik (bireysellik, eşli, akranlar, takım, yetişkin, çeşitli yollar), fiziksel (algısal, girdi, zaman, hareketlilik), ve psikolojik (bütünsel çözümleyici, yarı küresellik, girişken yansıtıcı) olmak üzere beş kategori altında incelenmiştir. Aşağıda Tablo 2.1’de Dunn ve Dunn öğrenme stili modeline göre öğrenmeye etki eden unsurlar belirtilmektedir.

Tablo 2.2.

Dunn & Dunn Öğrenme Stili Modelinde Öğrenmeye Etki Eden Faktörler

Çevresel	Duygusal	Sosyolojik	Fiziksel	Psikolojik
• Ses • Isı • Işık • Tasarım	• Motivasyon • Sabır • Sorumluluk • Yapı	• Bireysellik • Eşli • Akranlar • Takım • Yetişkin • Çeşitli yollar	• Algısal • Girdi • Zaman • Hareketlilik	• Bütünsel çözümleyici • Yarı küresellik • Girişken yansıtıcı

(Dunn ve Dunn, 1993)

Çevresel Faktörler: Bu modelde ses, ısı, ışık ve oturma düzeni gibi dış ortamdan kaynaklanan unsurların daha iyi bir hale getirilmesiyle etkili bir öğrenme ortamının tasarlanabileceği savunulmaktadır. Bu unsurlardan bahsedecek olursak; ses, öğrenenin öğrenme ortamındaki ses düzeyidir. Isı, öğrenme ortamının öğrenenin dilediği ölçüde olmasıdır. Işık, öğrenme ortamında öğrenenin istediği açı ve parlaklıkta ayarlanması iken, ortam ise öğrenenin öğrenme ortamındaki kullanabileceği veya kullanmadığı eşyaların dilediği tarzda olması ve yerleşmesidir. Örneğin öğrencilerin öğrenme süreçlerinde, çalıştıkları ortamdaki ışığın az ya da çok olması, çalışma verimini etkileyebilir (Şimşek, 2007). Bazı öğrenciler sesli bir şekilde (müzik eşliğinde) daha iyi öğrendiğini savunurken bazı öğrenciler ders çalışabilmesi için ilk kuralının ortamın sesiz olması gerektiğini söylemektedir. Yine bir örnek verecek olursak bazı öğrenciler masa ve sandalyede oturarak daha iyi konsantre olduklarını savunurken bazı öğrenciler daha rahat oturma düzenini tercih etmektedir.

Duygusal Faktörler: Modelin bu faktöründe duygusal bileşenlerden bahsedilirken motivasyon, sabır, sorumluluk ve yapı öğelerine değinilmektedir (Aşkın, 2006). Motivasyon ögesini öğrenmeye güdülenme olarak ele alabiliriz. Öğrenmede

motivasyon ne kadar fazla olur ise öğrenmenin kalitesi de o kadar artacaktır. Sabır ögesinde anlatılmak istenen öğrenmek için gerekli olan sürede odaklanma durumudur. Bazı öğrenciler bir iş bitirmeden aynı anda birden fazla işle uğraşırken bazı öğrenciler başladığı işi bitirmeden yeni bir işe başlamaz. Bazı öğrenciler çalışırken dış yönlendirilmeye ihtiyaç duyarken bazı öğrenciler, kendi yollarını kendileri belirler. Bunu dıştan yapılandırma ve içten yapılandırma olarak ifade edebiliriz (LeFever, 1998).

Sosyolojik Faktörler: Öğrencilerin çalışırken ya da öğrenirken tercih ettikleri sosyal ortamlar olarak ifade edilir. Öğrencinin sosyal tercihleri onun nasıl bir sosyal ortamda ders çalışmayı tercih ettiğini ortaya koymaktadır. Sosyolojik faktörler içerisinde bireysellik, iki kişi, grup ve takım bileşenleri bulunmaktadır. Bireysellik, öğrenenin öğrenme süreci ve ortamında yalnız olmayı dilemesi iken iki kişi bileşeni, öğrenen öğrenme sürecini bir arkadaşıyla geçirmesini ifade eder. Grup bileşeni, öğrenenin öğrenme sürecine bir gruba dahil olarak katılmayı istemesi iken, takım ise öğrenenin başarıma amacıyla kurduğu takımın öğrenme sürecinde aktif olmasını dilemesidir. Kimi öğrenciler kendi başlarına çalışmayı tercih ederken kimisi de arkadaşlarıyla çalışmayı tercih edebilir. Kimi öğrenciler bir ekiple çalışmaktan zevk alırken kimisi de yetişkinlerin yönlendirmelerine ihtiyaç duyar (Dunn ve Dunn, 1993).

Fiziksel Faktörler: Fiziksel faktörler ele alınırken algı, girdi, zaman ve hareketlilik olmak üzere 4 bileşenden söz edilmektedir. Algı, öğrenenin öğrenme ortamında işitsel, görsel, duyuşal veya kinestetik tercihleridir. Yani bazı öğrenciler görsel materyallerle, bazı öğrenciler işiterek, bazı öğrencilerde dokunarak hissederek daha iyi öğrenebilir. Bazı öğrenciler ders çalışırken bir şeyler yiyip içmeyi alışkanlık haline getirmişken bazı öğrenciler ders çalışırken bir şeyler yiyip içmezler ki bunun da faktördeki karşılığı girdidir (Ekici, 2003a). Zaman ise öğrenenlerin biyolojik durumlarına göre en iyi öğrenmeleri günün hangi saatinde öğrendiği ile alakalıdır. Hareketlilik ise yaşa göre değişkenlik gösteren bir durumdur (LeFever, 1998). Bazı öğrenciler ders çalışırken sabit duramazlar hareketlidirler bazıları ise hareket etmeden konsantre olurlar.

Psikolojik Faktörler: İçerisinde bütünsel-çözümleyici, yarı küresellik ve düşünce biçimi unsuru, girişken-yansıtıcı bileşenlerini barındıran psikolojik faktörlerde, bütünsel-çözümleyici ifadesiyle şu kastedilmektedir; bazı öğrenciler çalışırken konuyu

bütün olarak ele alırken, bazıları da parçalara ayırarak daha iyi öğrendiklerini ifade ederler. Yarı küresellik ise beynin sağ yarım küresiyle sol yarım küresinin kullanılma durumudur (Yıldırım, 2012). Bazı öğrenciler öğrenme esnasında çok çabuk tepkide bulunurken bazı öğrenciler öğrenmenin sonuna kadar bekler. Bu durumu Ekici (2003a) düşünme ve tepkide bulunma olarak ifade etmektedir. Bu da girişken-yansıtıcı ögesini açıklamaktadır.

2.1.4.2. Grasha ve Riechman Öğrenme Stili Modeli

Grasha ve Riechmann'ın geliştirdikleri öğrenme stili modelindeki sınıflama şekli Dunn ve Dunn sınıflamasıyla benzerlik göstermektedir. Grasha ve Riechmann'ın sınıflaması katılımcı-pasif, rekabetçi-işbirlikçi, bağımlı-bağımsız olmak üzere üç alt boyutu kapsamaktadır (Jonnassen ve Grobowski, 1993). Bu üç boyutun karşılıklı ikili grupların oluşmasıyla altı farklı gruptan bahsedilir(Şimşek, 2006). Bunlar;

Katılımcı öğrenenler, herhangi bir grup içinde yer almayı tercih ederler ve tartışmaya dayalı derslerde daha iyi öğrendiklerini düşünürler. Sınıf ortamında bulunmayı, sınıfa yeni bilgiler getirip paylaşmayı severler (Şimşek, 2006).

Pasif öğrenenler, sınıftan kopuk sınıfla pek ilgilenmeyen bireylerdir. Herhangi bir gruba ait olmak ya da ders içi olumlu etkenler pek ilgilerini çekmez. Derse karşı motivasyonları düşüktür (Şimşek, 2006).

Rekabetçi öğrenenler, sınıfta gerçekleşen etkinlikleri bir yarış ortamındaymış gibi düşünür, sürekli diğerleriyle yarış içerisindeyler. Sınıf içerisinde sürekli kendilerini gösterme çabası içerisindeyler (Şimşek, 2006).

İşbirlikçi öğrenenler, öğrenme etkinliklerinde paylaşımı ve işbirliğini tercih ederler. Grup etkinliklerinde aktif olarak rol alırlar ve işbirlikli öğrenme ile daha iyi öğrendiklerini düşünürler (Şimşek, 2006).

Bağımlı öğrenenler, öğretmenin merkezde kendilerinin öğretmen tarafından yönlendirildiği öğrenme ortamlarına ihtiyaç duyarlar (Şimşek, 2006). Kendi başlarına öğrenemeyeceklerini veya başarılı olamayacaklarına inanırlar.

Bağımsız öğrenenler, bağımlı grup içerisinde yer alan öğrencilerin aksine yalnız hareket etmekten hoşlanırlar. Öğretmene veya herhangi bir yönlendirmeye bağlı olmadan kendi başlarına öğrenmeyi tercih ederler. Bireyselleştirilmiş öğrenme ortamları bu gruptaki öğrenciler tarafından yoğunlukla tercih edilmektedir (Şimşek, 2006).

2.1.4.3. Kolb Öğrenme Stili

Kolb'a ait öğrenme stilinin temeli, yine kendisinin ortaya çıkardığı “Yaşantısal Öğrenme Kuramı” na dayanmaktadır (Göldağ, 2011). Kolb bu öğrenme stili modelini, öğrencilerin günlük hayatta nasıl öğrendiklerini, karşılaştıkları problemlere nasıl çözümleme getirdiklerini gözlemleyerek ortaya çıkarmıştır. Kolb'a göre bireyler yaşantı ve deneyimleri sonucunda öğrenmelerini gerçekleştirirler. Kolb öğrenme sürecini bir döngü olarak ele almıştır ve bu döngü içerisinde dört tip öğrenme biçimi yer almaktadır (Aşkar ve Akkoyunlu, 1993).

- Somut Yaşantı (SY)
- Yansıtıcı Gözlem (YG)
- Soyut Kavramsallaştırma (SK)
- Aktif Yaşantı (AY)

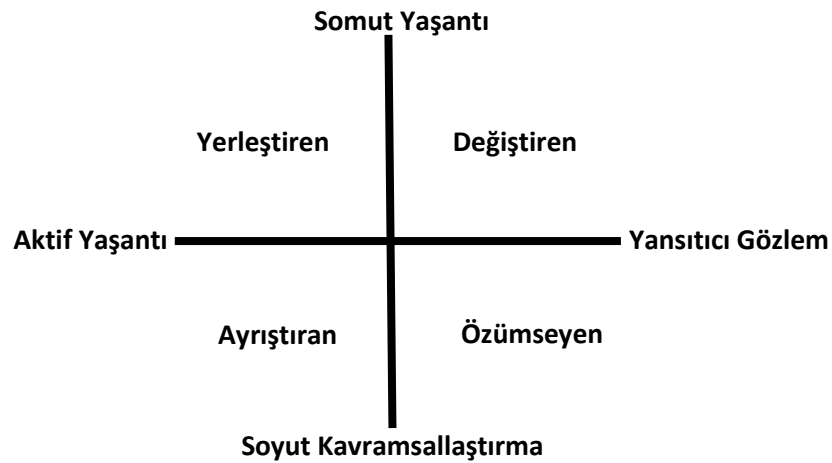
Somut Yaşantı: Bu öğrenme biçiminde bireylerde hissederek/dokunarak öğrenme söz konusudur. Bireyler, karşılaştıkları problemleri çözerken kendi duygu ve sezgilerine dayalı bir yöntem kullanırken, sistematik yaklaşımlar tercih etmemektedirler. Bu öğrenme stilindeki bireyler; diğer bireylerle birlikte olmaktan hoşlanan ve gerçek olaylar içerisinde yer almaktan keyif alan, sosyal yönü güçlü olan kişilerdir (Ağca, 2006). Bu öğrenme biçiminde bulunan bireylerde sezgilerine dayalı karar verirler (Kolb, 1985).

Yansıtıcı Gözlem: Yansıtıcı gözlem öğrenme biçimindeki bireyler bilgiyi değerlendirirken farklı boyutlarıyla konuyu ele alır, analiz eder ve sonunda karar verir (Kolb, 1985). Bu grupta yer alan öğrencilere öğrenme ortamı sağlanırken bireye gözlemci rolü verilerek, konuyu gözlemlemesine ve farklı açılardan değerlendirmesine imkân verilirse etkili öğrenmenin gerçekleşeceği düşünülmektedir (Ağca, 2006).

Soyut Kavramsallaştırma: Bu grupta yer alan bireyler için duygu ve sezgilerden çok mantık, kavram ve düşünceler önemlidir (Ağca, 2006). Soyut kavramsallaştırma özelliğine sahip bireyler, düşüncelerini sistematik planlama yaptıktan sonra eyleme dönüştürmektedirler (Ağca, 2006). Bu öğrenciler için kendi başına çalışmasını sağlayacak öğrenme ortamları önerilmektedir (Kolb, 1985).

Aktif Yaşantı: Aktif yaşantı öğrenme biçimine sahip bireyler genel bilgi yerine işine yarayan bilgilere önem verirler. İzlemek yerine uygulayarak öğrenmeyi tercih ederler (Yıldırım, 2012). Bu öğrenme biçimini benimseyen bireyler için daha çok uygulamaya dönük öğretim ortamları hazırlanmalıdır (Kolb, 1985). Bu bireyler çevrelerini etkileyebilecek potansiyele sahip risk almada başarılı bireylerdir (Ağca, 2006).

Kolb'un öğrenme sürecine ait döngüsünde iki ana eksen bulunmaktadır. Dikey eksen somut yaşantı-soyut kavramsallaştırma bulunurken, yatay eksen aktif yaşantı-yansıtıcı düşünme bulunmaktadır. Bu iki boyut öğrenme süreçlerine ait iki temel boyutu ifade etmektedir. Birinci boyut bilgiyi veya yaşantıyı nasıl algıladığımızla, ikinci boyut ise algıladıklarımızı nasıl işlediğimizle ilgilidir (Ağca, 2006). Kolb öğrenme stillerini aktif yaşantı, somut yaşantı, yansıtıcı gözlem ve somut yaşantı öğrenme biçimlerine göre yerleştiren, değiştiren, özümseyen, ayrıştıran olmak üzere dört farklı (Şekil 2.1) gruba ayırmaktadır (Yıldırım, 2012).

Şekil 2.1. Kolb'un Öğrenme Stilleri Modeli [Kolb, 1981]

Değiştiren Öğrenme Stili: Bu öğrenme stili, yansıtıcı gözlem ve somut yaşantı öğrenme biçimlerinin kesiştiği alanda bulunmaktadır (Kolb, 1984). Değiştiren öğrenme stiline sahip bireyler, öğrenme esnasında dikkatli ve sabırlı tavırlar sergilerler ancak düşüncelerini eyleme dönüştürmezler (Ağca, 2006). Bu stile sahip bireyler somut durumları farklı açılardan gözden geçirir ve ilişkileri anlamlı bir şekilde organize edebilirler (Ağca, 2006). Değiştiren grubundaki bireyler izleyerek veya hissederek öğrenmelerini gerçekleştirirler (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Genellikle sanat, tiyatro, gazetecilik, psikoloji gibi sosyal çalışmalar alanındaki mesleklerde kendilerini gösterirler (Ağca, 2006).

Özümseyen Öğrenme Stili: Bu öğrenme stili, soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlem öğrenme biçimlerinin kesiştiği alanda bulunmaktadır (Kolb, 1984). Bu öğrenme stiline sahip bireyler bir şeyler öğrenirken soyut kavramlara daha fazla önem verdikleri için düşünmeye dayalı durumlarda daha başarılıdırlar (Yıldırım, 2012). Özümseyen grubuna ait bireyler düşünerek veya izleyerek öğrenmelerini gerçekleştirirler (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Genellikle öğretmenlik, matematik, hukuk, kütüphanecilik gibi meslekleri tercih etmektedirler (Ağca, 2006).

Ayrıştıran Öğrenme Stili: Bu öğrenme stili, soyut kavramsallaştırma ve aktif yaşantı öğrenme biçimlerinin kesiştiği alanda bulunmaktadır (Kolb, 1984). Öğrenmelerini gerçekleştirirken veya karşılaştıkları problemlere çözüm getirirken sistematik ve planlı çalışma, mantıksal analiz etme bu öğrenme stiline sahip olan bireylerin belirgin özelliklerindendir (Ağca, 2006). Ayrıştıran grubuna ait bireyler yaparak veya düşünerek öğrenmelerini gerçekleştirirler (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Genellikle tıp, mühendislik, bilgisayar bilimleri gibi meslekleri tercih etmektedirler (Ağca, 2006).

Yerleştiren Öğrenme Stili: Bu öğrenme stili, aktif yaşantı ve somut yaşantı öğrenme biçimlerinin kesiştiği alanda bulunmaktadır (Kolb, 1984). Yeni deneyimler ve yeni fikirler bu grupta yer alan bireyler için önemlidir. Somut yaşantı yoluyla öğrenme biçimi daha ağır basmaktadır (Kılıç ve Karadeniz, 2004). Yerleştiren öğrenme stiline sahip bireyler insani ilişkilerde başarılıdırlar, diğer insanlarla kolayca iletişime geçebilirler (Yıldırım, 2012). Yerleştiren grubuna ait bireyler hissederek veya yaparak

öğrenmelerini gerçekleştirirler (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Genellikle kamu yönetimi, pazarlamacılık, bankacılık gibi meslekleri tercih etmektedirler (Ağca, 2006).

Kolb'un öğrenme stilleri, öğrenme biçimleri ve bunların öğrenme yolları arasındaki ilişki Tablo 2.3'de yer almaktadır.

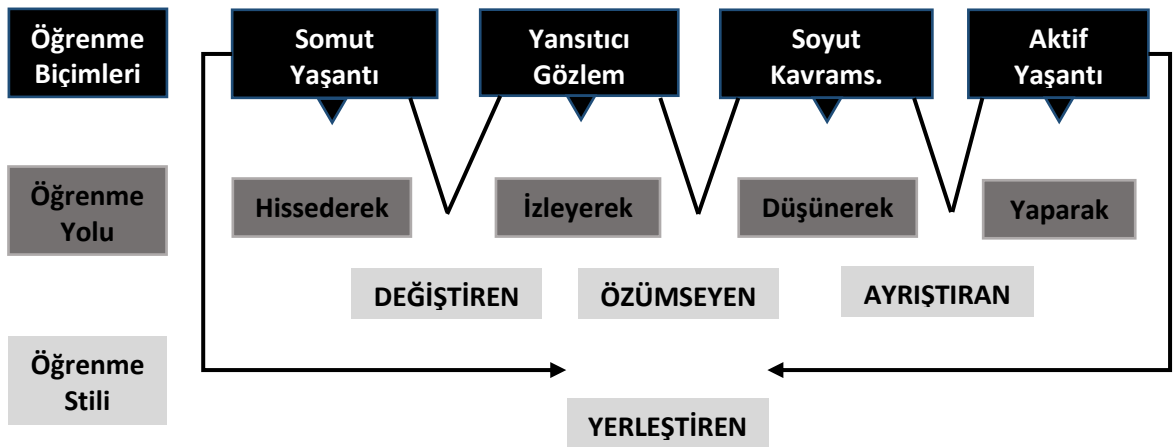
Tablo 2.3.

Kolb'un Öğrenme Stilleri, Öğrenme Biçimleri ve Bunların Öğrenme Yolları Arasındaki İlişki

Öğrenme Stili	Öğrenme Biçimleri		Öğrenme Yolları	
Ayrıştıran	Aktif Yaşantı	Soyut Kavramsallaştırma	Yaparak	Düşünerek
Özümseyen	Soyut Kavramsallaştırma	Yansıtıcı Gözlem	Düşünerek	İzleyerek
Değiştiren	Yansıtıcı Gözlem	Somut Yaşantı	İzleyerek	Hissederek
Yerleştiren	Somut Yaşantı	Aktif Yaşantı	Hissederek	Yaparak

(Kolb, 1981)

Kolb'un öğrenme stilleri modelini ise Veznedaroğlu ve Özgür (2005) Şekil 2.2'de ki gibi göstermişlerdir.

Şekil 2.2. Kolb'un Öğrenme Stilleri Modeli [Veznedaroğlu ve Özgür, 2005]

2.1.4.4. Reinert Öğrenme Stili Modeli

Bireyin öğrenme stilini, o kişinin en etkin şekilde öğrenmek için yani, yeni bir bilgiyi almak, anlamak, tutmak ve tekrar kullanabilmek için programlandığı tarz olarak tanımlayan (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005) Reinert, geliştirdiği öğrenme stili modeliyle beraber ELSIE adını verdiği öğrenme stilleri tanılama alıştırması da hazırlamıştır. Bu alıştırmada bulunan maddelere katılımcıların gözünde canlandırması, yazıları alfabetik sıraya göre dizayn etmesi, konuşarak veya ses çıkararak ve kinestetik bir durumla yanıtlamalarını istemiştir. Testin güvenilirliği sonraki araştırmalarda düşük bulunsa da Reinert bu alıştırması ile öğrenenlerin öğrenme yolunu gruplamıştır. Reinert (1976), öğrenme stili modelini görsel, işitsel, sözlü semboller ve hareket temelli olarak dört grupta açıklamıştır.

Görerek öğrenenler, öğrenmelerinde görme duyusunu aktif olarak kullanırlar. Görerek öğrenenler resim, çizelge, tablo, grafik gibi görsel öğelerden hoşlanırlar (Babacan, 2010).

İşiterek öğrenenler, öğrenmelerinde işitme duyusunu aktif olarak kullanırlar. Bu gruptaki öğrenciler genellikle akıcı ve düzgün konuşurlar, sesli kitap okumaktan, başkaları ve kendileriyle konuşmaktan hoşlanırlar (Babacan, 2010).

Sözel sembollerle öğrenenler, öğrenmelerinde sözel öğeleri aktif olarak kullanırlar. Görsel veya işitsel öğelerden çok sözcüklere önem verirler ve özetleme gibi teknikleri sıklıkla tercih ederler (Biçer, 2010).

Hareket temelli öğrenenler, öğrenmelerinde daha çok dokunma duyusunu aktif olarak kullanırlar. Alanyazında hareket temelli öğrenenlere, kinestetik öğrenenler de denilmektedir. Öğrenme ortamlarında somut nesnelere ihtiyaç duyarlar ve sürekli hareketlidirler. Öğrenme biçimlerinden en çok yaparak yaşayarak öğrenme biçimini tercih ederler (Yıldırım, 2012).

2.1.4.5. Gregorc Öğrenme Stili Modeli

Bu modelde öğrenenlerin bilgiyi nasıl aldıkları ve nasıl işlediklerine önem verilmektedir. “Gregorc'a göre öğrenenin zihni evreni algılayabilir, soyut veya somut

olabileceğine karar verebilir, sıralı veya dağınık bilgileri belirli bir düzene sokabilir (Babacan, 2010). Başka bir ifadeyle Gregorc, bireyleri algılama yeteneklerini somut ve soyut algılayanlar olarak ikiye ayırırken, verileri düzenleme yeteneklerini ise ardışık ve rastlantısal olarak ikiye ayırmıştır (Aslan, 2012).

Gregorc’a göre tanımlanan bilgiyi algılama ve düzenleme biçimleri bu modelde bir araya getirilerek dört farklı stili ortaya çıkarılmıştır. Bunlar; somut ardışık, soyut ardışık, somut rastlantısal ve soyut rastlantısal şeklinde adlandırılmaktadır (Ekici, 2003a).

Somut Ardışık Stil: Bu öğrenme stiline sahip olan bireyler genellikle yaparak yaşayarak öğrenmeyi tercih ederler. Öğrenilen bilginin adım adım verilerek basitten karmaşığa doğru bir sıranın izlenmesini tercih ederler (Yıldırım, 2012). İşlerini zamanında ve düzgün bir şekilde tamamlamak için talimatlara ve yönlendirmelere uyarlar (Ekici, 2003a). Veznedaroğlu ve Özgür (2005), diyagramların, akış şemalarının, bilgisayar destekli öğretimin, bu öğrenme stiline sahip bireylerin öğrenmeleri üzerinde etkili olacağını söyler.

Soyut Ardışık Stil: Soyut ardışık öğrenme stiline sahip bireyler mantıklarını kullanarak parçadan yola çıkarak bütün oluştururlar (Yıldırım, 2012). Öğrendikleri bütün bilgileri sentezleyerek genel bir sonuca varırlar. Bu bireyler genellikle bireysel çalışmaları ve iyi düzenlenmiş öğretimsel materyallere tercih ederler (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Deneyimli kişilerin fikirlerine önem verirler.

Somut Rastlantısal Stil: Bu öğrenme stiline sahip bireylerin problem çözme becerileri yüksektir. Somut ardışık öğrenme stiline sahip bireylerin aksine adım adım gerçekleşen öğrenmeler dikkatlerini çekmemektedir (Ekici, 2003a). Yani sistematik bir yapıya önem vermemektedirler (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Risk almayı severler ve işbirlikçi öğrenme yaklaşımı öğrenmelerindeki performansı artırabilir.

Soyut Rastlantısal Stil: Soyut rastlantısal öğrenme stiline sahip olan bireyler öğrenmelerinde herhangi bir düzene veya sıraya ihtiyaç duymazlar. Öğrendikleri bilgileri belirli bir sistematik düzende değil, istedikleri düzende organize ederler (Ekici,

2003a). Diğer bireylerle olan ilişkilerine ve duygusal bağlara önem verirler (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005).

Ekici (2003b) Gregorc öğrenme stili modelinde bireylerin tercih ettikleri öğretim yaklaşımlarını Tablo 2.3'deki gibi göstermiştir.

Tablo 2.4.

Gregorc Öğrenme Stili Modelinde Bireylerin Tercih Ettikleri Öğretim Yaklaşımları

Somut Ardışık Öğrenme Stili	Soyut Ardışık Öğrenme Stili
• Gerçek yaşantıları içeren faaliyetler yapma • Ardışık süreçler içerisinde analiz yapma • Somut materyaller kullanarak projeler yapma • Arazi gezileri • Simülasyonlar • Laboratuvar teknikleri • Proje yöntemi • Yönergelerle belirlenmiş alıştırmalar yapma • Grafikler, çizgiler ve haritalar kullanma • Detaylı sorular çözme • Programlı öğretim materyali kullanma	• Anlatım yöntemi • Otorite tarafından yapılan gösteri tekniği • Tartışmalar yapma • Uzun ve ek okuma parçaları okuma • Sözel kavramsal analizler yapma • Anlatımlar yapma • Uzun notlar tutma • Kavram haritaları kullanma • Bulmacalar çözme • Çoklu öğrenme ortamları kullanma • Konuların detayını anlatan basılı müracaat materyalleri kullanma
Somut Rastlantısal Öğrenme Stili	Soyut Rastlantısal Öğrenme Stili
• Laboratuvar yöntemi • Gözlem gezisi tekniği • Gerçek materyallerle deneme-yanılma aktiviteleri yapma • Kısa anlatımlar yapma • Bağımsız çalışmalar yapma • Öğretmen kontrolünde beyin fırtınası yapma • Örnek konu çalışmaları yapma • Sorgulama / keşfetme çalışmaları yapma • Bilgisayar destekli öğrenme çalışmaları yapma • Proje hazırlama	• Fikirleri, kavramları, yapıları tartışma • Soru-cevap tekniğini kullanma • Okuma-yazma çalışmaları yapma • Rol oynama-drama çalışmaları yapma • Müzik şiirle ilgilenme • Konuları müzik-şiir desteğiyle yapma • Fikir alışverişinde bulunmak amacıyla danışma yapma • Sosyal yeteneklerini ortaya çıkaran yöntemler kullanma-sunum yapma, grup çalışması yapma

(Ekici, 2003b)

2.1.4.6. Honey ve Mumford Öğrenme Stili Modeli

Bu öğrenme stili modeli Kolb'un öğrenme stilleri modeline benzemesi sebebiyle, Kolb'un öğrenme stilleri modelinden faydalanılarak oluşturulduğu düşünülür. Honey ve Mumford öğrenme stili modeline göre bireyler; eylemciler, kuramcılar, pratikler ve derin düşünenler olmak üzere dört farklı öğrenme stili altında gruplandırılır. (Yıldırım, 2012).

Eylemciler: Bu gruptaki bireyler öğrenme sürecinde aktif olmaktan hoşlanan, belirli kalıplara sokulmaktan kaçınan öğrenme ortamlarında rahat edecekleri durumları tercih eden bireylerdir (Yıldırım, 2012). Bir görevi yerine getirirken pasif durumda olmaları kendilerini olumsuz yönde etkileyip öğrenmelerinde güçlük yaşatabilir (Yıldırım, 2012).

Kuramcılar: Bu gruptaki bireyler eylemcilerin aksine öğrenme aktivitelerinde duygu ve sezgilerinden faydalanmamaktadırlar. Kuramcı gruptaki bireyler öğrenme sürecinde akılcı ve mantıklı bir yol izlemeyi tercih ederler. En iyi öğrenme şekillerinden biri, mevcut durumu önce düşünüp sonra analiz ettikleri ve sonunda da genelleylebildikleri durumlardır (Yıldırım, 2012).

Pratikler: Pratikler grubundaki bireyler öğrenmeleri esnasında tüm bilgiden ziyade ihtiyaçları doğrultusunda bilgi edinmeyi tercih ederler. En hızlı ve pratik gerçekleşecek öğrenme durumlarından hoşlanırlar ve risk almaktan kaçınmazlar (Yıldırım, 2012).

Derin Düşünenler: Derin düşünenler grubuna giren bireyler, öğrenme ortamlarında sürecin içinde yer almaktansa uzaktan durumu değerlendirmeyi tercih ederler. Sürekli zihinsel aktivitelerde bulunurlar ve çıkarım yapmaya çalışırlar (Yıldırım, 2012).

2.1.4.7. McCarthy Öğrenme Stili Modeli

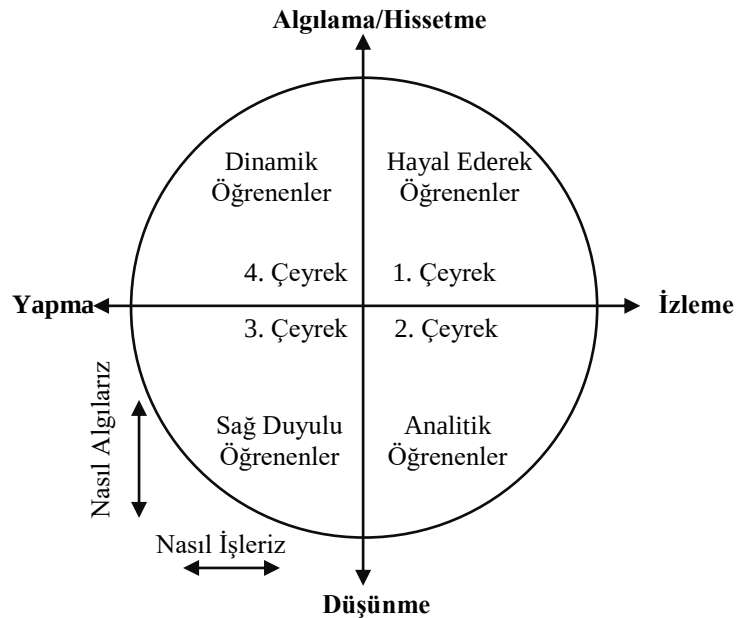
McCarthy öğrenme stilleri üzerine sürdürdüğü deneysel çalışmalar sonucunda 1980'de 4MAT sistemini geliştirir (McCarthy, 1985). McCarthy Kolb'un 4 çeyrekli

modelini temel alıp, beynin her iki yarım küresinin de aktif olduğu, olayları etkilediğini ve Kolb'un çeyrekleriyle etkileşimde olduğunu düşünür (Alşan, 2009).

Özgen'in (2012) McCarthy'den (1990) aktardığına göre McCarthy öğrenme stili modeli iki temel kaynağa dayanır; (1) insanların öğrenme stillerini ve beynin hangi yarım küresini işleyebilmeyi tercih edebilirler, (2) bu tercihler öğrenme sürecinde öğrenme stratejilerini tasarlama biçimlerini geliştirir.

McCarthy, geliştirdiği öğrenme stili modelini dört gruba ayırmaktadır (McCarthy, 1990). Bunlar;

- Hissederek Öğrenme Stili (Tip-I) (Yaşantılar öğrenmede aktif rol alır.)
- Gözlemleyerek Öğrenme Stili (Tip-II) (Karar vermeden önce ilgili olayı dikkatlice izleme)
- Düşünerek Öğrenme Stili (Tip-III) (olayları düşünerek mantıksal analizini yaptıktan sonra karar verme)
- Yaparak Öğrenme Stili (Tip-IV) (İzlemekten çok pratik yaparak öğrenme)

Şekil 2.3. 4 MAT sistemi [McCarthy, 1985]

Öğrenme stili modellerine toplu bakıldığında pek çok ortak faktör bakımından gruplamak mümkün olabilir (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005). Öğrenme stilleri modelleri genellikle birbirlerini destekleyici ve birbirlerinin eksikliklerini kapatıcı yönde geliştiklerinden eleştirel yaklaşımlara da ihtiyaç bulunmaktadır. Kavale ve LeFever (2007) bir modele odaklanılarak öğrenme kalitesinin artmayacağını düşünür. Tran (2013) ise kültür yapısının öğrenme üzerine etkisine dikkat çekerek, öğrenme stili modellerinin tüm kültürlerde aynı etkiyi yaratmayacağını savunur.

2.2. İlgili Araştırmalar

Bu bölümde araştırma ile ilgili alanyazında Türkiye’de ve dünyada yapılan bazı araştırmalara yer verilmiştir. Özellikle farklı eğitim ortamlarını kullanarak öğrenme stillerinin etkisine odaklanan araştırmalar başta olmak üzere, öğrenme stillerinin öğrencilerin akademik başarılarına ve memnuniyetini etkisini araştıran çalışmalar üzerinde durulmuştur. Konu ile ilgili dünyada yapılan araştırmalar aşağıdaki gibidir;

Öğrenme stiline literatüre girdiği neredeyse ilk yıllarda araştırma yapan Felder ve Silverman (1988) alanyazının temeline katkıda bulunacak bir çalışma gerçekleştirmişlerdir. Felder ve Silverman (1988), araştırmalarında bir öğrenme stili modeli tasarımı ve modeli açıklayan bir çalışma yapmışlardır. Araştırmanın sonucunda özellikle mühendislik öğrencilerinin öğrenme stilleri üzerine tavsiyelerde bulunulmuş ve öğrenme stillerinin öğrenilmesi ile hem öğrenenler için etkili, hem de öğreticiler için rahat olan bir öğretim biçiminin, doğal nispeten ve sorunsuz bir şekilde gelişeceği ve daha sonra ortaya çıkan öğrenme kalitesi üzerinde şiddetli bir etki yaratacağı vurgulanmıştır.

Felder ve Silverman gibi öğretim stili kavramının literatüre daha yeni kazandırıldığı dönemde öğrenme stili modeli tasarımı yapan Dunn ve Dunn, sonraki yıllarda konu ile ilgili pek çok araştırmada bulunmuştur. Bunlardan biri de 1993 de yapılan çalışmadır. Dunn ve Dunn (1993), Öğrenme Stili Envanteri ve Verimlilik Çevresel Tercih Araştırması'nı kullanarak çok kültürlü araştırmanın bulgularını tartışır. Farklı etnik gruplara, öğrenciler arasında, yüksek başarı ve başarısızlıkla sonuçlananlar arasında, yetenekli ve yeteneksiz öğrenciler ve genç yetişkinler arasındaki öğrenme stilineki farklılıklar tartışılmaktadır.

Dunn ve Dunn öğrenme stili modeli alanyazında pek çok araştırmacı tarafından sıklıkla kullanıldığından, Lovelace araştırmalara genel bir bakış sunması sebebiyle bir meta-analiz araştırması ile alanyazında yerini almaktadır. Lovelace (2005), Dunn ve Dunn öğrenme stili modelinin kullanıldığı 1980-2000 yılları arasında yürütülen çalışmalar üzerine bir meta-analiz çalışması gerçekleştirmiştir. Bu çalışmada Lovelace, öğrenenin uygun öğrenme ortamında öğrenme stili edindirilmesinin, akademik başarıyı ve öğrenmeye yönelik öğrenci tutumlarını geliştirdiğini desteklediğini rapor etmiştir. Dunn ve Dunn modelinin pratikte ve eğitim açısından önemli olan sağlam ve orta düzeyde bir etkiye sahip olduğunu belirtmiştir.

Kavale ve LeFever (2007), Dunn ve Dunn öğrenme stili modelinin meta-analizini yapan Lovelace'ın (2005) çalışmasına eleştirel bir bakış açısı sunan çalışmada, Lovelace'ın öğrenme stili öğretiminin ve öğretim materyali dağıtımının yararlı olduğunu rapor etmesini eleştirmiştir. Meta-analizin pek çok yayın türünden araştırmayı kapsamaması gerekirken, Lovelace'ın yoğunlukla tezleri ele almasının sakıncalarından bahseden Kavale ve LeFever, öğrenme stilinin tek bir modele dar bir odaklanmayla, eksik bilgi ve örneklem konusunda yanlış fikir beyan etmesiyle ele alınışının, kavramsal ve pratik pek çok soruna yol açabileceğine değinir.

Bear (2012) öğrenenlerin çevrimiçi bir öğrenme ortamında kullandığı öğrenme stratejilerini tanımlamak için yaptığı çalışmada, öğrenenlerin farklı öğrenme stratejileri kullanarak benzer öğrenme görevlerini gerçekleştirebileceklerinin sonucuna ulaşmıştır. Çalışmada öğrenenlerin interneti nasıl kullandıklarına ilişkin verileri toplamak için bilgi ve veri toplama araçları ile birlikte tanımlayıcı bir tasarım kullanmıştır. Araştırmanın örneklemini ise tamamlanmış ihalelerde katılımcıların e-posta adresleriyle belirlenen 380 eBay kullanıcısının temsilciliği oluşturmaktadır. Bu çalışma çevrimiçi ortamda gerçekleşmesi bakımından konu ile ilgili yapılan pek çok çalışmadan bu yönüyle ayrılır.

Rani (2012), öğrenme stilleri ve öğrenme stili modelleri üzerine teorik olarak yürüttüğü çalışmada, öğrenme stili kavramının ve öğrenme stillerinin açıklamasını yaparak, gerekliliği üzerine eleştirel bir bakış sunmuştur. Araştırmanın sonucunda ise öğrenme stillerinin öğrenciler, öğretmenler, yöneticiler, ebeveynler ve araştırmacılar için büyük önem taşıdığını vurgulamaktadır.

Tulbure (2012), çalışmasında öğretim stratejileri, öğrenme stilleri ve yükseköğretimdeki öğrencilerin akademik başarıları arasındaki ilişkilere odaklanmıştır. Çalışmanın temel amacı, akademik başarı potansiyel farklılıklarını belirlemek amacıyla farklı ana dallara (Eğitim Bilimleri, Ekonomik Bilimler ve Yabancı Diller) sahip üç öğretmen aday grubunu karşılaştırmaktır. Aynı öğrenme stiline ve farklı çalışma alanlarına sahip öğrenciler için en iyi akademik başarıya yol açan öğretim stratejileri kategorilerini vurgulandığı çalışmaya Transilvania Üniversitesi Braşov'a ait üç fakültenin 269 öğretmen adayı katılmıştır. Veriler bir anket yöntemi ile toplanmış ve gruplar arasındaki farklılıkları belirlemek için tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Her öğrenme stili kategorisine tekabül eden en etkili öğretim stratejileri ile ilişkili olarak, farklı ana dallara sahip öğrenenler arasında önemli farklılıklar saptanmıştır.

Wu (2014), araştırmasında uzaktan eğitimde öğrenme stillerinin etkisini saptamak için bir korelasyon çalışması gerçekleştirmiş, görsel, işitsel ve dokunsal modele dayalı öğrencilerin öğrenme stilleri çevrimiçi bir lisans dersinde ders formatının memnuniyetiyle ilişkili olup olmadığına bakılmıştır. Özel bir yükseköğretim kurumunda (HEI) Çağdaş Dünya Görüşmeleri dersinin üç bölümüne kayıtlı öğrencilerin katılımıyla gerçekleşen çalışmada öğrenme stillerini belirlemek için, işitsel, okuma-yazma ve kinestetik (VARK) çerçevenin bir varyantı, memnuniyet durumunu değerlendirmek için ise Likert tipi ölçek kullanılmıştır. Araştırmanın sonunda bu çalışmada öğrenme stillerinin ders formatının memnuniyetiyle ilişkili olmadığı saptanmıştır.

Kanadlı (2016), 2004 ve 2014 yılları arasında Türkiye'de öğrenim stiline akademik başarı, tutum, bilgiyi tutma ve öğrenme üzerindeki etkisini araştıran deneysel çalışmaların bir meta-analiz yapılarak etki boyutunu hesaplamıştır. Yapılan tarama sonucunda çalışmaya 30 araştırma dahil edilmiştir. Araştırmada meta-analitik inceleme yöntemi kullanılmış, meta-analiz sonucunda, öğrenme stil modeline dayalı öğretim tasarımlarının akademik başarı ($d = 1.029$), tutum ($d = 1.113$) ve alıkonma ($d = 1.290$) üzerinde büyük bir etkisi olduğu saptanmıştır.

Li, Medwell, Wray, Wang ve Liu (2016), çalışmasında öğrenme mevcut stili modellerini öncelikle tanıtarak, eğitim çalışmalarında öğrenme stillerinin sınırlamalarını ve şansını eleştirel olarak tartışmaktadır. Çalışmanın nihayetinde ise kategorik olarak öğrenme stillerinin önemini inkâr etmenin uygun olmadığını, ders tasarımı için öğrenme

stilleri tasarımlarken dikkatli ve eleştirel olunması gerektiğini söyler. Çalışmanın öğretmen ve siyasilerin öğrenme stillerinin uygulanabilirliği ve farklı durumlarda uygunluğu hakkında daha kesin bir sonuca varmaları için yapılacak araştırmalara yol açtığı düşünülmektedir.

Li ve He (2016), İngilizce öğrenmede bireysel farklılıkları gösteren belirsizlik toleransı ve algılama öğrenme stillerini, etkili iki unsur olarak tanımladığı çalışmada, Çinli İngilizce eğitim alan öğrencilerinin belirsizlik hoşgörüsü ile tercih edilen algısal öğrenme stilleri arasındaki ilişkiyi araştırmayı amaçlamaktadır. Çalışma 190 öğrenenin katılımıyla gerçekleşmiş olup, bu katılımcıların aldıkları İngilizce eğitimin dokuz yıl olmasına özen gösterilmiştir. Ely'nin (1995) İkinci Dil Belirsizlik Toleransı (SLTAS) ve Reid'in (1984) Değiştirilmiş Algısal Öğrenme Stili Tercihleri Anketi (PLSPQ) veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Çalışmanın bulguları ise şöyledir; (1) öğrencilerin İngilizce belirsizliklere duyarlı olmaları ve görsel ve işitsel stillerden çok dokunsal ve kinestetik öğrenme stilleri üzerinde yoğunlaştıkları, (2) çoğu öğrenenin birden fazla öğrenme stili tercihinin sahip olduğunu, (3) cinsiyet farkı belirsizlik toleransında var olmakla birlikte algısal öğrenme stili tercihlerinde etkisiz olduğu (4) algısal öğrenme stili belirsizlik hoşgörüsü ile anlamlı korelasyona sahip olduğu ve işitsel öğrenme stili, görsel, dokunsal ve kinestetik öğrenmeden belirsizlik toleransına daha fazla etkili olduğu saptanmıştır.

Alanyazında konu ile ilgili Türkiye’de yapılan araştırmaların bazıları ise şöyledir;

Veznedaroğlu ve Özgür (2005), öğrenme stillerinin tanımını, öğretim sürecini öğrenme stillerini dikkate alarak tasarlamamanın yararlarını, öğrenme stillerini açıklamaya çalışan öğrenme stili modellerini eleştirel bir bakışla ele aldığı çalışmada, öğrenme stili modellerine genel bir bakış sunmaktadır. Araştırmanın sonucunda incelenen öğrenme stili modellerinin birbiriyle yakın ilişkili olduğu ve benzeştiklerini iddia eder. Bu iddiasını ise “*somut-soyut öğrenme stili tüm modellerde yer alırken, aktif-yansıtıcı öğrenme stili kuramların üçünde yer almaktadır*” şeklinde örneklemektedir.

Ağca (2006), hipermedya ortamlarda öğrenme stillerine dayalı farklı gezinti yapılarının akademik başarıya etkisinin belirlenmesi amacıyla yaptığı çalışmada örneklem olarak seçtiği gruplara ön-test uygulandıktan sonra, her bir öğrenme stiline

uygun nitelikte ve farklı yapılarda hazırlanan web siteleri ile 2 haftalık bir öğretim sağlanmıştır. Uygulama sonunda ise son-test uygulanmıştır. Genel itibariyle özümseyen öğrenme stiline sahip olan bireyler doğrusal yapıda, yerleştiren öğrenme stiline sahip bireyler doğrusal olmayan yapıda, değiştiren öğrenme stiline sahip bireylerin doğrusal yapıda ve son olarak ayırıştırıcı öğrenme stiline sahip olan bireylerin ise doğrusal olmayan yapıda daha başarılı olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Aşkın (2006), belgesel tarama (doküman analizi) tarzında yürüttü çalışmasında öğrenme stilleri ile ilgili olarak yurt içi ve yurt dışında elektronik ortamda yayımlanan çalışmaları incelemiştir. Yayımlanan toplam yüz elli çalışmayı yıllara, öğrenme stil modellerine, yapıldığı ülkeye, araştırmacı yazar sayısına, çalışma alanına, öğrenme stil tercihlerine, temel etkenlere, araştırma yöntemine ve araştırma türüne göre analiz etmiştir. Aşkın (2006), bu çalışmasında, öğrenme stilleri ile ilgili çalışmaların 2002-2005 döneminde arttığı, genellikle Kolb öğrenme stil modelini temel aldığı, büyük çoğunluğunun ABD’de yapıldığını, tekil ve ikili araştırmalardan oluştuğunu tespit etmiştir. Ayrıca çalışmaların yükseköğretim alanında yoğunlaştığı, bilişsel öğrenme stil tercihini ele aldığı, temel etken olarak psikolojik etkeni incelediği, araştırmalarda genellikle nicel araştırma yönteminin ve betimsel araştırma türünün tercih edildiği sonuçlarına ulaşmıştır.

Şenyuva (2009), hemşirelik bölümde okuyan bir grup öğrencinin öğrenme stillerini belirleyerek, öğrenme stilleri ve öğrenme döngüsünün aşamaları ile öğrenme stilleri ve mezun oldukları okul ve bölüm değişkenlerine göre etkilerini incelemiştir. Öğrencilerin ağırlıklı olarak öğrenme döngüsünün soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlem aşamalarını tercih ettiklerini ve öğrenim gördükleri sınıf, mezun oldukları okul, mezun oldukları bölüm değişkenleri açısından fark olmadığını söylemiştir. Bu bulgulardan yola çıkarak eğitim ortamlarında soyut kavramsallaştırma ve yansıtıcı gözlem aşamalarına yönelik eğitim etkinliklerine yer verilmesi gerektiği hakkında önerilerde bulunmuştur.

Eyüboğlu (2010), öğrenme-öğretme alanında sıklıkla incelenen bireysel farklılık değişkenlerinden stiller hakkında kavramsal bilgi vermek amacıyla yaptığı çalışmada Stil (style) kavramının gerek tanım gerekse sınıflandırma bakımından, araştırmacıların üzerinde pek de fikir birliğine vardıkları bir kavram olmadığı sonucuna varmıştır.

Ayrıca değişik stil türlerinden bilişsel stilin, öğrenme stiline, bilgiyi işleme stiline kimi zaman aynı kavramı işaret etmekte olduğunu, kimi zamansa aynı isimle farklı kavramların adlandırıldığını söyleyerek alandaki bu karmaşanın, araştırma bulgularını karşılaştırmayı, genellenebilir sonuçlara varmayı güçleştirdiğini vurgulamıştır.

Aslan (2012), öğrenme stillerine uygun olarak tasarlanan sanal öğrenme ortamlarının öğrenci başarısına ve görüşlerine etkisinin belirlenmesi üzerine yapmış olduğu çalışmada, öğrenme stillerine uygun sanal öğrenme ortamının tasarlayarak, öğrenme stillerinin çevrimiçi olarak tespit edilebilmesi için bir platform hazırlamış ve öğrencilerin sanal öğrenme ortamlarına ilişkin görüşlerini ortaya çıkarmıştır. Öğrenme stillerine uygun öğrenme ortamlarının öğrencilerin akademik başarılarına anlamlı bir şekilde etkisine rastlanmadığı sonucuna ulaşılmış ancak öğrenciler sanal öğrenme ortamlarında ders işlenmesinin zevkli olduğunu belirterek görüşlerinde uygulamadan memnun kaldıklarını ifade etmişlerdir.

Yıldırım (2012) çalışmasında öğrencilerin öğrenme stillerini belirleyerek sanal dünya ve web temelli ortam olmak üzere iki ortamda da akademik başarılarını karşılaştırmıştır. Her iki ortamdaki öğrencilerin öğrenme stilleri ile akademik başarıları arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Ancak ayırtıran grubundaki öğrenciler istatistiki fark olmamasına rağmen diğer öğrenme stilineki öğrencilerden daha başarılı olduğu söylenmiştir.

Özdemir ve Yıldız (2015) öntest-sontest deneysel desen kullanarak bir grup öğretmen adayının öğrenme stillerini belirlemiş ve görsel öğrenme stiline sahip adayları katılımcı olarak belirlemişlerdir. Akıcı hızda ilerleyen ve akıcı hızda ilerlemeyen iki tür eğitsel video hazırlayarak bu videoların katılımcıların akademik başarılarına ve motivasyonlarına etkisini araştırmışlardır. Sonuç olarak akıcı ilerleyen eğitsel videolara çalışan görsel öğrenciler ile akıcı ilerlemeyen eğitsel videolara çalışan görsel öğrencilerin başarıları arasında istatistiki açıdan anlamlı bir farklılık bulunamamışlardır. Ayrıca her iki video türüne göre çalışan grupların genel motivasyonlarında da anlamlı bir farklılık bulunamamıştır. Ancak motivasyon alt boyutu olan dikkat-uygunluk boyutu incelendiğinde, akıcı videolar ile çalışan görsel öğrenci grubunun, akıcı ilerlemeyen videolar ile çalışan görsel öğrenci grubuna göre daha motive olduğu görülmüştür. Bu

durumu akıcı videoların akıcı ilerlemesinin görsel öğrenme stiline sahip öğrencilerde daha çok dikkat uyandırdığı iddiasıyla açıklamışlardır.

Orak (2015), Türkiye'de akademik başarı alanında yapılan öğrenme stilleriyle ilgili çalışmaları, belgesel tarama (doküman analizi) yöntemiyle gerçekleştirdiği araştırmasında, 8 alt amaç doğrultusunda inceleyerek 100 farklı çalışma tespit etmiştir. Bu çalışmaların analizi sonucunda en fazla Kolb Öğrenme Stili'nin temele alındığı, genelde yükseköğretim alanında çalışıldığı, sık olarak nicel araştırma yönteminin kullanıldığı, çoğunlukla betimsel araştırma deseninin tercih edildiği sonucuna ulaşmıştır. Ayrıca daha çok yüksek lisans düzeyinde çalışıldığını, akademik başarı değişkeni ile birlikte en çok cinsiyet değişkeninin birlikte incelendiğini, en fazla Kolb Öğrenme Stili Envanteri'nin uygulandığını ve genellikle Sosyal Bilimler alanlarındaki konular üzerinde çalışıldığını ifade etmiştir.

Ataseven ve Oğuz (2015), araştırmasında bir meta-analiz çalışması gerçekleştirmiş ve öğrenme stilleri konusunda yapılmış lisansüstü tezleri değerlendirmiştir. Ataseven ve Oğuz 78 lisansüstü tezi değerlendirmesine alarak, çalışmalarında doküman analizi uygulamışlardır. Bu çalışmada; öğrenme stili ile ilgili tezlerin daha çok 2007-2011 yıllarında yapıldığı ve bunların çoğunlukla yüksek lisans tezi olduğu, tezlerde öğrenme stiliyle birlikte daha çok başarı, cinsiyet, sınıf, anne-baba eğitim durumu ve tutum değişkenlerinin çalışıldığı sonuçlarına ulaşmıştır.

Türkiye' de öğretim stilleri ile ilgili yapılan çalışmalara bakıldığında, alanyazındaki boşluğu gidermek için toplu bakış sunan meta-analiz değerlendirme çalışmalarının çok fazla sayıda olmadığı görülmektedir. Aşkın (2006), Orak (2015), Ataseven ve Oğuz (2015) ve Kanadlı (2015) araştırmalarının dışında tarama çalışmalarına rastlanmamıştır. Bu çalışmaların örneklem grubuna dahil ettiği yayınların türü ve yayın yılı aralığı bakımından bütün akademik yayınları kapsamadığı görülmekte, konu ile ilgili alanyazına katkıda bulunulabilmesi için güncel bir tarama çalışmasına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

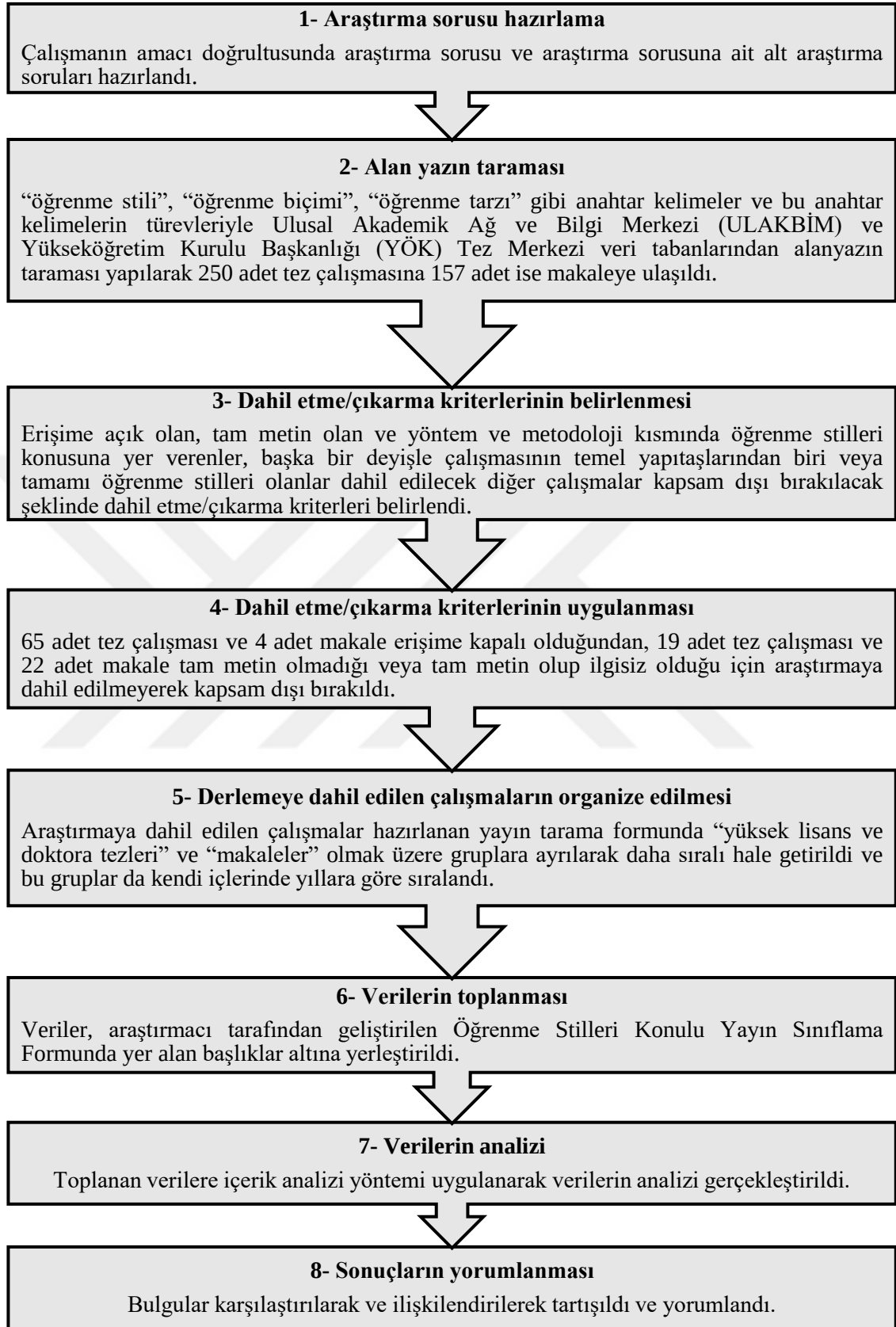
3. YÖNTEM

Bu bölümde araştırma modeli, evren ve örneklem, veri toplama araçları ve verilerin toplanması, verilerin analizi süreçleri hakkındaki bilgilere yer verilmiştir.

3.1. Araştırma Modeli

Öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de yayımlanan bütün akademik çalışmaları incelemek amacıyla nitel araştırma yöntemiyle yürütülen bu çalışmada, sistematik derleme deseni tercih edilmiştir. Sistematik derleme; belirli bir problem durumunda, o alanda yapılmış tüm araştırmaların taranarak, belirli kriterlere göre örneklem grubuna dahil edilmesi veya dışlanması ve derlemeye alınacak çalışmaların bulgularının sentezlenmesidir (Burns ve Grove, 2007; Centre for Reviews and Dissemination [CRD], 2008; Higgins ve Green, 2011), (Akt: Karaçam, 2013). Bir derlemenin sistematik olabilmesi için derlemeye dahil edilecek çalışmaların belirlenmesi, verilerin çıkartılması ve sentezlenmesi süreçlerinin sistematik, şeffaf ve tekrarlanabilir olması gerekmektedir (Ata ve Urman, 2008). Bu çalışma, derlenen çalışmaları birçok başlık altında incelediği ve sadece çalışmaların sonuçlarına odaklı olmadığı için meta-analiz içermeyen bir sistematik derlemedir. Meta-analiz, derlenen çalışmaların sonuçlarını bir araya getirerek sentezlemek için kullanılan bir istatistiksel tekniktir.

Sistematik derlemelerin belirli bir protokolü ve işlem basamakları vardır. Bu çalışmanın sistematik derleme işlem basamakları şu şekildedir:

Şekil 3.1. Çalışmanın işlem basamakları

3.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın çalışma evrenini ülkemizde öğrenme stilleriyle ilgili yapılmış bütün akademik çalışmalar oluşturmaktadır. Örneklemine ise Türkiye’de yayımlanmış yüksek lisans ve doktora tezleri ile Türkiye kökenli hakemli dergilerde yayımlanmış makaleler oluşturmaktadır. Örneklem dağılımı Tablo 3.1’deki gibidir.

Tablo 3.1.

Çalışmanın Örneklem Dağılımı

Örneklem	<i>f</i>
Tezler	206
Makale	135
Toplam	341

Tablo 3.2’de de görüldüğü üzere 206 adet tez, 135 adet makale olmak üzere toplam 341 adet çalışmaya araştırmaya dahil edilerek örneklem sayısı belirlenmiştir.

3.3. Veri Toplama Araçları ve Verilerin Toplanması

Nitel araştırmalarda araştırmacı verileri gözlem veya görüşme yapmadan da toplayabilir. Nitel araştırma yöntemiyle yürütülen bu çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen Öğrenme Stilleri Konulu Yayın Sınıflama Formu kullanılmıştır. Bu form, Orak (2015), Aşkın (2006), Ataseven ve Oğuz’un (2015) öğrenme stilleri konusunda yapmış oldukları derleme çalışmaları dikkate alınarak oluşturulmuştur. Ayrıca defalarca uzman görüşü alınarak ve akran değerlendirmesi yapılarak formun inandırıcılık ve teyit edilebilirliği sağlanmıştır. Geliştirilen formda;

1. Çalışmanın yayın türü,
2. Çalışmanın yayın yılı,
3. Çalışmanın yayın dili,
4. Çalışmayı yapan kurum,
5. Çalışmanın örneklem türü,

6. Çalışmanın örneklem büyüklüğü,
7. Çalışmanın araştırma yöntemi,
8. Çalışmanın araştırma deseni,
9. Çalışmanın araştırma türü,
10. Öğrenme stillerinin çalışmadaki yeri,
11. Çalışmada kullanılan değişkenler,
12. Değişkenlerin ilişki durumu,
13. Çalışmada kullanılan öğrenme stili envanteri

alt boyutları dikkate alınmıştır.

3.4. Veri Analizi

Yürütülen çalışmada toplanan verilere içerik analizi yöntemi uygulanarak verilerin analizi gerçekleştirilmiştir. İçerik analizi, belirli bir yazılı materyalin belirli özelliklerini sayısallaştırarak belirleme amacı ile yapılan bir tarama türüdür (Karasar, 2003). İçerik analizi ile belirli başlıklar altında toplanan unsurlar açıklanır, kavram ve ilişkiler belirlenir, veriler işlenerek ele alınan konu hakkında derinlemesine bilgi edinilerek, hedeflenen sonuçlara ulaşılmaya çalışılır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). Bulgular kullanılma sıklığı (f) ve yüzdelik (%) oranlarla ifade edilmiştir. İncelenen araştırmalarda kategorize edilirken ele alınan değişkenin kaç kez kullandığını kullanılma sıklığı (f) ifade ederken, tüm doküman sayısına oranını ise yüzdeliği (%) vermektedir. Bunun için tüm dokümanlar eş zamanlı taranarak üzerinde durulan değişkene göre tablolastırılmış, tek tek sayılarak kullanılma sıklığına erişilmiştir.

3.5. İnandırıcılık ve Teyit Edilebilirlik Önlemleri

Bir araştırmanın bilimsel değerinin olması için geçerlik ve güvenirlik çalışmalarının yapılması gerekmektedir. Özellikle nitel araştırmalarda geçerlik ve güvenirliğin sağlanması çalışmanın süreci hakkında daha net bilgiler edinilmesini sağlar (Hammersley, 1998; Silverman, 2001; Şimşek ve Yıldırım, 2006). Geçerlik ve güvenirlik, çalışmanın araştırma yöntemine göre değişik anlamlar kazanabilirken, nitel araştırmalar için; geçerlik, araştırmacının incelediği konuyu objektif ve olduğu gibi ele almasıdır (Şimşek ve Yıldırım, 2006). Güvenirlik ise araştırmacının incelediği olgu üzerinde elde ettiği sonuçları, başka bir araştırmacının da elde edebilir olmasıdır

(Marvasti, 2004). Nitel araştırmalarda çalışmanın geçerlik ve güvenirliğini sağlamak için inandırıcılık ve teyit edilebilirlik stratejileri kullanılır. İnandırıcılık i geçerliği, teyit edilebilirlik ise dış güvenirliği sağlamaktadır (Guba ve Lincoln, 1989). Araştırmanın inandırıcılık ve teyit edilebilirliğini sağlamak için bir takım önlemler alınabilir. Bunlardan eş denetleme (uzman incelemesi), ayrıntılı betimleme, araştırmanın sınırlarını ortaya koyma, bağlantılara yoğunlaşma, ayrıntılı alıntılar yapma, katılımcı teyidi, uzun süreli çalışmalar, çarpık durumları gösterme alınılabilecek önlemlerden bazılarıdır (Yıldırım, 2010).

Sistematiğ derleme deseninde yürütülen bu çalışmada elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile derinlemesine incelenmiştir. Bu amaçla bu çalışmada eş denetleme (uzman incelemesi), ayrıntılı betimleme, araştırmanın sınırlarını ortaya koyma, bağlantılara yoğunlaşma, akran değerlendirmesi, tekrar edilebilirlik ile inandırıcılık ve teyit edilebilirliği sağlama amaçlanmıştır.

Eş denetleme; araştırma sürecinin tüm aşamalarında araştırma alanında bir uzman görüşü alınarak düzenlemelere gidilmiştir.

Ayrıntılı betimleme; araştırma sürecindeki her şey açık bir şekilde ortaya konulmuştur. Araştırmada elde edilen veriler, edinilen bulgular ve yorumlanan sonuçlar, daha sonraki araştırmacıların faydalanabileceği şekilde açık ve net tanımlanmıştır.

Araştırmanın sınırlarını ortaya koyma; erişilebilen tüm dokümanlar kaynaklarıyla ekte belirtilmiş, erişime kapalı olan dokümanların ise araştırmaya dahil edilmediği açıkça ortaya konmuştur. İncelenen dokümanlardan derinlemesine bilgiler elde edilerek, tarafsız ve yansız biçimde analiz edilmiştir.

Bağlantılara yoğunlaşma; veriler ve verilere dayalı yorumlar arasında iç tutarlılık oluşturulmaya çalışılmış, defalarca uzman ve akran görüşü alınarak tutarsızlıklar giderilmeye çalışılmıştır.

Akran değerlendirmesi; araştırmada kullanılan veri tabanları araştırmacı ve akranları tarafından ayrı ayrı taranarak aynı sonuçlara ulaşılmış, veriler kategorize edilirken akran yorumları ile araştırmacının yorumlarının örtüştüğü grlmştir. Fikir ayrılıkları durumunda ise yeniden düzenlemelere gidilmiştir.

Tekrar edilebilirlik; araştırmacı araştırma yöntem, desen ve türünü açık bir şekilde ortaya koymuştur, tüm detaylarıyla daha sonraki araştırmacıların faydalanabileceği halde sunmuştur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

4. BULGULAR

Bu bölümde analiz edilen dokümanlardan elde edilen bulgulara yer verilecektir. Bulgular yüksek lisans tezi, doktora tezi ve makale yayın türlerine göre gruplandırılmıştır. Ayrıca bulgular araştırma sorularıyla aynı sırada sunulmuştur.

4.1. Yayınların Türlerine Ait Bulgular

Öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de yayımlanan akademik çalışmaları incelemek amacıyla tespit edilen çalışmaların yayın türleri incelenerek sonuçlar Tablo 4.1’de verilmiştir.

Tablo 4.1.

Yayın Türlerinin Sayısı

Yayın Türü	<i>f</i>	%
Yüksek lisans tezi	160	46.9
Makale	135	39.6
Doktora tezi	46	13.5
Toplam	341	100

Tablo 4.1’e göre incelenen 341 adet çalışmanın %46.9’unu yüksek lisans tezleri oluştururken makale yayın türü tüm çalışmaların %39.6’sını oluşturmaktadır. Doktora tezleri ise %13.5’lik bir yüzdeye sahiptir. İncelenen çalışmalar yayın türlerine göre gruplandığında 160 adet yüksek lisans tezi, 135 adet makale, 46 adet ise doktora tezi, olarak sıralanmaktadır. Yüksek lisans tezi en fazla çalışılan yayın türü olarak tespit edilmiştir.

4.2. Yayınların Yıllara Göre Dağılımına Ait Bulgular

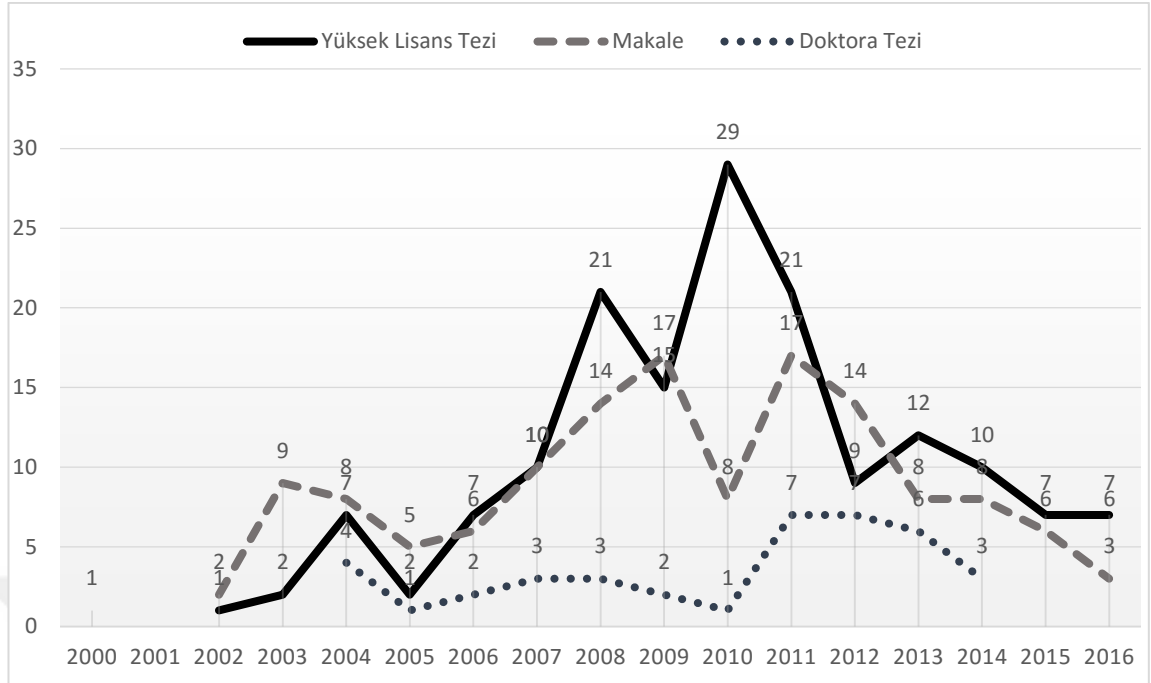
Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların yayın yılları incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.2’de yer almaktadır.

Tablo 4.2.

Yayın Türlerinin Yıllara Göre Sayısı

	Yüksek Lisans			
	Tezi	Makale	Doktora Tezi	Toplam
	(f)	(f)	(f)	(f)
2000	-	-	1	1
2001	-	-	-	-
2002	1	2	-	3
2003	2	9	-	11
2004	7	8	4	19
2005	2	5	1	8
2006	7	6	2	15
2007	10	10	3	23
2008	21	14	3	38
2009	15	17	2	34
2010	29	8	1	38
2011	21	17	7	45
2012	9	14	7	30
2013	12	8	6	26
2014	10	8	3	21
2015	7	6	-	13
2016	7	3	6	16
Toplam	160	135	46	341

Tablo 4.2'ye göre yayın çeşitlerinin tümü ele alındığında öğrenme stilleri üzerine en yoğun çalışılan yıl 45 adet çalışmayla 2011 yılı olmuştur. 2010 yılında ise öğrenme stilleri konusunda 38 adet çalışma gerçekleştirilmiştir. 2011 yılına kadar öğrenme stilleri konusunda yapılan çalışmaların sayısı artış gösterirken 2011 yılından sonra bu sayıda azalma görülmektedir. Bu duruma ait bilgiler Şekil 4.1'de verilmiştir.

Şekil 4.1. Yayınların yıllara göre dağılımı

Şekil 4.1’de verilen bilgilere göre neredeyse bütün yıllarda yüksek lisans tez sayısı diğer yayın türlerinin sayısını geçmektedir. Yıllara göre çalışma sayılarına baktığımızda genel olarak önce artan sonra azalışa geçen bir eğri söz konusudur.

4.3. Yayınların Diline Ait Bulgular

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların yayımlanma dili incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.3’te yer almaktadır.

Tablo 4.3.

Çalışmaların Yayımlandığı Dillere Göre Dağılımı

Yayın Dili	f	%
Türkçe	299	87.7
İngilizce	42	12.3
Toplam:	341	100

Not: Yüzde oranlarının yuvarlanması sebebiyle tam oranlar çıkmayabilir

Tablo 4.3'e göre incelenen 341 çalışmadan %7.7'si (299 adet) Türkçe olarak yayımlanırken %12.3'ü (42 adet) İngilizce olarak yayımlanmıştır.

4.4. Yayın Sayısı ve Türüne Göre Üniversite Dağılımına Ait Bulgular

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların ait olduğu kurumlar incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.4'te yer almaktadır.

Tablo 4.4.

Yayın Sayısı ve Türüne Göre Üniversitelerin Dağılımı

Üniversite	Yüksek Lisans (f)	Makale (f)	Doktora (f)	Toplam (f)
Gazi Üniversitesi	8	11	9	28
Abant İzzet Baysal Üniversitesi	11	11	1	23
Dokuz Eylül Üniversitesi	9	3	6	18
Marmara Üniversitesi	6	5	7	18
Hacettepe Üniversitesi	7	7	2	16
Çukurova Üniversitesi	7	5	1	13
Ankara Üniversitesi	6	4	2	12
Selçuk Üniversitesi	7	3	2	12
Anadolu Üniversitesi	3	5	3	11
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi	3	5	-	8
Fırat Üniversitesi	7	-	1	8
Yıldız Teknik Üniversitesi	4	2	2	8
Atatürk Üniversitesi	3	1	3	7
Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi	3	4	-	7
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi	2	5	-	7
Mustafa Kemal Üniversitesi	3	4	-	7
Cumhuriyet Üniversitesi	1	5	-	6
Orta Doğu Teknik Üniversitesi	3	2	1	6
Yeditepe Üniversitesi	6	-	-	6
Adnan Menderes Üniversitesi	4	1	-	5
Balıkesir Üniversitesi	2	3	-	5
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	1	4	-	5
Mersin Üniversitesi	2	3	-	5
Zonguldak Karaelmas Üniversitesi	4	1	-	5
Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi	4	-	-	4

Erzincan Üniversitesi	1	3	-	4
İnönü Üniversitesi	-	2	2	4
Karadeniz Teknik Üniversitesi	1	3	-	4
Pamukkale Üniversitesi	4	2	-	4
Sakarya Üniversitesi	3	1	-	4
Uludağ Üniversitesi	2	2	-	4
Ahi Evran Üniversitesi	2	1	-	3
Bahçeşehir Üniversitesi	3	-	-	3
Bilkent Üniversitesi	3	-	-	3
Boğaziçi Üniversitesi	2	1	-	3
Gaziantep Üniversitesi	3	-	-	3
Kara Harp Okulu	2	1	-	3
Süleyman Demirel Üniversitesi	1	2	-	3
Başkent Üniversitesi	-	2	-	2
Ege Üniversitesi	2	-	-	2
Gaziosmanpaşa Üniversitesi	2	-	-	2
Gülhane Askeri Tıp Akademisi	-	2	-	2
İstanbul Üniversitesi	-	2	-	2
Maltepe Üniversitesi	1	1	-	2
Necmettin Erbakan Üniversitesi	1	-	1	2
Adıyaman Üniversitesi	1	-	-	1
Akdeniz Üniversitesi	1	-	-	1
Amasya Üniversitesi	1	-	-	1
Artvin Çoruh Üniversitesi	-	1	-	1
Atılım Üniversitesi	-	1	-	1
Beykent Üniversitesi	1	-	-	1
Celal Bayar Üniversitesi	-	1	-	1
Erciyes Üniversitesi	1	-	-	1
Harran Üniversitesi	-	1	-	1
Hava Astsubay MYO	-	1	-	1
Hitit Üniversitesi	-	1	-	1
İstanbul Aydın Üniversitesi	-	-	1	1
İstanbul Kültür Üniversitesi	-	1	-	1
İstanbul Teknik Üniversitesi	1	-	-	1
Kocaeli Üniversitesi	-	1	-	1
Niğde Üniversitesi	-	1	-	1
Nizwa University	-	1	-	1
On Dokuz Mayıs Üniversitesi	-	1	-	1
Siirt Üniversitesi	-	1	-	1

The UEA, The Petroleum Instuty	-	1	-	1
Trakya Üniversitesi	1	-	-	1
Turgut Özal Üniversitesi	-	1	-	1

Tablo 4.4'te görüldüğü gibi öğrenme stilleri üzerine 28 adet çalışmayla Gazi Üniversitesi en çok yayın yapılan üniversite olarak tespit edilmiştir. Bu sırayı Abant İzzet Baysal Üniversitesi 23 çalışmayla takip edip ikinci sırada yer alırken 18'er adet çalışmayla Dokuz Eylül Üniversitesi ve Marmara Üniversitesi üçüncü sırada yer almıştır.

4.5. Yayınlarda Kullanılan Örneklem Türüne ve Büyüklüğüne Ait Bulgular

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların örneklem türü ve örneklem büyüklüğü incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.5'te verilmiştir.

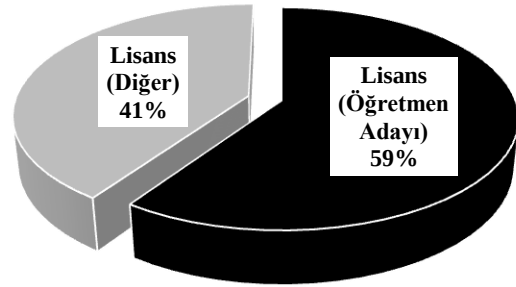
Tablo 4.5.

Tercih Edilen Örneklem Türü ve Büyüklüğü

Örneklem Türü	Örneklem Büyüklüğü (f)					Toplam
	<30	30-100	101-300	301-1000	>1000	
Lisans (Eğitim Fakültesi)	1	25	38	25	5	158
Lisans (diğer)	4	13	21	23	3	
Ortaokul	2	16	11	26	10	65
Lise	1	14	11	20	1	47
İlkokul	1	8	8	7	7	31
Öğretmen	7	5	1	-	1	14
Öğretim Elemanı	7	1	-	-	-	8
Lisans Hazırlık	1	2	2	1	1	7
Ön Lisans	-	1	2	2	-	5
Lisansüstü	1	3	-	-	-	4
Doküman	3	1	-	-	-	4
Üstün Yetenekli	-	-	2	1	-	3
Öğrenci Velisi	1	1	-	-	-	2
Yayın (doküman analizi)	-	1	1	-	-	2
Okul Öncesi	-	-	2	-	-	2
Okul idarecisi	-	-	1	1	-	2
Lisans (yabancı uyruklu)	-	1	-	-	-	1
Lise Hazırlık	-	-	-	-	1	1
Ortaokul (yabancı uyruklu)	-	-	1	-	-	1
Yetişkin	-	-	1	-	-	1
Doktor	-	1	-	-	-	1
İlköğretim Müfettişi	-	1	-	-	-	1
Toplam:	29	94	102	106	29	360

Tablo 4.5’de ki örneklem dağılımları açısından incelenen çalışmalarda, 158 adet çalışmada kullanılmak üzere en fazla tercih edilen örneklem grubu lisans düzeyi olmuştur. Ortaokul düzeyi 65 adet çalışmayla ikinci sırada en fazla tercih edilen örneklem grubu olurken lise düzeyi 47 adet çalışmada örneklem olarak kullanılarak üçüncü sık tercih edilen örneklem grubu olmuştur. Örneklem büyüklüğünü açısından incelenen çalışmalarda en fazla “301-1000” örneklem büyüklüğü tercih edilmiştir.

Lisans düzeyi örneklem grubunun çoğunluğunu öğretmen adayları oluşturmaktadır. Bu duruma ait bilgiler Şekil 4.2’de verilmiştir.

■ Lisans (Öğretmen Adayı) ■ Lisans (Diğer)

Şekil 4.2. Lisans öğrencilerinin dağılımı

Şekil 4.2’de görüldüğü üzere en çok kullanılan lisans düzeyi örneklem grubunun %59’luk bir kısmını öğretmen adayları oluşturmuştur. %41’lik geriye kalan kısmını ise öğretmen adaylarını kapsamayan diğer lisans bölümleri oluşturmaktadır.

4.6. Yayınlarda Kullanılan Metodolojik Yapılara Ait Bulgular

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların araştırma yöntemleri incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.6’da verilmiştir.

Tablo 4.6.

Tercih Edilen Araştırma Yöntemi

Araştırma Yöntemi	<i>f</i>	%
Nicel	296	86.8
Nitel	24	7
Karma	19	5.6
Tespit edilemeyen	2	0.6
Toplam:	341	100

Not: Yüzde oranlarının yuvarlanması sebebiyle tam oranlar çıkmayabilir.

Tablo 4.6’da verilen bilgilere göre incelenen çalışmaların %86.8’i (296 adet) nicel araştırma yöntemini tercih ederken, %7’si (24 adet) nitel araştırma yöntemini, %5.6’sı (19 adet) da karma araştırma yöntemini tercih etmiştir. İki adet çalışmada kullanılan araştırma yöntemi tespit edilememiştir.

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların araştırma desenleri incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.7’de verilmiştir.

Tablo 4.7.

Tercih Edilen Araştırma Deseni

	Araştırma Deseni	f	%
Nicel	Tarama (Survey)	213	62.5
	Kontrol Gruplu Öntest - Sontest	55	16.1
	Ölçek Uyarlama	11	3.3
	Tek Gruplu Öntest - Sontest	9	2.6
	Nedensel Karşılaştırma	4	1.2
	Yapısal Eşitlik	2	0.6
	4x2 Faktöriyel Desen	1	0.3
	2x3 Faktöriyel Desen	1	0.3
	Toplam:	296	86.8
Nitel	Durum Çalışması	11	3.3
	Fenomenoloji	7	2
	Belgesel Tarama (doküman analizi)	5	1.5
	Eylem Araştırması	1	0.3
	Toplam:	24	7
Karma		19	5.6
Tespit Edilemeyen		2	0.6
	Toplam:	341	100

Not: Yüzde oranlarının yuvarlanması sebebiyle tam oranlar çıkmayabilir.

Tablo 4.7’de görüldüğü gibi incelenen çalışmalarda yoğun olarak tercih edilen nicel araştırma yöntemlerinden tarama (survey) yöntemi %62.5 (213 adet) oranıyla en fazla tercih edilen araştırma deseni olmuştur. Bunu %16.1’lik bir oranla kontrol gruplu

öntest-sontest (55 adet) deneysel yöntemi takip etmiştir. İki adet çalışmada kullanılan araştırma deseni tespit edilememiştir.

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların araştırma türü incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.8’de verilmiştir.

Tablo 4.8.

Tercih Edilen Araştırma Türü

Araştırma Türü	<i>f</i>	%
Betimsel Araştırma	259	75.9
Deneysel Araştırma	80	23.5
Tespit edilemeyen	2	0.6
Toplam:	341	100

Tablo 4.8’e bakıldığında yapılan çalışmaların %75.9’u (259 adet) yani büyük bir oranı betimsel araştırma türünü tercih ederken %23.5’i (80 adet) deneysel araştırma türünde yürütülmüştür. İki adet çalışmada kullanılan araştırma türü tespit edilememiştir.

4.7. Yayınlardaki Öğrenme Stilinin Çalışmadaki Yerini Gösteren Bulgular

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmalarda öğrenme stilleri konusunun nasıl kullanıldığı incelenmiştir. Sonuçlar Tablo 4.9’da yer almaktadır.

Tablo 4.9.

Öğrenme Stillerinin Çalışmadaki Yeri

Öğrenme Stillerinin Çalışmadaki Yeri	f	%
Öğrenme stilleriyle değişkenler arasındaki ilişkinin incelenmesi	264	77.4
Öğrenme stillerine dayalı öğrenme modeli, strateji, teknik uygulama çalışmaları	29	8.5
Öğrenme stillerinin de dâhil edildiği yeni ortam geliştirme çalışmaları	15	4.4
Öğrenme stilleri ölçeğinin (envanter) Türkçe 'ye uyarlanması	10	2.9
Öğrenme stilleri ölçeği (envanter) geliştirme	6	1.8
Öğrenme stillerinin de dâhil edildiği yeni materyal geliştirme çalışmaları	6	1.8
Öğrenme stilleri konusu hakkında derleme (doküman analizi) çalışmaları	5	1.5
Öğrenme stillerini belirleme	4	1.2
Öğrenme stilleri konusunda kavram açıklaması	1	0.3
Öğrenme stillerinin karşılaştırılması	1	0.3
Toplam:	341	100

Not: Yüzde oranlarının yuvarlanması sebebiyle tam oranlar çıkmayabilir.

Çalışmalarda öğrenme stillerinin nasıl kullandığını gösteren Tablo 4.9'a göre çalışmaların büyük çoğunluğunda yani %77.4'lük bir oranla (264 adet) öğrenme stilleriyle değişkenler arasındaki ilişkinin incelendiği görülmektedir. 29 adet çalışmada öğrenme stillerine dayalı öğrenme model, strateji, teknik uygulama çalışmaları görülürken 15 adet çalışmada ise yeni ortam geliştirme çabaları çalışmaları görülmektedir.

4.8. Yayınlarda Öğrenme Stilleriyle Birlikte Yoğun Olarak Kullanılan

Değişkenlerin Durumuna Ait Bulgular

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmaların değişkenleri incelenmiştir. "Öğrenme stilleri" değişkeniyle birlikte kullanılan değişkenler hakkındaki bilgiler Tablo 4.10'da yer almaktadır.

Tablo 4.10.

Yoğun Olarak Kullanılan Değişken İkili

Değişken İkili	Toplam (f)	Toplam (%)
Öğrenme stili - Akademik başarı	137	43.1
Öğrenme stili - Cinsiyet	54	17
Öğrenme stili - Tutum	37	11.6
Öğrenme stili - Öğrenme stratejileri	25	7.9
Öğrenme stili - Sınıf Düzeyi	21	6.6
Öğrenme stili - Öğrenim gördüğü bölüm	17	5.3
Öğrenme stili - Kalıcılık	12	3.8
Öğrenme stili - Yaş	8	2.5
Öğrenme stili - Eleştirel düşünme eğilimi	7	2.2
Toplam:	318	100

Tablo 4.10’da verilen bilgilere göre incelenen çalışmalarda “öğrenme stili” değişkeniyle birlikte en yoğun kullanılan değişken “akademik başarı” değişkeni olmuştur. 137 adet çalışmada “öğrenme stilleri” değişkeni ile “akademik başarı” değişkeni birlikte kullanılırken 54 adet çalışmada ise “cinsiyet” değişkeninin “öğrenme stilleri” değişkenine etkisi incelenmiştir. “Tutum” değişkeni de 37 adet çalışmayla “öğrenme stilleri” değişkeniyle birlikte üçüncü en sık kullanılan değişken olmuştur.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “akademik başarı” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.11’de yer almaktadır.

Tablo 4.11.

“Öğrenme stili” ile “Akademik başarı” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var		İlişki Yok (f)	Toplam (f)
		Pozitif (f)	Negatif (f)		
Öğrenme stili	Akademik başarı	83	4	50	137

Tablo 4.11'e bakıldığında incelenen çalışmalardan 87 âdetinde “öğrenme stili” ile “akademik başarı” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 50 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir. İki değişkenin ilişkili bulunduğu çalışmaların 83 âdetinde “öğrenme stili” ile “akademik başarı” değişkenlerinin arasındaki ilişki pozitif bulunmuştur.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “cinsiyet” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.12’de yer almaktadır.

Tablo 4.12.

“Öğrenme stili” ile “Cinsiyet” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var (f)	İlişki Yok (f)	Toplam (f)
Cinsiyet	Öğrenme stili	21	33	54

Tablo 4.12’ye bakıldığında incelenen çalışmalardan 21 âdetinde “öğrenme stili” ile “cinsiyet” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 33 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “tutum” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.13’te yer almaktadır.

Tablo 4.13.

“Öğrenme stili” ile “Tutum” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var		İlişki Yok (f)	Toplam (f)
		Pozitif (f)	Negatif (f)		
Öğrenme stili	Tutum	30	1	6	37

Tablo 4.13’e göre incelenen çalışmalardan 31 âdetinde “öğrenme stilleri” ile “tutum” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 6 âdetinde ise iki değişkenin birbirini

etkilemediği tespit edilmiştir. İki değişkenin ilişkili bulunduğu çalışmaların 30 âdetinde “öğrenme stili” ile “tutum” değişkenlerinin arasındaki ilişki pozitif bulunurken 1 adet çalışmada ise “öğrenme stili” ile “tutum” değişkenlerinin arasındaki ilişki negatif bulunmuştur.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “öğrenme stratejileri” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.14’te yer almaktadır.

Tablo 4.14.

“Öğrenme stili” ile “Öğrenme stratejileri” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Değişken	Değişken	İlişki Var (f)	İlişki Yok (f)	Toplam (f)
Öğrenme stili	Öğrenme stratejileri	20	5	25

Tablo 4.14’e bakıldığında incelenen çalışmalardan 20 âdetinde “öğrenme stili” ile “öğrenme stratejileri” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 5 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “yaş” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.15’te yer almaktadır.

Tablo 4.15.

“Öğrenme stili” ile “Sınıf düzeyi” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var (f)	İlişki Yok (f)	Toplam (f)
Sınıf düzeyi	Öğrenme stili	15	6	21

Tablo 4.15’e bakıldığında incelenen çalışmalardan 15 âdetinde “öğrenme stili” ile “sınıf düzeyi” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 6 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “öğrenim gördüğü bölüm” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.16’da yer almaktadır.

Tablo 4.16.

“Öğrenme stili” ile “Öğrenim gördüğü bölüm” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var (f)	İlişki Yok (f)	Toplam (f)
Öğrenim gördüğü bölüm	Öğrenme stili	4	13	17

Tablo 4.16’ya bakıldığında incelenen çalışmalardan 4 âdetinde “öğrenme stili” ile “öğrenim gördüğü bölüm” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 13 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “kalıcılık” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.17’de yer almaktadır.

Tablo 4.17.

“Öğrenme stili” ile “Kalıcılık” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var		İlişki Yok (f)	Toplam (f)
		Pozitif (f)	Negatif (f)		
Öğrenme stili	Kalıcılık	7	-	5	12

Tablo 4.17’ye bakıldığında incelenen çalışmalardan 7 âdetinde “öğrenme stili” ile “kalıcılık” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 5 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir. İki değişkenin ilişkili bulunduğu çalışmaların tamamında “öğrenme stili” ile “kalıcılık” değişkenlerinin arasındaki ilişki pozitif bulunmuştur.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “yaş” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.18’de yer almaktadır.

Tablo 4.18.

“Öğrenme stili” ile “Yaş” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var (f)	İlişki Yok (f)	Toplam (f)
Yaş	Öğrenme stili	4	4	8

Tablo 4.18’e bakıldığında incelenen çalışmalardan 4 âdetinde “öğrenme stili” ile “yaş” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 4 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir.

İncelenen çalışmalarda “öğrenme stili” ile “eleştirel düşünme” değişkeninin ilişki durumuna ait bilgiler Tablo 4.19’da yer almaktadır.

Tablo 4.19.

“Öğrenme stili” ile “Eleştirel düşünme” Değişkenlerinin İlişki Durumu

Bağımsız Değişken	Bağımlı Değişken	İlişki Var		İlişki Yok (f)	Toplam (f)
		Pozitif (f)	Negatif (f)		
Öğrenme stili	Eleştirel düşünme eğilimi	5	-	2	7

Tablo 4.19’a göre incelenen çalışmalardan 5 âdetinde “öğrenme stili” ile “eleştirel düşünme eğilimi” değişkeni ilişkili bulunmuş olup 2 âdetinde ise iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir. İki değişkenin ilişkili bulunduğu çalışmaların tamamında “öğrenme stili” ile “eleştirel düşünme eğilimi” değişkenlerinin arasındaki ilişki pozitif bulunmuştur.

“Öğrenme stilleri” değişkeni ile ilişkili bulunan değişkenlerin ilişki durumunu yüzdelik oranlara göre sayısal olarak büyükten küçüğe doğru dizilimi Tablo 4.20’de verilmiştir.

Tablo 4.20.

“Öğrenme stili” Değişkeniyle İlişkili Bulunan Değişkenlerin İlişki Yüzdeleri

Değişken	Toplam çalışma sayısı	İlişkisi var	
	(f)	(f)	(%)
Tutum	37	30	81.1
Öğrenme stratejileri	25	20	80
Eleştirel düşünme	7	5	71.4
Sınıf Düzeyi	21	15	71.4
Akademik başarı	137	83	60.6
Kalıcılık	12	7	58.3
Yaş	8	4	50
Cinsiyet	54	21	38.9
Öğrenim gördüğü bölüm	17	4	23.6

Not: Yüzde oranlarının yuvarlanması sebebiyle tam oranlar çıkmayabilir.

Tablo 4.20’ye bakıldığında incelenen çalışmalarda “öğrenme stili” değişkeniyle en güçlü ilişkisi olan değişken %81.1 oranla “tutum” değişkeni olmuştur. “Öğrenme stratejileri” değişkeni ise bu sıralamada %80’lik bir oranla ikinci sırada yer almıştır. “Yaş”, “cinsiyet” ve “öğrenim gördüğü bölüm” demografik bilgiler değişkenleri ise en alt sıralarda yer alarak kullanılan değişkenler içerisinde ilişkisi en zayıf olan değişkenler olarak tespit edilmiştir. Ancak demografik bilgiler grubunda yer alan “sınıf düzeyi” değişkeni %71.4’lük bir oranla “eleştirel düşünme” değişkeniyle üçüncü sırada yer almıştır.

4.9. Yayınlardaki Öğrenme Stili Envanterinin Kullanımına Ait Bulgular

Araştırma kapsamında öğrenme stillerine yönelik çalışmalarda kullanılan öğrenme stilleri envanterleri incelenerek sonuçlar Tablo 4.20’de verilmiştir.

Tablo 4.20.

Öğrenme Stilleri Envanteri Kullanımı

Öğrenme Stili Envanteri	f	%
David Kolb Öğrenme Stili Envanteri	149	43.7
Grasha and Riechmann Öğrenme Stili Envanteri	40	11.7
Araştırmacının kendi geliştirdiği öğrenme stili envanteri	18	5.3
Felder and Soloman Öğrenme Stili Envanteri	14	4.1
Öğrenme stili envanteri kullanılmayan	13	3.8
Marmara Öğrenme Stilleri Ölçeği	12	3.5
Çalışmada kullanılan öğrenme stili envanteri belirtilmeyen	10	2.9
Reid Öğrenme Stili Envanteri	7	2.1
Felder and Silverman Öğrenme Stili Envanteri	7	2.1
Dunn and Dunn Öğrenme Stili Envanteri	6	1.8
McCarthy Öğrenme Stili Envanteri	6	1.8
Gregorc Öğrenme Stili Envanteri	6	1.8
Barsch Öğrenme Stili Envanteri	5	1.5
Cohen, Oxford, and Chi Öğrenme Stili Envanteri	5	1.5
Rebecca Oxford Öğrenme Stili Envanteri	4	1.2
Meltem Gökdağ Öğrenme Stili Envanteri	4	1.2
Eren Öğrenme Stili Envanteri	4	1.2
BİG 16 Öğrenme Stili Envanteri	3	0.9
Ersoy Öğrenme Stili Envanteri	3	0.9
Maggie McVay Lynch Öğrenme Stili Envanteri	3	0.9
Honey-Mumford Öğrenme Stili Envanteri	2	0.6
Friedrich Vester Öğrenme Stili Envanteri	2	0.6
Özbek ve Güven Öğrenme Stili Envanteri	2	0.6
Vermunt Öğrenme Stili Envanteri	2	0.6
Lemire Öğrenme Stili Envanteri	2	0.6
Nurettin Şimşek Öğrenme Stili Envanteri	2	0.6
Renzulli, Rizza, Smith Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Fleming'in VAK (visuallauditory- kinesthehtic) modeli	1	0.3
Janelle – Boydak Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Sever Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Witkin, Oltman, Raskin ve Karp Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Myers-Briggs Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Gülten ve Özkan Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Kardash ve Amlund Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Vark Öğrenme Stili Envanteri	1	0.3
Hanson Silver	1	0.3
Toplam:	341	100

Not: Yüzde oranlarının yuvarlanması sebebiyle tam oranlar çıkmayabilir.

Tablo 4.20'ye bakıldığında incelenen çalışmaların büyük bir kısmında David Kolb Öğrenme Stili Envanteri tercih edilmiştir. Birinci sırada 149 adet çalışmayla David Kolb Öğrenme Stili Envanteri yer almaktadır. 40 adet çalışmayla Grasha-Riechmann

Öğrenme Stilleri Envanteri ikinci sırada yer almaktadır. Üçüncü sırada en çok tercih edilen envanter sıralamasında ise araştırmacıların kendilerinin geliştirdiği envanter grubu yer almaktadır.

Tablo 4.20’de 13 adet çalışmada öğrenme stili envanteri kullanılmadığı görülüyor. Bazı çalışmalarda öğrenme stilleri kavramsal olarak ele alındığından, bazı çalışmalarda da öğrenme stilleri hakkında derleme yapıldığından öğrenme stili envanteri kullanılmamıştır. İncelenen çalışmalardan 10 adet çalışmada ise öğrenme stili envanteri kullanıldığı halde hangi öğrenme stili envanterinin kullanıldığı belirtilmemiştir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

5.1. Sonuç

Bu araştırmada araştırmacıların öğrenme stili konusunda yapılan akademik çalışmalardaki yaklaşımları ve alanyazındaki yönelimleri hakkında genel bilgiler açıklanmaya çalışılmıştır. İncelenen akademik yayınlar aracılığı ile bu bilgilerin yansıtılması amaçlanmıştır. Türkiye’de öğrenme stilleri konusunda araştırmacıların yönelimi ve gelişimi hakkında genel bir bakış sergilemeyi amaçlayan bu araştırmada, öğrenme stilleri konusunda Türkiye’de yayımlanmış 206 adet yüksek lisans ve doktora tezi ve 135 adet Türkiye kökenli hakemli dergilerde yayımlanmış makale olmak üzere toplamda 341 çalışma incelenmiştir. Araştırma soruları ve alt amaçlar doğrultusunda belgesel tarama (doküman analizi) yöntemi kullanılarak veriler elde edilmiştir.

Elde edilen verilerin içerik analizi sonucunda aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır:

Türkiye’de öğrenme stilleri konusu üzerinde en çok yüksek lisans tezi düzeyinde yayınlar yapılmıştır. Makale tarzındaki çalışmalar ikinci sırada tercih edilen yayın türü olarak tespit edilmiştir. Doktora çalışmaları ise makale yayın türünden daha az tercih edilmiştir. Makale sayısının yüksek lisans tezlerinden daha az olması, bu tez çalışmalarının makale haline dönüşmediğini göstermektedir. Bu da ya çalışmaların yabancı kökenli dergilerde yayımlanmasından ya da makale haline getirilmiyor olmasından kaynaklanıyor olabilir. Bu durum çalışmaları üst düzey olan araştırmacıların yabancı kökenli dergileri tercih etmesinden kaynaklanıyor olabilir. Tezlerin yerli makalelere dönüşmemesi dergilerin editörel süreçlerinin ve hakem yorumlarına göre çalışma kalitelerinin daha düşük seviyede kalmasından kaynaklanabilir. Türkiye’de öğrenme stili ile ilgili en fazla yüksek lisans tezi düzeyinde ve makale türünde yayınlar olması, doktora yapan lisansüstü öğrenci sayısının azlığından kaynaklanabilir. Ülkemizde doktora öğrencisi alım şartları içerisinde bulunan yabancı dil puanı şartı, lisans dönemi ve öncesinde verilen yabancı dil eğitimin yetersiz, yöntem ve teknik bakımından yanlış olması (Işık, 2008) sebebiyle aşılması güç bir baraj haline gelmiştir. Böylelikle de doktora öğrenimi gören öğrenci sayısı da yüksek lisans

öğrenci sayısına göre daha az olduğundan, yayın sayısı kıyaslandığında yüksek lisans tezlerinin nicelik olarak üstünlüğü fark edilmektedir.

Türkiye’de öğrenme stilleri konusu üzerine yapılan çalışmalar 2002 yılından itibaren artış göstererek en fazla yayın 2010 ile 2011 yıllarında gerçekleştirilmiştir. 2010 yılındaki tez sayısında meydana gelen artışın 2011 yılındaki makale sayısındaki artışına sebep olduğu düşünülmektedir. 2010-2011 yılları arasında akademik yayınların öğrenme stili konusunda en üst noktaya varması, 2004 yılı ile MEB’in yapılandırmacı eğitim kuramını, bireysel farklılıklar ve öğrenme stilini gündemine alması ve konu ile ilgili programlama çalışmalarını başlatmasının etkileri olarak görülebilir. Yapılandırmacı anlayış öğrenen özelliklerini dikkate alan bir anlayış ortaya koyduğu için öğrenme stili de bu anlayış içerisinde yer alır. Hem öğretmen adaylarına yönelik çalışmaların sayısı hem de MEB kökenli kurumlarda gerçekleştirilen çalışmalar bu etkinin yansıması olarak görülebilir. MEB, 2004 yılında fen eğitimi için hayata geçirdiği yapılandırmacı eğitim kuramını, yavaş yavaş ve aşamalı bir şekilde diğer disiplinler için de uygulamış ve programların tamamlanması, öğretmenlerin konu ile ilgili eğitilmesi süreci 2010’lu yıllara kadar sarkmıştır. Eğitim bilimlerinin ve MEB’in birbiriyle bu kadar etkileşimli olması, birlikte hareket etmeleri gerektiğini düşündürebilir (Balkar ve Şahin, 2015). Ayrıca 2010-2011 yılları arasında konu ile ilgili çalışma sayısının en üst düzeye ulaşması Türkiye’de yapılan öğrenme stili araştırmalarının önemli bir noktaya geldiğini, 2010-2011 yıllarından sonra öğrenme stilleri ilgili akademik çalışmaların sayısındaki azalma ise alanyazının belirli bir seviyeye geldiğini göstermektedir.

Türkiye’de öğrenme stilleri konusu üzerine yapılan çalışmalardan incelenen 341 çalışma içerisinde 299’u Türkçe yayın dilini kullanmıştır. Yani yayınların % 87.7’si Türkçe olarak yayımlanmıştır. Türkçe çalışmaların yaygınlığı alanyazının Türkçe olmasından kaynaklanmaktadır. Ayrıca uluslararası düzeyde yayın yapan ve bu standartları gözetken dergilerin azlığı da yabancı dildeki yayın azlığını açıklayabilir. Bunun yanı sıra çalışmaların kalitesinin uluslararası akademik standartlara yaklaşamamasından da kaynaklanıyor olabilir. Uluslararası literatüre katkı sağlayacak kalitede ve çerçevede çalışmaların az olduğu düşünülebilir. Öğrenme stili konusunda henüz yeterince uzmanlaşmadığımızı ve eğitim bilimlerine konu ile ilgili henüz bir

öğrenme stili modeli veya öğrenme stili envanteri kazandıramadığımızı düşündürebilir. Derinlemesine ve modelleri tartışan teorik yayın sayısı ne yazık ki çok azdır. İncelenen yayınlarda genellikle ülkedeki öğrenenlerin öğrenme stillerine yoğunlaşıldığı, MEB ve eğitim sistemini yeniden düzenlenmesini öneren pek çok çalışma yapıldığı (Aşkın, 2006; Orak, 2015), ancak teori üretmekten kaçınıldığı görülmektedir. Bu durum, ülkedeki eğitim sisteminin öğrenme stili konusundaki bakış, görüş, yöntem, teknik ihtiyacının karşılanması için teori üretmekten ve konu ile ilgili yeni modeller geliştirmekten öncelikli olduğunu ve akademik yayınların eğitim sistemini yeterince önemseyemediğini de düşündürür.

Tüm yayın türlerine bakıldığında toplam yayın türü bazında Türkiye’de öğrenme stilleri konusu üzerine en fazla yayın yapan üniversite Gazi Üniversitesi olmuştur. Ayrıca yayın türlerine ayrı ayrı baktığımızda da makale yayın türü hariç Gazi Üniversitesi birinci sırada yer almaktadır. Gazi Üniversite’sinde öğrenme stilleri konusu üzerine yapılan çalışmaların birbirini tetiklediği düşünülmektedir. Abant İzzet Baysal Üniversitesi ikinci sırada yayın yapan üniversite olmuştur. Bunu üçüncü sırada Dokuz Eylül Üniversitesi ve Marmara Üniversitesi takip etmiştir. Öğrenme stiline yönelik bilimsel ve uygulamaya dair faaliyet tasarımı Gazi Üniversitesi’nin bu deneyiminden ve uzmanlığının konuyu farklı bakış açılarıyla ele almayı tetikleyici etkisinden faydalanmak, daha etkin sonuçlar almayı sağlayabilir. Öğrenme stilleri konusunda yayın yapan üniversiteler yayın sayısına göre sıralandığında, bazı üniversitelerin çok az yayın yaptığı görülmüştür. Üniversitelerin yayın sayısına bakılarak eğitim kalitesi ile ilgili bir yargıya varmak hatalı olabilir (Odabaşı, Fırat, İzmirli, Çankaya ve Mısırlı, 2010). Üniversiteler arasında öğrenme stilleri ile ilgili en fazla yayın yapan üniversitenin Gazi Üniversitesi olması, konu ilgili yetişmiş uzmanların Gazi Üniversitesi’nde toplandığını düşündürebilir. Bu durum Gazi Üniversitesi’nin öğrenme stilleri açısından uzmanlığının üst düzeyde olduğunu bir kanıttır.

Türkiye’de öğrenme stilleri konusu üzerine yapılan çalışmalarda örneklem grubu olarak en fazla tercih edilen grup lisans düzeyinde yer alan örneklem grubu olmuştur. Ortaokul (ilköğretim ikinci kademe) düzeyindeki örneklem grupları da ikinci sırada tercih edilen örneklem grubu olmuştur. Lise (ortaöğretim) düzeyindeki katılımcı grup

ise üçüncü sırada tercih edilen grup olarak bu sırayı takip etmiştir. Örneklem büyüklüğü olarak da incelenen çalışmalarda en fazla “301-1000” örneklem büyüklüğü tercih edilmiştir. İncelenen araştırmaların örneklem grubunun en fazla lisans öğrencilerinden oluşması, akademisyenlerin ulaşımının diğer örneklem gruplarına göre daha kolay olmasından kaynaklandığı düşünülebilir. Okul öncesi, ilköğretim birinci kademe, ortaokul ve lise öğrencilerinin daha az tercih edilmesi, araştırmacıların resmi kurumlarda araştırma yapmak için izin alma süreçlerini takip etmek istememelerinden ve bu sürecin zor ve uğraştırıcı olarak görülmesinden kaynaklanabilir. MEB yaklaşımı, eğitim fakültelerinin etkisi ve öğretmen araştırmaları da araştırmacıları lisans düzeyi örneklem grubuna yöneltmiş olabilir. Öğrenme stiline çocuklukta kazanıldığı ve ileriki yaşlarda kolay kolay değişmediği (Fellenz ve Conti’ den (1989) Akt. Bear, 2012), göz önüne alınırsa, konu ile ilgili iyileştirici ve bilinçlendirici çalışmalar yapmak isteyenler için lisans düzeyi geç kalınmış bir yaş grubunu içerebilir. Ayrıca okul öncesi örneklem grubuyla çok az çalışma yapılmış olması, öğrenme stiline doğasıyla uyum göstermediği ve bu alandaki bir eksiklik olarak düşünülebilir. Bunun yanı sıra incelenen çalışmalarda lisans düzeyi örneklem grubunu ise çoğunlukla öğretmen adaylarından oluşturması, bu alanda daha çok eğitim kökenli araştırmacıların çalışmasından kaynaklanıyor olduğu düşünülmektedir. Öğrenme stili konusunun eğitim bilimleri alanında olmasından dolayı bu konu üzerinde çalışanlarda genellikle bu alandaki araştırmacılar olduğu düşünülebilir. Örneklem grubu oluşturulurken tek tipleşmeye gidilmesi de öğrenme stiline bakış açısını oldukça daraltacağını düşündürmektedir. Öğrenme stiline yönelik çeşitliliğinin artırılması için farklı bakış açılarına ihtiyaç olduğu düşünülmektedir. Farklı örneklem gruplarıyla çalışılmamış olması bu alandaki bir eksiklik olarak değerlendirilebilir.

Türkiye’de öğrenme stilleri konusu üzerine yapılan bütün yayın türlerinde yoğun olarak betimsel araştırma türünde çalışılmış, buna karşın az sayıda da deneysel araştırma türü tercih edilmiştir. Bu alanda yapılan çalışmaların araştırma türünün genellikle betimsel olması, daha çok tarama ve durum ifade eden çalışmalar yapılmış olduğunu göstermektedir. Bu durum uluslararası boyutta alanyazında konu ile ilgili çalışmaların araştırma türü yönelimleri dikkate alındığında, alandaki ilerlemeye uyum sağlanamadığı; uluslararası alanyazında öğrenme stili konusu farklı araştırma türleri ile ele alınırken, ülkemizde genellikle betimsel araştırma türünde çalışılarak konuya farklı

pencerelerden bakılmadığı düşünülebilir (Karadağ, 2010). Konu ile ilgili uluslararası çalışmalara bakıldığında deneysel, ilişkisel, nedensel karşılaştırma ve alan çalışmaları araştırma yöntemleri de uygulandığı görülmektedir (Hsu, 2005). Türkiye’de öğrenme stilleri konusunda yapılan bütün yayın türlerinde yoğun olarak betimsel araştırma türünde çalışılması, buna karşın az sayıda da deneysel araştırma türü tercih edilmesi, konu ile ilgili çok fazla boyutun ele alınamadığını gösterebilir. Doğası gereği oldukça karmaşık ve çeşitlilik içeren öğrenme stili konusu pek çok yaklaşım ile farklı açılardan, farklı boyutları ele alınarak derinlemesine incelenmesi gereken bir konu olduğu düşünülebilir. Deneysel desenlere daha fazla yer verildiği, neden-sonuç ilişkisi kurulduğu çalışmalar konuya farklı bakış açıları kazandırabilir.

Bir araştırmada kullanılan yöntem o araştırmanın yapıtaşıdır ve araştırmanın amacına uygun seçilen yöntem araştırmanın niteliği hakkında bilgi vermektedir (Karadağ, 2010). Yayın türlerinde kullanılan araştırma yöntemine bakıldığında nicel araştırma yöntemi en fazla tercih edilen araştırma yöntemi olduğu görülmektedir. Nicel araştırma yöntemini tercih eden çalışmalarda yoğun olarak Tarama (survey) araştırma deseni kullanıldığı tespit edilmiştir. Az sayıda çalışmada ise nitel araştırma yöntemi veya her ikisinin kullanıldığı karma araştırma yöntemi tercih edilmiştir. İncelenen çalışmalarda kullanılan araştırma yöntemlerinin büyük çoğunluğunun nicel olması, alanyazının oturduğunu ve değişkenlerin yeterince tartışılarak ortaya çıkmasından kaynaklanabiliyor olacağını düşündürmektedir. Ayrıca konu ile ilgili çalışmalarda sıklıkla Kolb’un öğrenme stili envanterinin kullanılmış olması, konu ile ilgili değişkenlerin karşılaştırılması, öğrenme stili ile ilgili durumların kontrol edilmesini kolaylaştırması açısından tercih edilen araştırma türü nicel olduğu düşünülmektedir. Bu durum aynı zamanda öğrenme stilleri gibi detaylı bir konuda pek de derinlemesine bilgi almadığımızı da düşündürebilir. Ayrıca çalışılan örneklem grubu sayıları da göz önüne alındığında, araştırmacıların az sayıda örneklem ile derinlemesine bilgi almak yerine çok sayıda örneklem ile çalışıp, öğrenme stilleri ile ilgili nicel olarak genelleme yapma eğiliminde olduğu görülmektedir. Derinlemesine bilgi alınmaması, konu ile ilgili kuram geliştirmeye yönelik çalışmaların olmaması bulgusunu da desteklemektedir. Nitel araştırmaların fazla zaman alması, kuram geliştirmeye yönelik derinlemesine veri toplamayı içermesi ve pek yaygın kullanılmaması nedeniyle tercih edilmediği düşünülebilir (Arık ve Türkmen, 2009). Ülkedeki öğrenme stili desenine genel bir bakış

sunması nedeniyle bu tür çalışmalar mühimdir, ancak Türkiye’de alanyazındaki konu ile ilgili detaylı teorik bilginin edinilmesi ve envanter geliştirilmesi için gerekli olan derinlemesine bilgiyi sağlayabilecek çalışmalara da ihtiyaç olduğu düşünülebilir.

Türkiye’de öğrenme stilleri üzerine yapılan çalışmalarda öğrenme stillerinin çalışmadaki yerine bakıldığında çalışmaların büyük bir çoğunluğunda öğrenme stilleri değişken olarak kullanılmış ve diğer değişkenler ile arasında ilişki durumu incelenmiştir (Tablo, 4.5). Bu durum ülkemizde öğrenme stillerinin ve ona etki eden faktörlerin akademik olarak önemsendiğini düşündürülebilir. Buna karşın değişkenleri dikkate alarak geliştirilen ortam, uygulama, faaliyet, yazılım, vb. platformları kullanan uygulamaya dönük çalışmalar oldukça azdır. Bu durum değişken temelli çalışmaların henüz yeterince çalışılmadığını gösterirken, uygulamaya yönelik boşluklar olduğunu ön plana çıkarmaktadır. Öğrenme stillerinin diğer değişkenlerle olan ilişkisinin incelendiği çalışmaları, öğrenme stillerine dayalı öğrenme modeli, strateji, teknik uygulama çalışmaları takip etmektedir. Ülkemizde akademik yönelimlerin, öğrenme stillerini etkileyen faktörlerin araştırılmasından sonra öğrenme stillerini geliştirmeye yönelik çalışmalar olması, konu ile ilgili akademisyenlerin öğrenenlere ve eğitim sistemine katkıda bulunmayı amaçlamış olduğunu düşündürmektedir. Öğrenme stillerinin de dâhil edildiği yeni ortam geliştirme çalışmaları ise konu ile ilgili üçüncü sıra araştırma grubudur. Ülkemizdeki akademisyenlerin öğrenenlere odaklandığı ve doğrudan öğrenenlerin öğrenmeleri üzerinde durularak bu doğrultuda çalışmalar yaptıkları düşünülmektedir. Öğrenme stili ile ilgili kavram açıklaması, envanter geliştirme, karşılaştırma, alan taraması türünde çok az çalışma yapıldığı görülmektedir. Bu durum ülkemizde, akademik yayın yapanların konu ile ilgili teori üretmektense, eğitim sisteminin eksikliklerine odaklandığını ve iyileştirici çalışmaları teoriye yeğlediğini göstermektedir (Avcıoğlu, 2011).

Araştırmalardaki değişkenler, araştırmaların yayılımı hakkında bilgi verdiğinden, konu ile ilgili yapılan çalışmaların değişkenleri incelenmiştir.

Bütün yayın türlerinde “öğrenme stilleri” değişkeni ile birlikte en fazla kullanılan değişken “akademik başarı” değişkeni olmuştur. Toplamda 137 adet çalışmada “öğrenme stilleri” değişkeni ile birlikte “akademik başarı” değişkeni kullanılırken 83 adet çalışmada, öğrenme stili dikkate alınarak hazırlanan öğrenme ortamlarının

akademik başarıyı artırdığı sonucuna ulaşılmıştır. 4 adet çalışmada ise “öğrenme stili” değişkeninin “akademik başarı” değişkenini negatif yönde etkilediği tespit edilmiştir. Elde edilen verilere göre öğrenme stillerinin akademik başarıyı arttırdığı ortak vurgudur. Bu durum bir eğitim sisteminin gözlemlenebilir en bariz ve en beklenen sonucunun “akademik başarı” değişkeni olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

“Akademik başarı” değişkenini cinsiyet değişkeni takip etmektedir. “Cinsiyet” değişkeni ile “öğrenme stili” değişkeninin ilişkisini inceleyen çalışmaların çoğunda iki değişken arasında ilişki kurulamamıştır. Cinsiyet faktörünün öğrenme stili konusunda belirleyici bir faktör olmadığı düşünülmektedir. Cinsiyetten kaynaklanan algılama, ilgi gibi farklılıkların öğrenme stiline de yayılacağı düşünülse de yapılan çalışmalarda böyle bir ilişki tespit edilmemiştir.

“Öğrenme stili” değişkeni ile en çok çalışılan değişkenler “akademik başarı” sonra “cinsiyet” değişkenleri olmasına rağmen değişken ikililerinin birbirlerini etkileme oranlarına bakacak olursak “öğrenme stili” değişkeni ile en güçlü etileşim kuran değişken “tutum” değişkenidir. 30 adet çalışmada, öğrenme stili dikkate alınarak hazırlanan öğrenme ortamlarının, öğrencinin öğrenme ortamına veya derse karşı olan tutumunu pozitif yönde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. 1 adet çalışmada ise “öğrenme stili” değişkeninin “tutum” değişkenini negatif yönde etkilediği tespit edilmiştir.

“Öğrenme stili” değişkeni ile ilişkisinin en çok incelendiği değişkenlerden bir diğeri ise “öğrenme stratejileri” değişkenidir. Yapılan araştırmaya göre 20 adet çalışmada öğrenme stilleri dikkate alınarak belirlenen öğrenme stratejilerinin başarılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğrenme stiline sahip öğrenenlerin kendi stratejilerini geliştirdiği ve öğrenme kabiliyetlerinin öğrenme stiline sahip olmayan öğrenenlere oranla daha gelişkin olduğunu görülmektedir.

Öğrenme stillerinin değişken olarak çalışıldığı araştırmalarda “öğrenme stratejileri” değişkeninden sonra tercih edilen değişken “sınıf düzeyi” değişkeni olmuştur. Elde edilen verilere bakıldığında, genellikle lisans düzeyi birinci sınıf öğrencilerin öğrenme stilleri ile son sınıf öğrencilerin öğrenme stilleri mukayese edilmiş, birinci sınıftan son sınıfa yaklaşıldıkça öğrenme stillerini keşif ve geliştirme

oranının arttığı belirlenmiştir. İncelenen çalışmalara, sınıf düzeyi arttıkça öğrenenlerin yansıtıcı gözlemden aktif yaşantıya yöneldiği tespitinde bulunulmuştur.

Ülkemizde çoğunlukla lisans düzeyi örneklem grubuyla çalışılmasından ötürü, öğrenenlerin öğrenim gördükleri bölüm, öğrenme stili ile çalışılan değişkenler arasındadır. Elde edilen verilere göre, 4 çalışmada öğrenim gördüğü bölümün öğrenme stillerinde farklılık oluşturabileceği sonucuna ulaşılırken 13 adet çalışmada iki değişkenin birbirini etkilemediği tespit edilmiştir. Öğrenim gördüğü bölüm faktörünün öğrenme stili konusunda belirleyici bir faktör olmadığı düşünülmektedir. İki değişkenin birbirini etkilediği düşünülen çalışmalarda sayısal veya teknik bölümlerin tercih ettiği öğrenme stili ile sözel ağırlıklı bölümlerin tercih ettiği öğrenme stillerinde farklılaşma olduğu tespitinde bulunulmuştur. Sayısal ağırlıklı bölümdeki öğrencilerin daha aktif ve daha analitik öğrenme stillerini tercih ettikleri ifade edilmiştir.

Öğrenme stiline sahip öğrenenlerin öğrenmelerinin kalıcılığı da çalışılan değişkenler arasındadır. Öğrenme stili ve kalıcılık değişkenlerinin ilişkili bulunduğu çalışmaların tamamında bu iki değişken arasındaki ilişki pozitif bulunmuştur. Başka bir ifadeyle toplamda 12 adet çalışmadan 7 adet çalışmada, öğrenme stili dikkate alınarak hazırlanan öğrenme ortamlarının kalıcılığı artırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yapılan araştırmalara incelediğinde öğrenme stiline ilişkin değişken olarak kullanıldığı çalışmalarda yaş faktörü de değişken olarak kullanılmıştır. Elde edilen verilere göre, 4 çalışmada yaş farklarının öğrenme stillerinde farklılık oluşturabileceği sonucuna ulaşılmıştır. İki değişkenin birbirini etkilediği düşünülen çalışmalarda genellikle 20 yaş altı ve 20 yaş üstü gruplar kıyaslanarak, yaş ilerledikçe yansıtıcı gözlemden aktif yaşantıya geçiş olduğu tespitinde bulunulmuştur.

Öğrenme stili ile ilgili çalışmalarda kullanılan bir diğer değişken ise eleştirel düşünme değişkenidir. Öğrenme stili ve eleştirel düşünme değişkenlerinin ilişkili bulunduğu çalışmaların tamamında “öğrenme stili” ile “eleştirel düşünme eğilimi” değişkenlerinin arasındaki ilişki pozitif bulunmuştur. Başka bir ifadeyle toplamda 7 adet çalışmadan 5 adet çalışmada, öğrenme stili dikkate alınarak hazırlanan öğrenme ortamlarının eleştirel düşünme eğilimini artırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Yani öğrenme

stiline sahip öğrenenlerin eleştirel düşünme kabiliyetlerinin, öğrenme stiline sahip olmayan öğrenenlere oranla daha gelişkin olduğunu görülmektedir.

Öğrenme stillerinin diğer değişkenlerle ilişkisinin tartışıldığı çalışmalara genel olarak bakıldığında, tercih edilen değişkenlerin hep birbirini tekrar eden kavramlar olması genellikle nicel araştırmaların tercih edildiği bulgusuna dayanabilir ve böylesi bir çeşitlilik içeren konunun dallanıp budaklanmasını engellediği düşünülebilir. Nitel araştırmaların daha fazla değişken içermesi sebebiyle, öğrenme stilleri konusunda az sayıda nitel çalışmaların olması bulgusunun değişken yapısını da etkilediği düşünülmektedir. Öğrenme stillerinin akademik başarı üzerine etkisine yoğunlaşmış ve akademik başarıyı arttırdığı görülmüştür. Bu bulgu alanyazın ile de uyum içerisindedir (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005; Tulbure, 2012; Wu, 2014). Ancak öğrenme stili bireyin kendi başarıma yolunu tercih etme süreci (Dunn ve Dunn, 1993) olduğundan, sürece dair pek çok değişken bulunmaktadır. Demografik özelliklerin öğrenme stili üzerine etkisi olmadığı görülen çalışmalarda, derinlemesine bakılarak yaratıcılık, otokontrol, programlama vb. gibi diğer değişkenlerin de incelenmesi gerektiği düşünülmektedir. Toplumların gelişmesi ve ilerlemesi açısından çok mühim olan yaratıcılık faktörü, öyle ki etkili kullanıldığında devletlerin kaderini belirleyebilecek düzeyde değişim yaratmaktadır (Cevher, 2015). Bu nedenle öğrenme stilleriyle ilgili yapılan çalışmaların en az eleştirel düşünme kadar yaratıcılık konusu üzerine de eğilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bireyin kendi öğrenme yolunu bulması, nispeten yaratıcılığa girerken, bu yolu düzenleme ve program şekli, öğrenme yolu üzerinde zorluklarla mücadele ve öğrenmeye karşı gösterdiği sebat da yine değişken olarak incelenmesi gereken unsurlar olarak düşünülebilir.

Türkiye’de öğrenme stilleri konusu üzerine yapılan çalışmalarda en fazla kullanılan öğrenme stili envanteri Kolb Öğrenme Stili Envanteri olmuştur. İkinci tercih edilen envanter ise Grasha ve Riechman Öğrenme Stili Envanteri olmuştur. Bir grup araştırmacı ise çalışmalarında kendi öğrenme stili envanterini oluşturarak çalışmalarda kendi envanterlerini kullanmıştır. Kolb’un öğrenme stili envanterini Türkiye’de ilk kez Aşkar ve Akkoyunlu (1993) Türkçeye uyarlayarak geçerlik güvenirlik çalışmaları yapmış ve güvenirlik katsayısını .80 bulmuştur. Daha sonra Gencel (2006) çalışmasında bu envanteri yeniden ele almış ve Türkçeye uyarlanmasını güncelleyerek güvenirlik

katsayısını .77 bulmuştur. Kolb Öğrenme Stili Envanteri'nin geçerlilik ve güvenirliğinin yüksek çıkması, erişebilirliğinin daha kolay olması ve Türk öğrenme yapısıyla uyum göstermesi, birbirleriyle yakın ilişki içerisinde bulunan diğer öğrenme stili modelleri arasından (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005) seçilme sebebi olarak düşünülebilir. Diğer öğrenme stili envanterleri de incelenen araştırmalarda kullanılmış ancak, Kolb ve Riechman öğrenme stili envanterlerine oranla çok az denenmiştir. Bu durum Türkiye'de alanyazında öğrenme stili envanterleri ile ilgili boşluk olduğunu, diğer envanterlerin de geçerlik güvenirlik çalışmalarının yapılarak sık kullanılmasıyla denenmesi gerektiğini düşündürmektedir. Bunun yanı sıra öğrenme stili envanterleri topluca ele alındığında, öğrenme stili pastasından Kolb ve Riechman öğrenme stili envanterleri büyük payı alsa da, pastanın geri kalanı çok sayıda ve öğrenme stili envanteri çeşidi oluşturmaktadır. Araştırmacıların kullandıkları envanterlerin bu kadar çeşitli olması, modellerin kapsam bakımından günümüz için zayıf kaldığını, öğrenen yapısını tam karşılayamadığını ve geliştirmeye gereksinim duyulduğunu gösterebilir. Araştırmacıların çoğunlukla Kolb Öğrenme Stili Envanterini tercih etmesi de geri kalan envanterlerin ihtiyacı tam karşılayamadığını düşündürülebilir. Ayrıca kendi öğrenme stili envanterlerini tasarımıyan araştırmacılar da göz önüne alındığında, Türkiye' de öğrenme stillerinin önemli bir noktaya geldiği söylenebilir.

Araştırmanın sonuçları genel bir bakış sunması amacıyla Tablo 5.1. de özetlenmiştir. Tablo 5.1. sonuç tablosu aşağıdaki gibidir;

Tablo 5.1.

Sonuç Tablosu

1- Öğrenme stilleri konusunda genellikle yüksek lisans tezleri çalışılmıştır
Öğrenme stilleri konusunda çalışmalara bakıldığında 2011 yılında yoğunlaşma görülmektedir.
Öğrenme stilleri konusunda yayın dili olarak genellikle Türkçe tercih edilmiştir.
Öğrenme stilleri konusunda genellikle Gazi Üniversitesi çalışmıştır.
2- Öğrenme stilleri konusunda genellikle örneklem türü olarak lisans öğrencileri tercih edilmiştir. Tercih edilen örneklem büyüklüğü ise genellikle “301-1000” aralığındadır.
Öğrenme stilleri konusunda genellikle nicel araştırma yöntemi tercih edilmiştir.
Genellikle tarama (survey) araştırma deseni tercih edilmiştir.
Genellikle betimsel araştırma türü tercih edilmiştir.
3- Öğrenme stilleri konusu çalışmalarda genellikle Öğrenme stilleriyle değişkenler arasındaki ilişkinin incelenmesi şeklinde kullanılmıştır.
Öğrenme stilleri konusunda genellikle akademik başarı değişkeni kullanılmıştır.
Kullanılan değişkenler arasında tutum ile genellikle güçlü ilişki tespit edilmiştir.
Öğrenme stilleri konusunda genellikle Kolb Öğrenme Stili Envanteri tercih edilmiştir.

Bu araştırmada öğrenme stilleri alanındaki akademik yayınların içerikleri analiz edilmeye çalışılmış ancak Türkiye’de karşılaştırma yapılacak tarama çalışması sayısı az olduğundan bulgular yorumlanmaya çalışılmıştır. Araştırmanın tüm bulgularının ulusal alanyazındaki çalışmalar ile uyum içerisinde olduğu görülmektedir. Öğrenme stilleri konusunda alan taraması yapan Aşkın (2005), Orak (2015) ve Ataseven ve Oğuz’un (2015) elde ettikleri bulgular araştırmanın bulgularını desteklemektedir. Araştırmada incelenen akademik yayınlara derinlemesine bakıldığında tüm öğrenenlerin öğrenme yolunun farklı olduğu ortak vurgudur. Öğrenenlerin öğrenme şekilleri her ne kadar gruplanmaya çalışılsa da bireysel farklılıkların öğrenme stillerini oldukça çeşitlendirdiği saptanmıştır. Bulgular bireysel farklılıkların öğrenme stiline etkisi ile ilgili alanyazın ile uyum içerisinde (Hallett, Bryant, ve Nunes, 2010; Hallett, Nunes, Bryant ve Thrope, 2012; Bempeni ve Vamvakoussi, 2015; Killingsworth, Clark ve Adams, 2015).

Sonuç olarak öğrenme stili konusunda bu kadar araştırma yapılmasına rağmen, MEB ve öğretmenlerin bu konudaki gayretinin sadece teoride olması düşündürücüdür. Bu durumun öğretmenlerin akademik yayınları takip etmediğini ve MEB'in eğitim programlarına akademik yayınları almamasından kaynaklandığı düşünülebilir. MEB ve öğretmenlerin bir ucunu, eğitim bilimleri ve akademisyenlerin öteki ucunu oluşturduğu bir eğitim sisteminde, bu iki uç arasındaki kopukluk ne yazık ki, öğrenenlerin kendisini ve öğrenme stilini keşfetmesini engellemekte veya geciktirmektedir. Kendini gerçekleştiren birey hedefiyle yola çıkılan eğitim sisteminde MEB ve öğretmenlerin akademik yayınlar ile kopukluğu acilen çözüm sunulması gereken alanyazında bir eksiklik olduğu düşünülebilir. Öğretmenlerin öğrenci merkezli bir eğitim anlayışını kanıksaması, bireysel farklılıkları içselleştirmesi ve konu ile ilgili aldığı eğitimleri pratiğe dökmesi beklenmektedir. Bireysel farklılıkları merkez alan, öğrenme stillerini önemseyen bir anlayışa göre tasarlanmış öğrenme ortamı, bu doğrultuda hazırlanmış eğitim programı ve bu hassasiyette yetiştirilmiş öğretmenler ile başta akademik başarı olmak üzere, öğrenene ve eğitime dair pek çok faktörde iyileşme, gelişme ve ilerleme kaydedileceği düşünülmektedir. Öğrenenlerin kendini tanımlayabildiği, kabiliyetlerini keşfedebildiği, mesleki seçimlerini ilgi ve yetenekleri doğrultusunda yapabildikleri öğrenme ortamlarını oluşturabilmek için öğrenme stilleri edinebilecekleri eğitim programlarının tasarlanması gerektiği düşünülmektedir. Uluslararası alanyazında da bu görüş ortaktır (Bear, 2012; Rani, 2012; Tubure, 2012; Wu, 2014; Li ve ark., 2016; Li ve He, 2016). Başka bir deyişle eğitim programlarında yapılan iyileştirmeler etkili bir öğrenme ortamı oluşturduğunu iddia etse de farklı öğrenme stiline sahip öğrenciler için en etkili yöntem değildir; öğrenen için en etkili yöntem kendi öğrenme stiline göre tasarlanmış ortamdır (Pashler, McDaniel, Rohrer ve Bjork, 2008).

Öğrenme stilleri üzerine alanyazında yapılan eleştirilere ise Pashler ve ark. (2008), konu ile ilgili çok sayıda çalışma yapılmasına rağmen, çok az çalışmanın eğitimde uygulanan öğrenme stillerinin geçerliğini test edebilen deneysel metodoloji kullanıldığını ileri sürmektedir. Bunula birlikte, öğrenme stilleri ile ilgili metodolojik açıdan sağlıklı çalışmaların eksikliği göz önüne alındığında, öğrenme stillerinin tüm olası sürümlerinin test edilemediği, hatta pek çoğunun henüz denenmediği düşünülmektedir. Öğrenme stillerinin değerlendirilmesine ilişkin daha fazla araştırma

yapılması ve araştırmaların sağlıklı ve uygun bir şekilde gerçekleşmiş olması koşuluyla, bu konu yeniden ele alınabilir.

5.2. Öneriler

Öğrenme stilleri konusunda, bundan sonra yapılacak olan tarama çalışmalarında elde edilen bulguların, bu ve önceki çalışmalarla tartışılmasının, alana katkıda bulunabileceği düşünülmektedir. Ayrıca yapılacak olan boylamsal çalışmalarla Türkiye’deki öğrenme stili konusunun değişimi ve yönelimi ortaya konulacaktır.

Öğrenme stilleri eğitim sistemine aktif ve etkili bir şekilde dahil edildiğinde öğrenenlerin motivasyonunun yükseleceği (Eyüboğlu, 2010; Li ve He, 2016), akademik başarılarının artacağı (Veznedaroğlu ve Özgür, 2005; Tulbure, 2012; Wu, 2014), etkili bir öğretimin gerçekleşeceği (Curry, 1990) bilinmektedir. Teorik olarak bu kadar akademik çalışmayla önemsenen öğrenme stili ve bireysel farklılıklar, eğitim sisteminde uygulanabilirliği arttırıldıkça ülkemizdeki genç beyin gücünün de veriminin artacağı düşünülmektedir.

Araştırmacılar için öneriler;

Yaygın kullanılan öğrenme stili envanterlerinin dışında, diğer envanterler de Türkçeye uyarlanarak geçerlik güvenirlik çalışmaları yapıp alanyazına kazandırılabilir. Öğrenme stili envanterleri sonraki araştırmalarda güncellenerek daha kapsamlı ve teknoloji çağında günümüz öğrenenlerine hitap edecek şekilde yenilenebilir.

Bilimsel yaratıcılık, argümantasyon, anomalik veri kullanımı gibi daha pek çok yeni yaklaşım değişken ile öğrenme stili konusu çalışılarak farklı boyutlardan ele alınabilir.

Konu ile ilgili daha az sayıda örneklem ile derinlemesine bilgi alan çalışmalar öğrenme stili modellerine farklı bir biçim kazandırarak yeni modellerin gelişmesine olanak sağlayabilir.

Öğrenme stili ile ilgili değişkenlerin farklı boyutlarının da ele alınması için deneysel, neden-sonuç gibi araştırma türlerinde var olandan daha fazla sayıda ve

nitelikte çalışmalar yapılması, bu araştırma türlerine ağırlık verilmesi gerektiğı düşünölebilir.

Sonraki yapılacak olan araştırmaların örneklem grubunun çocuklukta edinilen öğrenme stilinin öneminden dolayı, erken yaşlardaki örneklem grupları daha fazla tercih edilebilir. Örneğın okul öncesi öğrencilerden oluşan örneklem grubu ileriki yaşlarda akademik başarı hakkında ipuçları taşıyıp taşımadığı araştırılabilir.

Örneklem grubunun yaygın olarak öğreten adayından oluşması algısından kurtularak, öğrenme stili çeşitliliğini gözlemlemek için mühendislik, sanat ve iletişim gibi çok yönlü bölümlerin öğrencileriyle de çok sayıda ve derinlemesine araştırmalar yapmak gerektiğı düşünölebilir.

Farklı envanterler geliştirilerek veya uluslararası düzeyde yaygın kullanılan farklı envanter türleri Türkçeye uyarlanıp geçerlik güvenlik çalışmaları yapılarak konu ile ilgili alanyazına katkıda bulunulabilir.

KAYNAKÇA

- Ağca, R., K. (2006). *Hipermedya Ortamlarda Öğrenme Stillerine Dayalı Farklı Gezinti Yapılarının Öğrenci Başarısına Etkisi*. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Bilgisayar Ve Öğretim Teknolojileri Anabilim Yüksek Lisans tezi. Ankara, Türkiye.
- Akdeniz, C. (2007). *Öğrenme Stili Modelleri*. Sunu Raporu. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Eskişehir, Türkiye.
- Alşan, E. U. (2009). *Kimya Öğretmen Adaylarının Akademik Başarılarına Öğrenme Stili Tercihleri, Öz Kontrollü Öğrenme ve Motivasyon Faktörlerinin Önemi*. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Altun, H. (2016). *İlköğretim Matematik Öğretmenliği Lisans Öğrencilerinin Türev Konusundaki Akademik Başarıları ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Arık, R. S., Türkmen, M. (2009 Mayıs). Eğitim bilimleri alanında yayımlanan bilimsel dergilerde yer alan makalelerin incelenmesi. *I. Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresinde sunulan bildiri*, Çanakkale Onsekiz Mart üniversitesi, Çanakkale.
- Aslan, A. (2012). *Öğrenme Stillerine Uygun Sanal Öğrenme Çevrelerinin Öğrenci Başarısına Ve Görüşlerine Etkisi*. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Bilgisayar Ve Öğretim Teknolojileri Anabilim Yüksek Lisans tezi. Elazığ, Türkiye.
- Aşkar, P. ve Akkoyunlu, B. (1993). Kolb Öğrenme Stili Envanteri. *Eğitim ve Bilim*, 87, 37-47.
- Aşkın, Ö. (2006). *Öğrenme Stilleri ile İlgili Elektronik Ortamda Yayımlanan Çalışmaların İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ataseven, N. (2015). Türkiye’de Öğrenme Stilleri Konusunda Yapılan Tezlerin İncelenmesi. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 4 (3), 192-205.
- Avcıoğlu, G. Ş. (2011). Türkiye’deki akademisyenlerin küresel bilgi üretme ve yaymadaki konumları. *Hacettepe Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 14, 75-94.
- Babacan, E. (2010). *Başlangıç Piyano Eğitiminde Algısal Öğrenme Stillerinin Uygulanabilirliği*. Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı Doktora tezi. Konya, Türkiye.
- Balkar, B., Şahin, S. (2015). Yeni bir öğretmen yetiştirme yaklaşımı olarak göreve başlatma programı. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11 (1).

- Baş, G. (2011). Türkiye’de eğitim programlarında yapılandırmacılık: Dün, bugün, yarın. *Eğitim Dergisi*, Sayı 32. <http://www.egitim.gen.tr/tr/index.php/arsiv/sayi-31-40/sayi-32-ekim-2011/739-turkiye-de-egitim-programlarında-yapilandirmacilik-dun-bugun-yarin> 11.06.2017.
- Bear, A. A. G, (2012). Technology, learning, and individual differences. *Journal of Adult Education*, 41(2), 27-42.
- Bempeni, M., Vamvakoussi, X. (2015). Individual differences in students’ knowing and learning about fractions: Evidence from an in-depth qualitative study. *Frontline Learning Research*, 3 (1), 18-35.
- Biçer, M. (2010). *İlköğretim 6., 7., 8. sınıf öğrencilerinin sınıf düzeyleri, cinsiyetleri, akademik başarıları ve ders grupları ile öğrenme stilleri arasında ilişki*. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi. İstanbul, Türkiye.
- Bozkurt, O., & Orak, Z. (2016). Türkiye’de akademik başarı değişkeni alanında yapılan öğrenme stilleriyle ilgili çalışmaların incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(35), 93-107.
- Bray, B. and McClaskey, K. (2013). A step-by-step guide to personalize learning. *Learning & Leading With Technology*, 40 (7), 12-19.
- Cevher, A.H. (2015). *Sekizinci sınıf üstün yetenekli öğrencilerin anomalik durumlara odaklı argümantasyon sürecinin bilimsel yaratıcılık düzeylerine etkisi*. Yüksek lisans tezi. İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
- Coffield, F., Moseley, D., Hall, E. and Ecclestone, K. (2004). *Learning style and pedagogy in post-16 learning. A systematic and critical review*. London: Learning and Skill Research Centre.
- Conti, G. J., Kolody, R. C. (1995). *The use of learning strategies: An international perspective*. Proceedings of The 36 Annual Adult Education th Research Conference. Alberta, Canada: University of Alberta.
- Curry, L. (1990). A critique of the research on learning styles. *Educational Leadership*, 10, 50-56.
- Dunn, R. and Dunn, K. (1993). Learning styles of the multiculturally diverse. *Emergency Librarian*, 20 (4), 24-33.
- Edwards, S. (2015). Active learning in the middle grades. *Middle School Journal*, 46 (5), 26-32.
- Ekici, G. (2003a). *Öğrenme stiline dayalı öğretim ve biyoloji dersi öğretimine yönelik ders planı örnekleri*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Ekici, G. (2003b). Uzaktan Eğitim Ortamlarının Seçiminde Öğrencilerin Öğrenme Stiline Önemi, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı:24, s.48-55.

- Eren, A. (2006). İki farklı meslek grubundaki bireylerin öğrenme stili tercihlerinin incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 31(141), 50-60.
- Ertürk, S. (1997). *Eğitimde program geliştirme*. Ankara: Meteksan A.Ş.
- Eyüboğlu, F. (2010). Eğitimde stil kavramına ilişkin bir inceleme. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 8 (3), 569-592.
- Felder, R.M., Brent, R. (2005). Understanding student differences. *Journal of Engineering Education*, 94(1), 5772.
- Felder, R. M., Silverman, L. K. (1988). Learning and teaching styles in engineering education. *Engineering Education*, 78 (7), 674-681.
- Felder, R. M., Soloman, B. A. (1998). Learning Styles and Strategies, http://www.uncw.edu/cte/soloman_felder.htm 12.06.2017
- Fidan, N. (1986). *Okulda Öğrenme ve Öğretme*. Ankara: Pegem Yayınevi.
- Flavell, J.H. (1979). Metacognition and cognitive monitoring: A new area of cognitive developmental inquiry. *American Psychologist*, 34, 906-911.
- Galloway, C. (1976). *Psychology for learning and teaching, with instructor's manual*. New York: McGraw-Hill.
- Gencel E. İ. (2007). Kolb'un deneyimsel öğrenme kuramına dayalı öğrenme stilleri envanteri III'ü Türkçeye uyarlama çalışması. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9 (2), 120-140.
- Given, B. K. (1996). Learning Styles; A Synthesized Model. *Journal of Accelerated Learning and Teaching*, 21, 11- 44.
- Göldağ, B. (2011 Eylül). Öğrenme stilleri öğretmenlerinininki ile aynı olan ve olmayan öğrencilerin akademik başarılarının incelenmesi. *20. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayında sunulan bildiri*, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Burdur.
- Grasha, A. F. (1996). *Teaching with style*. Pittsburg, PA: Alliance.
- Guba, E.G. ve Lincoln, Y.S. (1989). Fourth Generation Evaluation. Newbury Park, CA:Sage.
- Güven, M., Kürüm, D. (2008). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile eleştirel düşünme eğilimleri arasındaki ilişki. *İlköğretim Online*, 7(1), 53-70.
- Hallett, D., Nunes, T., Bryant, P. (2010). Individual differences in conceptual and procedural knowledge when learning fractions. *Journal of Educational Psychology*, 102, 395-406.

- Hallett, D., Nunes, T., Bryant, P., Thorpe, C. M. (2012). Individual differences in conceptual and procedural fraction understanding: The role of abilities and school experience. *Journal of Experimental Child Psychology*, 113, 469-486.
- Hammersley, M. (1998). *Partisanship and credibility: the case of antiracist educational research*. Buckingham: Open University Pres.
- Hergenhahn, B.R. (1988). *An introduction to theories of learning, third edition*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Hsu, T. (2005). Research methods and data analysis procedures used by educational researchers. *International Journal of Research & Method in Education*, 28(2), 109-133.
- Hunt, D. (1979). Learning style and student needs: an introduction to conceptual level. student learning styles: Diagnosing and prescribing programs. In James W. Keefe (Ed.). *Reston: National Association of Secondary School Principals*. S.27-38.
- Hyun, J., Ediger, R. and Lee, D. (2017). Students'satisfaction on their learning process in active learning and traditional classrooms. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 29 (1), 108-118.
- Işık, A. (2008). Yabancı dil eğitimimizdeki yanlışlıklar nereden kaynaklanıyor?.*Journal of Language and Linguistik Studies*, 4(2), 15-26.
- Jonassen, D. H., Grabowski, B. (1993). *Individual differences and instruction*. New York: Allen & Bacon.
- Kanadlı, S. (2016). A meta-analysis on the effect of instructional designs based on the learning styles models on academic achievement, attitude and retention. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 16 (6), 2057-2086.
- Karadağ, E. (2010). Doktora tezlerinde kullanılan araştırma modelleri: nitelik düzeyleri ve analitik hata tipleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 16 (1), 49-71.
- Karasar, N. (2003). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kavale, Kenneth A.; LeFever, Gretchen B. (2007). Dunn and Dunn Model of learning-style preferences: critique of lovelace meta-analysis. *Journal of Educational Research*, 101 (2), 94-97.
- Kaya, M, Oran, G. (2015). *Proje tabanlı öğrenme yaklaşımı ve Türkçe öğretimine yönelik bir uygulama*. Turkophone, 2 (1), 17-25.
- Kelly, A.E., Lesh, R.A. and Baek, J.Y. (Editors). (2014). *Handbook of design research methods in education: Innovations in science, technology, engineering, and mathematics learning and teaching*. New York: Routledge.

- Kılıç, E., Karadeniz, Ş. (2004). Cinsiyet ve öğrenme stiline göre öğrenme stratejisi ve başarıya etkisi. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23 (3), 129-146.
- Killingsworth, S. S., Clark, D. B. and Adams, D. M. (2015). Self-explanation and explanatory feedback in games: Individual differences, gameplay, and learning. *International Journal of Education in Mathematics, Science and Technology*, 3 (3), 162-186.
- Kolb, D.A. (1981). *Learning styles and disciplinary differences*. San Francisco, California: Jossey Bass Inc., Publishers.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall, Inc.
- Kolb, D.A. (1985). *Learning style inventory: self scoring inventory and interpretation booklet*, Boston: McBer and Company.
- Kurt, H., Ekici, G. (2013). *Bireysel farklılıklar ve öğretime yansımaları*. Öğrenme-Öğretme Yaklaşımları ve Uygulama örnekleri. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Laycock, V. K. (1978). *Mann L. and special education Rockville M.D*. Aspen: Op. Cite.
- LeFever, M. (1998). *Learning styles-reaching everyone-God gave you to teach*. Eastbourne, Great Britain: Kingsway Publications.
- LeGendre, P. and LeGendre, L. (1998). *Numerical Ecology*. Amsterdam: Elsevier, <http://books.google.com/books?id=KBoHuoNRO5MC&printsec=frontcover&hl=t> 12.06.2017
- Li, H., He, Q. (2016). Ambiguity tolerance and perceptual learning styles of chinese efl learners. *English Language Teaching*, 9 (6), 213-222.
- Li, Y., Medwell, J., Wray, D., Wang, L., Liu, X. (2016). Learning styles: a review of validity and usefulness. *Journal of Education and Training Studies*, 4 (10), 90-94.
- Lovelace, M. K. (2005). Meta-Analysis of Experimental Research Based on the Dunn and Dunn Model. *The Journal of Education research*, 98 (3), 176-183.
- Marvasti, A.B. (2004). *Qualitative research in sociology*. London: Sage Publications Ltd.
- Maryland, M. (1972). *Education of gifted and talented*. Washington D.C: US Office of Education.
- McCarthy, B. (1985). What 4MAT training teaches us about staff development. *Educational Leadership*, 42(7), 61-68.

- McCarthy, B. (1990). Using the 4MAT system to bring learning styles to schools. *Educational Leadership*, 48(2), 31-37.
- MEB, Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı. (2004). *Öğrenci merkezli eğitim uygulama modeli*. İzmir İktisat Kongresi Eğitimde Uygulamalar Bölümü Tebliği. <http://uretim.meb.gov.tr/EgitekHaber/s76>, 9.6.2017.
- Milli Eğitim Temel Kanunu, (1973). Resmi Gazete, 12 (14574), 2342.
- Nuckles, C. R. (2000). Student-centered teaching: Making it work. *Adult Learning*, 11, 5-6.
- Odabaşı, H. F., Fırat, M., İzmirli, S., Çankaya, S., Mısırlı, Z. A. (2010). Küreselleşen dünyada akademisyen olmak. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10 (3), 127-142.
- Oğuzkan, A.F. (1993). *Eğitim terimleri*. Ankara: Gül Yayınevi.
- Orak, Z. (2015). *Türkiye'de Akademik Başarı Değişkeni Alanında Yapılan Öğrenme Stilleriyle İlgili Çalışmaların İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
- Othman, N., Amiruddin, M. H. (2010). Different perspectives of learning styles from VARK model. *Procedia Social and Behavior Sciences*, 7, 652-660.
- Oxford, R. L., Anderson N. J. (1995). A crosscultural view of learning styles. *Language Teaching*, 28 (4), 201-215.
- Özdemir, M. ve Yıldız, A., M. (2015). The Effect Of Educational Videos Presented In Two Different Content Stream On Motivation And Achievement Of Students With Visual Learning Styles (İki Farklı İçerik Akışında Sunulan Eğitsel Videoların Görsel Öğrenme Stiline Sahip Öğrencilerin Akademik Başarı Ve Motivasyonlarına Etkisi). *Eğitimde Kuram ve Uygulama Articles /Makaleler Journal of Theory and Practice in Education*, 11(1), 104-124 ISSN: 1304-9496.
- Özerbaş, M., A. (2007). Yapılandırmacı Öğrenme Ortamının Öğrencilerin Akademik Başarılarına Ve Kalıcılığına Etkisi. *Türk Eğitim Bilimleri*, 5(4), 609-635.
- Özgen, K. (2012). *Yapılandırmacı Öğrenme Yaklaşımı Kapsamında, Öğrencilerin Öğrenme Stillerine Uygun Öğrenme Etkinlikleri Geliştirilmesi: Fonksiyon ve Türev Kavramı Örnekleme*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Pashler, H., McDaniel, M., Rohrer, D. and Bjork, R. (2008). Learning Styles: Concepts and Evidence. *Psychological Science In The Pubic Interest*, 9(3), 105-119.
- Rani, P. (2012). Learning styles in education. *International Journal of Research in Economics & Social Sciences*, 2 (5), 31-41.

- Rayner, S., Riding, R. (1998). *Cognitive styles and learning strategies: understanding style differences in learning and behavior*. London: David Fulton.
- Reinert, H. (1976). "One Picture is worth a thousand words? Not necessarily". *Modern language Journal*, C.60, s.160-168.
- Schmeck, R.R. (Editor). (2013). *Learning strategies and learning styles*. New York: Springer Science + Business Media.
- Senemoğlu, N. (2013). *Gelişim Öğrenme ve Öğretim*. Ankara: Yargı Yayınevi.
- Silverman, D. (2001). *Interpreting qualitative data: Methods for analysing talk, text and interaction*. London: Sage.
- Şenyuva, E., A. (2009). Hemşirelik Öğrencilerinin Öğrenme Stillерinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, Cilt 15, Sayı 58, ss: 247-271.
- Şimşek, A. (2006). *Öğrenme biçimi*. Kuzgun,Y., Deryakulu, D. (Eds.), *Eğitimde bireysel farklılıklar*. (2. basım). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Şimşek, A. (2014). *Öğretim Tasarımı*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Şimşek, Ö. (2007). *Marmara Öğrenme Stilleri Ölçeğinin Geliştirilmesi ve 9-11 Yaş Çocuklarının Öğrenme Stillерinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Tran, T. T. (2013). Is the learning approach of students from the confucian heritage culture problematic? *Educational Research for Policy and Practice*, 12 (1), 57-65.
- Tulbure, C. (2011). Learning styles, teaching strategies and academic achievement in higher education: A cross-sectional investigation. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 33, 398-402.
- Tulbure, C. (2012). Investigating the relationships between teaching strategies and learning styles in higher education. *Acta Didactica Napocensia*, 5 (1), 65-74.
- Turan, M. (2006). *Yeni ilköğretim programları, Öğretimde planlama ve değerlendirme*. Ankara: Akış Yayıncılık.
- Veznedaroğlu, R. L. ve Özgür, A. O. (2005). Öğrenme stilleri: Tanımlamalar, modeller ve işlevleri. *İlköğretim Online*, s.1-16.
- Wu, D.C. (2014). Learning styles and satisfaction in distance education. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 15 (4), 112-129.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Yıldırım, K. (2010). Nitel araştırmalarda niteliği arttırma. *İlköğretim Online Dergisi*, 9 (1), 79-92.

Yıldırım, S. (2012). *Sanal Dünya ve Web Temelli Öğrenme Ortamlarının Öğrencilerin Akademik Başarıları, Motivasyonları ve Sosyal Bulunuşlukları Açısından Karşılaştırılması*. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Bilgisayar Ve Öğretim Teknolojileri Anabilim Dalı Doktora tezi. Ankara, Türkiye.

EKLER

EK-1

DOKÜMAN ANALİZİNDE KULLANILAN TEZLERİN REFERANSLARI

- Abi, M. (2014). *The Effect of Reading Strategy Traininig on High School Students' Learning Styles*. Yüksek Lisans Tezi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
- Açık, S. (2013). *Lise Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Akbulut, A. (2010). *Duygusal Zeka ve Kişiliğin Öğrenme Stillerine Etkisi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma*. Yüksek Lisans Tezi. Kara Harp Okulu Savunma Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Akdoğan Yeşilova, E. P. (2011). *İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stillerine Göre Elektronik Portfolyo Hazırlama Süreçlerine İlişkin Görüşleri*. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Aksoy, E. (2014). *Matematik Alanında Üstün Yetenekli ve Zekalı Öğrencilerin Bazı Değişkenler Açısından Veri Madenciliği ile Belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Aktaş, İ. (2011). *4MAT Modeline Dayalı Öğretimin İlköğretim Yedinci Sınıf Öğrencilerinin Maddenin Yapısı ve Özellikleri Ünitesindeki Başarı, Motivasyon ve Öğrenme Stillerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
- Aktaş, P. İ. (2007). *İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Okul Başarıları, Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ve Demografik Özellikleri İlişkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Aktürk, Ş. (2014). *İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Demografik Açından İncelenmesi (Bilfen Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Alaçayır, S. (2011). *Zihin Engelliler Öğretmeni Adaylarının Yeterlik Algıları İle Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Albayrak, Y. (2008). *Sağlık Meslek Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Matematik Dersine Karşı Tutumları Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Alptekin, O. (2011). *Görme Engelliler İçin Bir Öğretim Sistemi Tasarımı*. Yüksek Lisans Tezi. Beykent Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Alşahan, Ö. L. (2010). *İlköğretim Öğretmen Adaylarının Öğrenme Yöntemlerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

- Alşan, E. U. (2009). *Kimya Öğretmen Adaylarının Akademik Başarılarına Öğrenme Stili Tercihleri, Öz Kontrollü Öğrenme ve Motivasyon Faktörlerinin Önemi*. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Altun, F. (2010). *Üstün Yetenekli Öğrencilerin Mükemmelliyeçilik Özellikleri, Okul Motivasyonları, Öğrenme Stilleri ve Akademik Başarıları*. Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.
- Altun, H. (2016). *İlköğretim Matematik Öğretmenliği Lisans Öğrencilerinin Türev Konusundaki Akademik Başarıları ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Altun, S. (2005). *Öğrencilerin Öz Düzenlemeye Dayalı Öğrenme Stratejilerinin ve Öz Yeterlik Algılarının Öğrenme Stilleri ve Cinsiyete Göre Matematik Başarısını Yordama Gücü*. Doktora Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul.
- Ardıç, E. Ö. (2013). *8. Sınıf Geometrik Cisimler Konusunun Öğretiminde 4MAT Öğretim Modelinin Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Arı, E. (2008). *Yapılandırıcı Yaklaşım ve Öğrenme Stillerinin Genel Kimya Laboratuvarı Uygulamalarında Öğrencilerin Başarısı, Bilimsel İşlem Becerileri ve Tutumları Üzerine Etkisi*. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Arslan, B. (2003). *A Descriptive Study On Learning Styles Of The Engineering Students At METU*. Yüksek Lisans Tezi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Ankara.
- Arslanhan, Ş. (2013). *İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerin Öğrenme Stilleri İle Ödev Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Aslan, A. (2012). *Öğrenme Stillerine Uygun Sanal Öğrenme Çevrelerinin Öğrenci Başarısına ve Görüşlerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Aşkın, Ö. (2006). *Öğrenme Stilleri ile İlgili Elektronik Ortamda Yayımlanan Çalışmaların İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Atlı, D. (2009). *İnşaat Sektörü Öğrenme Stilleri*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Atman, N. (2009). *Web Ortamında Öğrenen Hareketlerinin İzlenmesi Yoluyla Öğrenme Stillerinin Tahmin Edilmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Aygül, İ. (2015). *Tunceli Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Öğrencilerinin Çoklu Zeka Alanları ile Öğrenme Stillerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sivas.

- Azar, N. (2008). *Fen ve Teknoloji Dersinde Öğrenme Stillerinin İşbirlikçi Grup Atamalarında Kullanılmasının Öğrencilerin Akademik Başarı, Tutum, Bilimsel Süreç Becerileri ve Öğrenmenin Kalıcılık Düzeylerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.
- Babacan, E. (2010). *Başlangıç Piyano Eğitiminde Algısal Öğrenme Stillerinin Uygulanabilirliği*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Babalı, Ö. (2010). *Kız Meslek Liseleri ve Genel Liselerdeki Öğrencilerin Öğrenme Strateji ve Stillerinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Bagav, M. (2015). *Üstün Yetenekli Öğrencilerde Öğrenme Stilleri (Türk Eğitim Vakfı İnanç Türkes Özel Lisesi Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Yedi Tepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Balbal, K. F. (2016). *Honey&Mumford ve Mccarthy Öğrenme Stili Modellerinin Bulanık Mantık Tabanlı Gerçekleştirimi ve Performans Analizi*. Yüksek Lisans Tezi. Celal Bayar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Manisa.
- Balcı, Ö. (2013). *Öğrenme Stillerine Dayalı Etkinliklerin İngilizce Dersinde Öğrencilerin Okuduğunu Anlama Becerilerine ve Öz-Yeterlik Algılarına Etkisi*. Doktora Tezi. Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Bardak, K. A. (2007). *NLP Temelli Bir Öğretim Programının "Madde Analizi" Konusunun Öğretiminde Öğrencilerin Akademik Başarısına Etkisi (Fırat Üniversitesi Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Bayar, D. (2009). *Kavramsal Değişim Yaklaşımının İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin Fotosentez ve Bitkilerde Solunum Konusunu Anlamalarına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Baydar, S. (2012). *Öğrenme Stillerine Göre Lise Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme Eğilimi*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Bayrak, N. (2016). *Biyoloji Öğretiminde Akıllı Değerlendirme Sisteminin Tasarlanması ve Uygulanması*. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Bayram, G. İ. (2014). *Exploring The Academic And Social Challenges Of Visually Impaired Students in Learning High School Mathematics*. Yüksek Lisans Tezi. Bilkent Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bedir, G. (2007). *İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğrencileri, Öğretmenleri ve Velilerinin Öğrenme Stili Profillerinin Değerlendirilmesi*. Doktora Tezi. İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
- Bedir, B. S. (2012). *Algısal Öğrenme Stillerinin Yabancı Dilde Kelime Öğrenmeye ve Hatırlamaya Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.

- Bengiç, G. (2008). *İlköğretim 6. ve 7. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ile Sosyal Bilgiler Dersindeki Başarıları Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Biçer, M. (2010). *İlköğretim 6., 7., 8., Sınıf Öğrencilerinin Sınıf Düzeyleri, Cinsiyetleri, Akademik Başarıları ve Ders Grupları İle Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Bolat, K. N. (2007). *İlköğretim 6. ve 7. Sınıf Fen ve Teknoloji Bilgisi Dersi Öğrencilerinin Öğrenme Stillere Göre Motivasyon ve Başarı Düzeyleri*. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir.
- Bozkurt, H. (2008). *İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin Sahip Olduğu Bazı Duyuşsal Değişkenlerin Yeni Müfredata Göre Hazırlanmış Fen Konularındaki Kimya Başarısına Katkısı*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimleri Üniversitesi, Bolu.
- Budakoğlu, I. İ. (2011). *Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Türkçe ve İngilizce Bölümü 1. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Cangır, H. (2010). *Investigatin The Relationship Between Learning Styles and The Effectiveness of On-Line Supplementary Material*. Yüksek Lisans Tezi. Bilkent Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Cesur, M. O. (2008). *Üniversite Hazırlık Sınıfı Öğrencilerinin Yabancı Dil Öğrenme Stratejileri, Öğrenme Stili Tercih ve Yabancı Dil Akademik Başarısı Arasındaki Açıklayıcı ve Yordayıcı İlişkiler Örüntüsü*. Doktora Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Coşkun, N. (2011). *Öğrenme Biçimlerine Göre İlköğretim Öğrencilerinin Matematik Dersi Başarı ve Kaygı Düzeyleri*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Cömert, Z. (2012). *Web Madenciliği Entegre Edilmiş Semantik Web Tabanlı Öğrenme Ortamlarının Öğrenci Akademik Başarı ve Tutumlarına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Çakıroğlu, S. (2014). *Öğrenme Stilleri ve Beyin Temelli Öğrenme Yaklaşımının Öğrencilerin Biyoloji Dersindeki Başarı ve Tutumlarına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Çalhan, R. (2012). *İş Birliğine Dayalı Öğrenme Yönteminin Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Konuşma Becerileri Üzerine Etkisi*. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Çardak, Ç. S. (2012). *Harmanlanmış Öğrenme Sürecinde Öğrencilerin Etkileşimlerinin ve Öğrenme Düzeylerinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

- Çardak, Ü. (2010). *Fen ve Tenoloji Dersine İlişkin Günlük Tutmanın Öğrenci Başarısı ve Tutumu Üzerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Çatalkaya, R. (2005). *Bazı Bireysel Farklılıkların Kavram Haritası Yapma Başarısına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Çelik, L. (2004). *Teknoloji Yoğun Ortamların Öğrencilerin Öğrenme Stil Tercihlerine Uygunluğu*. Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çelik, T. (2010). *İlköğretim Öğrencilerinin Bilişsel Stil ve Öğrenme Stillerinin Farklı Ölçme Formantalarından Aldıkları Puanlara Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Çetinkaya, Ç. (2011). *İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Kelime Kullanım Sıklıkları Üzerine Bir Araştırma*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çiğdem, G. (2010). *Sınıf Öğretmenliği Adaylarının Öğrenme Stilleri ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.
- Çögenli Gündoğan, A. (2011). *Sınıf Öğretmenlerinin Sahip Oldukları Öğrenme Stilleri ve Kullandıkları Bilişüstü Öğrenme Stratejileri*. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Çömek, A. (2009). *İnternetin Etkin Kullanımı İle Öğrenme Stillerinin Öğretmen Adaylarının Akademik Başarı ve Tutuma Etkisi*. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Dağhan, G. (2010). *Öğrencilerin Çevrimiçi Öğrenme Ortamlarına İlişkin Tercihlerinin Öğrenme Stillerine Göre Konjoint Analizi İle İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Demir Ayaz, A. (2016). *The Relationship Between Foreign Language Learners'Future Second Language (L2) Selfguides, Language Learning Motivation and Achievement*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Demir, R. (2010). *Dokuzuncu Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Çoklu Zeka Alanlarının İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Demirel, B. (2006). *The Effectiveness Of Establishing Meaningful Groups In Terms Of Their Learning Styles And Administrating Teachers Accordingly / Öğrenme Stillerine Göre Anlamlı GruplarOluşturmanın Etkililiği Osmangazi Üniversitesi Yabancı Diller Bölümünde Bir Uygulama*. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Demirhan, E. (2010). *Beyin temelli Öğrenme Kuramına Dayalı Biyoloji Öğretiminin Akademik Başarı,Tutum, Öz Yeterlik Algısı ve Eleştirel Düşünme Eğilimi Üzerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.

- Demirkol, M. (2012). *Akıllı Elektronik Danışmanlık Sisteminin Öğrencilerin Akademik Gelişimine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Demirkol, T. (2009). *An Investigation of Turkish Preparatory Class Students' Listening Comprehension Problems and Perceptual Learning Styles*. Yüksek Lisans Tezi. Bilkent Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Denizoğlu, P. (2008). *Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Fen Bilgisi Öğretimi Öz-Yeterlik İnanç Düzeyleri, Öğrenme Stilleri ve Fen Bilgisi Öğretimine Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Adana.
- Deveci, T. (2011). *İngilizceyi Yabancı Bir Dil Olarak Öğrenen Yetişkinlerden Sosyal Etkileşime Dayalı Öğrenme Stilleri*. Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, Ankara.
- Dewan, A. S. (2005). *Teaching English To Young Learners Through Storytelling*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Dinçer, T. (2007). *Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Fizik Öğrenme Stilleri*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Dinçol Özgür, S. (2011). *Türetimci Çoklu Ortamın Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerine Göre Başarı, Tutum ve Kalıcılığa Etkisi ile Öğretmen Adaylarının Ortama Yönelik Görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Doğan, H. T. (2007). *Paralel Çoklu Ortamlarla Öğrenmede Öğrenme Stilinin Kaybolmaya Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Doyran, F. (2000). *The Effects Of Perceived Teacher Non-Verbal Behaviors, Teacher Behaviors And Preferred Learning Styles On English Proficiency Level*. Doktora Tezi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Ankara.
- Duran, V. (2014). *Öğretmen Adaylarının Hipotetik-Yaratıcı Akıl Yürütme Becerilerinin, Bilimsel Epistemolojik İnançları, Öğrenme Stilleri ve Demografik Özellikleri Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
- Elçi, A. N. (2008). *Öğrenme Stillerine Uygun Olarak Seçilen Öğrenme Yöntemlerinin Öğrencinin Başarısına, Matematiğe Yönelik Tutumuna ve Kaygısına Etkileri*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Erdoğan, Ş. (2008). *Fizik Derslerindeki Başarılı ve Başarısız Öğrencilerin Öğrenme ve Düşünme Stillerinin Karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Ergin, S. (2011). *Fizik Eğitiminde 4MAT Öğretim Yönteminin Farklı Öğrenme Stillerine Sahip Lise Öğrencilerinin İş, Güç ve Enerji Konusundaki Başarısına Etkisi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Ergin, S. Ö. (2009). *Öğrenci ve Öğretmenlerin 11. Sınıf Kimya Konuları İle İlişkili Analogilerdeki Benzerlik ve Farklılıkları Belirleme Düzeyleri*. Yüksek Lisans Tezi. Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.
- Ermurat, D. G. (2013). *Öğrenme Stilleri ve Beyin Temelli Öğrenme Yaklaşımının Öğrencilerin Biyoloji Dersindeki Başarı ve Tutumları Üzerine Etkisi*. Doktora Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Erol, B. (2013). *İlköğretim Metamatik Öğretmenliği 2. Sınıf Öğrencilerinin Fizik Dersine Yönelik Tutumları İle Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Ertürk, A. (2006). *The Relationship Between The Learning Style Preferences Of Undergraduate English Preparatory Program Students, The Listening Comprehension Strategies, And Achievement*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Eryılmaz, S. (2013). *İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Sosyal Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Eskici, M. (2008). *Öğrencilerin Öğrenme Stilleri İle Akademik Başarıları ve Cinsiyetleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne.
- Ezginci, Y. (2008). *Biyomedikal Mühendliğe Giriş Dersinin İnternet Üzerinde Tasarımı*. Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Gencel, E. İ. (2006). *Öğrenme Stilleri, Deneyimsel Öğrenme Kuramına Dayalı Eğitim, Tutum ve Sosyal Bilgiler Program Hedeflerine Erişi Düzeyi*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Gökdağ, M. (2004). *Sosyal Bilgiler Öğretiminde İşbirlikli Öğrenme, Öğrenme Stilleri, Akademik Başarı ve Cinsiyet İlişkileri*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Gökova, V. (2010). *Temel Bilgisayar Uygulamaları Dersinde Öğrencilerin Öğrenme Stillerine Göre Tasarlanan Öğrenme İçerik Yönetim Sisteminin Öğrenci Başarısına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Gül, B. (2011). *Ortaöğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Ders Çalışma Stratejileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Beşiktaş İlçesi Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Gülözer, A. (2010). *Farklı Test Formatları İle Ölçülen Yabancı Dil Başarısının; Öğrencilerin Tutumları, Kaygı Düzeyleri ve Öğrenme Stilleri İle İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Günaydın, F. (2011). *İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle ders Çalışma Alışkanlıkları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Gündüz, M. (2009). *İnternet Teknolojilerini Kullanarak Öğrenci Başarısı ve Öğrenmenin Kalıcılığını Arttırma*. Yüksek Lisans Tezi. Bahçeşehir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Güneş, C. (2004). *Learning Styles Preferences Of Preparatory School Students At Gazi University / Gazi Üniversitesi Hazırlık Sınıfı Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri*. Yüksek Lisans Tezi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, Ankara.
- Güneş, G. (2014). *Çocukların Epistemolojik Görüşlerinin ve Öğrenme Stillerinin Öklidyen Geometrisinde Modellenmesi*. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Gürleyük, G., C. (2008). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının Çeşitli Değişkenler Açısından Eleştirel Düşünme Eğilimleri, Problem Çözme Becerileri ve Akademik Başarı Düzeylerinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.
- Gürpınar, E. (2009). *Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Öğrenme Stillerine Gmre probleme Dayalı Öğrenme ve Klasik Eğitimden Duydukları Memnuniyet ve Akademik Başarıları*. Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- Gürsoy, T. (2008). *Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Güven, M. (2004). *Öğrenme Stilleri ile Öğrenme Stratejileri Arasındaki İlişki*. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Güven, Z. Z. (2007). *Öğrenme Stillerine Dayalı Etkinliklerin Öğrencilerin Dinlenme Becerisi Erişileri, İngilizce Dersine Yönelik Tutumları ve Öğrenilenlerin Kalıcılığına Etkisi*. Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- İnal, A. (2013). *9. Sınıf Kimya Dersi Kimyasal Bağlar Konusunun Öğrencilerin Öğrenme Stilleri ve Geleneksel Öğretim Yaklaşımı ile İşlenmesinin Öğrenci Akademik Başarısına Etkisinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- İnce, M. (2011). *Web 2.0 Teknolojileri Kullanımının Farklı Öğrenme Stillerine Sahip Öğrencilerin İngilizce Yazma Becerilerine Etkisinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Zonguldak.
- İncik Yalçın, E. (2009). *Friedrich Vester'in Bellek Tipleri Testinin Güvenirlik Çalışması*. Yüksek Lisans Tezi. Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Işık, G. (2011). *İlköğretim 6., 7. ve 8. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Öğrencilerin Sorgulayıcı Öğrenme Becerileri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Adnan Menderes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Aydın.
- Kafadar, T. (2013). *Sosyal Bilgiler Dersinde Öğrencilerin Kullandıkları Öğrenme Stratejilerinin Çoklu Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Kırşehir.

- Kaleci, F. (2012). *Matematik Öğretmen Adaylarının Epistemolojik İnançları İle Öğrenme ve Öğretim Stilleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Kanatlı, S. (2008). *Lise 10. Sınıf Öğrencilerinin Bilişsel Stilleri Arasındaki Farklılıkların Akademik Başarı, Eğitimsel Uzmanlaşma Alanı ve Cinsiyet Açısından İncelenmesi (Gaziantep İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Kaplan, M. (2016). *Farklılaştırılmış Öğretim Yöntemi ile İşlenen Fen Bilimleri Dersi 7. Sınıf Kuvvet ve Hareket Ünitesinin Öğrencilerin Kavramsal Anlamalarına, Bilimsel Süreç Becerilerine ve Akademik Başarılarına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Karakış, Ö. (2006). *Bazı Yükseköğretim Kurumlarında Farklı Öğrenme Stillerine Sahip Olan Öğrencilerin Genel Öğrenme Stratejilerini Kullanma Düzeyleri*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Karataş, E. (2004). *Bilgisayara Giriş Dersini Veren Öğretmenlerin Öğretim Stilleri İle Dersi Alan Öğrencilerin Öğrenme Stillerinin Eşleştirilmesini Öğrenci Başarısı Üzerindeki Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kavalcı, K. (2015). *Tüketici Karar Verme Tarzları ve Öğrenme Stillerinin Y ve Z Kuşakları Açısından Karşılaştırılması Üzerine Bir Araştırma*. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Kaya, F. (2007). *İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stillerine Dayalı Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Düzeyinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir.
- Kayacık, E. (2013). *Öğrencilerin Kolb Öğrenme Stillerine Göre Çalışma Alışkanlıkları, Ödev Yapma Motivasyonları ve Stilleri Üzerine Bir Çalışma*. Yüksek Lisans Tezi. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Keleş, D. (2009). *Öğretmen Adaylarının Alan Eğitimi ve Bazı Psikosoyal Değişkenlere Göre Denetim Odağı Eğilimleri İle Öğrenme Stilleri Tercihleri*. Yüksek Lisans Tezi. Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Keleşoğlu, Ş. (2011). *Öğrenme Stilleri, Akademik Özyeterlik, Seviye Belirleme Sınavı Puanları ve Öğrenci Özellikleri Değişkenlerinin Lise 1. Sınıf Akademik Başarısını Yordama Gücü Üzerine Bir Araştırma*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kılıç, E. (2002). *Web Temelli Öğrenmede Baskın Öğrenme Stilinin Öğrenme Etkinlikleri Tercihi ve Akademik Başarıya Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kılıç, G. (2011). *İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Biçimleri İle İlköğretim Okullarında Görevli İngilizce Öğretmenlerinin Öğrenme ve Öğretim Biçimlerinin Belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Koca, S. (2011). *İlköğretim 8. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Başarı, Tutum ve Kaygılarının Öğrenme Stillerine Göre Farklılığının İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
- Kocaarslan, B. (2016). *Profesyonel Müzik Eğitiminde Bilinçli Farkındalık, Öğrenme Stratejileri ve Öğrenme Stilleri*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Koç, D. (2007). *İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri: Fen Başarısı ve Tutumu Arasındaki İlişki (Afyonkarahisar İl Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi, Afyon.
- Koç, D. (2010). *Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin İncelenmesi ve Belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Koç, İ. Y. (2013). *KPSS'ye Hazırlanan Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri İle Sınav Kaygıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Koç, S. (2009). *İlköğretim 5. ve 6. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin belirlenmesi ve Akademik Başarı İle İlişkisi (Elazığ İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Koçak, T. (2007). *İlköğretim 6. 7. ve 8. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi (Gaziantep li Merkez lçeleri Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Koçyiğit, M. (2011). *Üniversite Öğrencilerinin Nedensel Yüklemeleri ve Öğrenme Stilleri*. Yüksek Lisans Tezi. Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
- Kolay, B. (2008). *Öğretim Stillerinin Farklı Öğrenme Stillerine Sahip 6. Sınıf Öğrencilerinin Fen ve Teknoloji Dersi Başarısı Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Koşar, G. (2016). *The Influence of Brain-Compatible Learning on English Language Proficiency of Adult Learners*. Doktora Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Köprülü, Ö. (2004). *Learning Styles Of Student-Teachers in English Language Teaching Departments in Some Faculties Of Education With Respect To Foreign Language Learning and Teaching*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Köroğlu, M. (2015). *Öğretmen Adaylarının Özel Alan Yeterlikleri ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırşehir.
- Köse, A. (2010). *Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri, Ders Çalışma Stratejileri İle Fen Bilgisi Öğretimi Öz Yeterlik İnançları Arasındaki İlişki (ÇOMÜ Örneği)*.

Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.

- Kural, H. (2009). *Öğrencilerin Öğrenme Stillerinin Fen ve Teknoloji Dersi Akademik Başarılarına ve Sosyo-Demografik Özelliklerine Göre İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Aydın.
- Kurubaş, M. (2004). *Handling The Problems in Mixed-Ability Classes Of Prep Departments / Üniversitelerde İngilizce Hazırlık Programında Farklı Yetenekli Öğrencilerden Oluşan Sınıflarda Ortaya Çıkan Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Küçükler, H. (2016). *The Impact of Autonomous Learning on Graduate Students' Proficiency Level in Foreign Language Learning*. Doktora Tezi. İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Mutlu, D. (2016). *Effects of Different Video Modalities On Writing Achievement in Flipped English Classes*. Yüksek Lisans Tezi. Boğaziçi Üniversitesi, İstanbul.
- Mutlu, İ. (2010). *Bazı Geometrik Kavramların Öğrenilmesine 4 MAT Öğretim Yöntemi ve Öğrenme Stilinin Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Erzincan Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Erzincan.
- Ok, E. G. (2009). *İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Biçimlerinin Sınıf Düzeyi, Cinsiyet ve Akademik Başarı İle İlişkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Bursa.
- Orak, Z. (2015). *Türkiye'de Akademik Başarı Değişkeni Alanında Yapılan Öğrenme Stilleriyle İlgili Çalışmaların İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
- Ortega, G. S. (2013). *Cross Cultural Differences in Language Learning Strategy Preferences: A Comparative Study of German And Turkish University Efl Students*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Otrar, M. (2006). *Öğrenme Stilleri İle Yetenekler, Akademik Başarı ve Öss Başarısı Arasındaki İlişki*. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Ölçer, D. S. (2010). *Lise Tarih Öğretmenlerinin Kullandıkları Öğretim Yaklaşımlarının Öğrencilerin Öğrenme Stilleri Açısından Değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Önder, F. (2006). *Fizik Eğitiminde Öğrenme Stillerine Dayalı Öğretim Yöntemlerinin Öğrenci Başarısı Üzerindeki Etkileri*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Önder, F. (2012). *İşbirlikli Gruplarda Öğrenme Stillerinin Fizik Dersi Başarısı İle Hatırda Tutma Düzeyine Etkisinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

- Özbek, Ö. (2006). *Öğrenme Stiline Uygun Olarak Düzenlenen Öğretim Etkinliklerinin Akademik Başarı, Hatırda Tutma Düzeyi Ve Tutumlara Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Özdemir, A. M. (2012). *İlköğretim 5. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Ünitelerinde Kavramsal Değişim Yaklaşımının Öğrenci Başarısına Etkisinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özdemir, M. (2011). *Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özer, A. (2008). *İlköğretim İkinci Kademe Özbek Asıllı Afgan Göçmen Öğrenciler İle Türk Öğrencilerin Öğrenme Stillerinin Akademik Başarı ve Cinsiyete Göre Karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özer, D. (2010). *İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Burdur.
- Özgen, K. (2012). *Yapılandırmacı Öğrenme Yaklaşımı Kapsamında, Öğrencilerin Öğrenme Stillerine Uygun Öğrenme Etkinlikleri Geliştirilmesi: Fonksiyon ve Türev Kavramı Örnekleme*. Doktora Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Özhan, U. (2012). *İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Derslerindeki Akıllı Tahta Kullanımına Yönelik Görüşleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Özkan, E. (2013). *İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Özkan, Ş. (2003). *Güdüsel İnançların ve Öğrenme Stillerinin Onuncu Sınıf Öğrencilerinin Biyoloji Başarısındaki Rolü*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özkardeş, H. E. (2008). *Geliştirilen Öğrenme Stilleri Ölçeğinin Sonuçlarının Değerlendirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Öztekin, Z. (2012). *Lise Öğrencilerinin Öğrenme Stillerinin, Lise Türü, Akademik Başarı ve Cinsiyete Göre Karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Öztürk, M. S. (2004). *The Effects Of Foreign Language Learning Strategies And Cognitive Behaviors Of Students On Their Success In Foreign Language Learning*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Öztürk, T. (2011). *Sosyal Bilgiler Öğretiminde Projeye Dayalı Öğrenme Yaklaşımının Öğrencilerin Başarısına, Derse Yönelik Tutumlarına ve Görüşlerine Etkisi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Öztürk, Z. (2007). *Öğrenme Stilleri ve 4MAT Modelina Dayalı Öğretimin Lise Tarih Derslerindeki Öğrenci Başarısına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özyaşar, A. (2013). *7. Sınıf Öğrencilerinin Dönüşüm Geometrisi Yeteneklerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Adıyaman üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adıyaman.
- Özyurt, H. (2013). *Web Tabanlı Uyarlanabilir Test Sisteminin Geliştirilmesi ve Değerlendirilmesi: Olasılık Ünitesi Örneği*. Doktora Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Özyurt, Ö. (2013). *Uyarlanabilir Zeki Web Tabanlı Matematik Öğrenme Ortamının Tasarlanması, Uygulanması ve Değerlendirilmesi*. Doktora Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Pazarlı, S. (2009). *Öğrenme Stilleri İle Sınav Kaygısı Arasındaki İlişki (İstanbul ili Anadolu Yakası Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Rüzgar, M. E. (2014). *Beşinci Sınıf Öğrencilerinin Okuduğunu Anlama Düzeylerinin Öğrenme Stilleri Bağlamında İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Sabır, A. (2016). *İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Bilimsel Süreç Becerilerine Etki Eden Faktörlerin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
- Sapancı, A. (2011). *Kişilik, Bilişüstü ve Akademik Başarının Yapısal Eşitlik Modellemesi ve Başarıdaki Öğrenme Stili Farklılıkları*. Doktora Tezi. Abant İzzet baysal Üniversitesi, Bolu.
- Sert, S. (2009). *Eğitsel Bilgisayar Oyunlarının Lise Öğrencilerinin İnternete İlişkin Bilgi Düzeyi Performansına Etkisi: Quest Atlantis Örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Sever, E. (2008). *Öğrenme Stilleri: İlköğretim 6-8. Sınıf Öğrencilerine Yönelik Bir Ölçek Geliştirme Çalışması*. Yüksek Lisans Tezi. Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Aydın.
- Subaşı, D. (2010). *Öğrencilerin Öğrenme ve Düşünme Stillерinin Coğrafya Dersi Akademik Başarılarına Etkileri (12. Sınıf)*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Süral, S. (2008). *Sınıf Öğretmenliği Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stilleri İle Fen ve Teknoloji Öğretimi Dersindeki Akademik Başarıları Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Şahin, N. (2008). *Radioaktiflik Konusunun Sosyo-Kültürel Oluşturmacı Anlayış Temelinde Öğretiminin Ortaöğretim Öğrencilerinin Öğrenmeleri Üzerine Etkisinin Belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Şeker, M. (2010). *Sosyal Bilgiler Öğretiminde Öğrenme Stillerine Uygun Etkinliklerin Kullanılmasının Öğrencilerin Öğrenme Düzeyi ve Kavram Yanılgılarının Giderilmesi Üzerindeki Etkililiğinin Araştırılması*. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Şenol, M. (2011). *İlköğretim Öğrencilerinin Bilgisayar Tutumlarının İncelenmesi ve Bilgisayar Dersi İçin Öğrenme Stillerini Göz Önüne Alan Bir Metadolojinin Geliştirilmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Bahçeşehir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Şentürk, F. (2010). *7.Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Matematik Öğretmenlerinin Öğretme Stillerinin Öğrencilerin Matematik Dersi Başarısı Üzerine Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.
- Şimşek, Ö. (2007). *Marmara Öğrenme Stilleri Ölçeğinin Geliştirilmesi ve 9-11 Yaş Çocuklarının Öğrenme Stillerinin İncelenmesi*. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Taşgın, F. G. (2015). *Türkçe Öğretmeni Adaylarının Dinleme, Konuşma, Okuma ve Yazma Özyeterlikleri ile Öğrenme Stillerinin İncelenmesi (Atatürk Üniversitesi Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
- Tayşi, E. K. (2014). *Öğrenme Stiline Dayalı Eğitimin Ortaokul Öğrencilerinin Dinlediğini Anlama Becerilerine ve Dinlemeye Yönelik Tutumlarına Etkisi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Tektaş, Ş. S. (2010). *Vermunt (1994) Öğrenme Stilleri Envanterinin Türkçeye Uyarlanması*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Tepehan, T. (2004). *Deniz Harp Okulu 1'nci Sınıf Öğrencilerinin Mezun Oldukları Lise ve Lisans Ders Grupları ile Öğrenme Stilleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Toğrul, H. (2014). *İlköğretim Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri İle Bazı Derslerdeki Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Topuz, F. (2014). *Öğrenme Stillerinin ve Eleştirel Düşünme Becerilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi: Fen Bilgisi Öğretmen Adayları*. Yüksek Lisans Tezi. Amasya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Amasya.
- Turan, E. (2009). *10. Sınıf Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenlerinin Derste Kullandığı Öğretim Yöntemlerinin Öğrencilerin Sahip Olduğu Öğrenme Stilleriyle Uygunluğunun İncelenmesi (Gaziantep İli Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
- Turan, M. B. (2015). *Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Meraklılık Düzeyleri ile Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Tuzcu, Ö. (2016). *Piyano Eğitiminde Özdüzenlemeli Öğrenme ve Öğrenme Stilleri ile Akademik Başarı Arasındaki İlişki*. Doktora Tezi. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Uğur, B. (2007). *Öğrencilerin Karma Öğrenme Yöntem ve Yöntem Uygulamasına Yönelik Görüşlerinin Başarı, Cinsiyet ve Öğrenme Stilleri Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Uğur, N. (2008). *Algısal Öğrenme Stilleri Açısından İlköğretim Dördüncü Sınıf Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarının ve Öğretmen Uygulamalarının İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Uğur, S. (2010). *Farklı Öğrenme Stillerine Sahip Öğrencilerin e-Ders Tasarımına İlişkin Görüşleri: Anadolu Üniversitesi Uzaktan Eğitim Programı Örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Usta, A. (2006). *İlköğretim Fen Bilgisi Derslerini Öğrenme Stillerine Dayalı Öğretim Etkinliklerinin Öğrenci Erişi ve Tutumlara Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Usta, İ. (2008). *Öğrenme Stillerine Göre Düzenlenen Beyin Temelli Öğrenme Uygulaması*. Yüksek Lisans Tezi. Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
- Utanır, S. (2008). *İlköğretim I. Kademe 5. Sınıf Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri Tercihleri İle Matematik Dersindeki Akademik başarı ve Derse Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- Uysal, G. (2010). *İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersinde İşbirlikli Öğrenmenin Erişkiye, Problem Çözme Becerilerine, Öğrenme Stillerine Etkisi ve Öğrenci Görüşleri*. Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Uysal, N. M. (2011). *Öğrenme Stillerine Dayalı Okuma Stratejileri Eğitiminin Okuduğunu Anlama Becerisi Üzerine Etkileri*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Uz, İ. (2016). *Mersin ve Riga'da Ortaokul Öğrencilerinin Tercih Ettikleri Öğrenme Biçim ve Stillerinin Farklı Değişkenler Açısından Analizi*. Yüksek Lisans Tezi. Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi, Mersin.
- Ünal, Ö. (2013). *Pedagojik Formasyon Sertifika Programına Devam Eden Öğrencilerin Bireysel Öğrenme Biçimlerinin Kolb'un Sınıflaması Temelinde İncelenmesi: Çukurova Üniversitesi Örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Yanardöner, E. (2010). *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğrenme Stilleri ve Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Boğaziçi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Yardım Yahyaoğlu, Ö. (2011). *Young EFL Learners' Learning Styles: Matches and Mismatches Between Learners' Preferences And Their Teachers' Perceptions*. Yüksek Lisans Tezi. Uludağ Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Yavuzalp, N. (2012). *E-Öğrenme Ortamında Kullanılan Öğrenme stil ve Stratejilerinin Web Kullanım Madenciliği İle Analizi*. Doktora Tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

- Yazıcı, E. (2004). *Öğrenme Stilleri İle İlköğretimde Beşinci Sınıf Matematik Dersindeki Başarı Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Yeşilyurt, A. B. (2010). *Evaluation of The Effectiveness of Remedial Class Application: A Sample Study At A Foundation University*. Yüksek Lisans Tezi. Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Yıldırım Yar, V. (2011). *Ortaöğretim Dokuzuncu Sınıf Öğrencilerinin İngilizce Yazma Becerileri ile Öğrenme Tipleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
- Yıldırım, S. (2012). *Sanal Dünya ve Web Temelli Öğrenme Ortamlarının Öğrencilerin Akademik Başarıları, Motivasyonları ve Sosyal Bulunuşlukları Açısından Karşılaştırılması*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yıldız, A. M. (2016). *Farklı Yapıda Hazırlanmış İki Öğrenme Materyalinin, Farklı Öğrenme Stillerine Sahip Öğrencilerin Akademik Başarılarına ve Motivasyonlarına Etkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Eğitim bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
- Yılmaz, B. (2004). *Comparison And Contrast Of The Learning Styles Of The Prep Class Students And The Teaching Styles Of The English Teachers At Some Anatolian High Schools*. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yılmaz, D. (2011). *Öğrenme Sratejilerinin Öğrenme Stilleri ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Yılmaz, E. (2011). *Benlik Saygısı, Kontrol Odağı ve Öğrenme Stillerinin Akademik Başarıya Etkisi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma*. Yüksek Lisans Tezi. Kara Harp Okulu Savunma Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yılmaz, E. O. (2012). *Çevrimiçi Öğrenmede Bütünleşik Kavram Odaklı Tartışma Ortamları Üzerine Bir İnceleme*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yılmaz, M. (2014). *Öğretmen Adaylarının Öğrenme Stillerinin Öğrenme Öğretme Anlayışları ve Fen Öğretimine Yönelik Özyeterlik İnançları İle İlişkisi*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Yurtseven, R. (2010). *İlköğretim Beşinci Sınıf Öğrencilerinin Sosyal Bilgiler Dersindeki Akademik Başarıları İle Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişki*. Yüksek Lisans Tezi. Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
- Yüksel, E. (2010). *İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Bilgisayar Tutumları ve Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Bahçeşehir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Yüksel, G. (2013). *Flüt Öğretiminde Psikolojik Tıp Öğretimine Dayalı Öğrenme Stili Odaklı Öğretim Uygulamalarının Öğrenci Başarı Düzeyine Etkisi*. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Zahal, O. (2014). *Özel Yetenek Sınavına Giren Adayların Öğrenme Stilleri ve Bilişsel Esneklik düzeyleri İle Sınav Başarıları Arasındaki İlişki*. Doktora Tezi. İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
- Zengin, H. (2008). *Endüstri Meslek Liselerinde Eğitim Gören Öğrencilerin Öğrenme Stilleri, Sınav Kaygı Düzeyleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişki (Kocaeli İli, Gebze İlçesi Örneği)*. Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, İstanbul.

EK-2

DOKÜMAN ANALİZİNDE KULLANILAN MAKALELERİN REFERANSLARI

- Acat, M. B., Özer, M. N., & Yenilmez, K. (2004). Eğitim fakültesi öğrencilerinin matematik öğrenme biçimleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*(37), 26-45.
- Açıslı, S. (2016). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile eleştirel düşünme eğilimlerinin incelenmesi. *İlköğretim Online*, 15(1), 273-285.
- Ağlargoğlu, O. (2015). Stratejik yönetim alanında eğitsel video geliştirme: bir yol hikâyesi*. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(20), 1308-9196.
- Ak, Ş. (2008). Öğrenme yaklaşımlarına ilişkin kavramsal bir inceleme. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 8(3), 693-720.
- Akpınar, Y. (2009). Reflection tools in teaching the design of interactive learning objects: a case study. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 24(154), 134-146.
- Aktaş, İ. P., & Mirzeoğlu, D. (2008). İlköğretim II. kademe öğrencilerinin öğrenme stillerinin demografik özellikleriyle ilişkisi. *AİBÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 173-188.
- Aktaş, İ. P., & Mirzeoğlu, D. E. (2009). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin öğrenme stillerinin okul başarılarına ve beden eğitimi dersine yönelik tutumlarına etkisi. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(1), 1-8.
- Alkan, K. Ü., Özdemir, F. B., & Çakır, Ö. (2013). Eğitim fakültesi öğrencilerinin öğrenme stil ve stratejilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi (Mersin Üniversitesi örneği). *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(3), 56-76.
- Al-Quran, M. (2007). Cognitive learning styles as reflected in the test makeup of english instructors. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(32), 1-11.
- Alşan, E. U. (2009). Temel kimya laboratuvarı dersinde öğretmen adaylarının başarılarına öğrenme stili tercihlerinin etkisi. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi*, 3(1), 117-133.
- Arı, E., & Bayram, H. (2011). Yapılandırmacı yaklaşım ve öğrenme stillerinin laboratuvar uygulamalarında başarı ve bilimsel süreç becerileri üzerine etkisi. *İlköğretim Online Dergisi*, 10(1), 311-324.
- Arsal, Z., & Özen, R. (2007). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stratejileri ve öğrenme biçimi tercihlerinin incelenmesi. *AİBÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 151-164.
- Arslan, B., & Aksu, M. (2006). A descriptive study of the learning style profiles of the engineering students at the middle east technical university (METU). *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 31(141), 83-91.
- Arslan, B., & Babadoğan, C. (2005). İlköğretim 7. ve 8. sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerinin akademik başarı düzeyi, cinsiyet ve yaş ile ilişkisi. *Eurasian Journal of Educational Research*(21), 35-48.

- Aydıntan, S., Şahin, H., & Uysal, F. (2012). “Kesirler” konusunun öğretiminde 4mat öğrenme stili modelinin akademik başarı ve kalıcılığa etkisi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(23), 408-427.
- Azizoğlu, N., & Çetin, G. (2009). 6. ve 7. sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri, fen dersine yönelik tutumları ve motivasyonları arasındaki ilişki. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 17(1), 171-182.
- Bahar, H. H., & Sülün, A. (2011). Fen bilgisi öğretmen adaylarının öğrenme stilleri, cinsiyet öğrenme stili ilişkisi ve öğrenme stiline göre akademik başarı. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(2), 379-386.
- Bahar, H. H., Özen, Y., & Gülaçtı, F. (2009). Eğitim fakültesi öğrencilerinin cinsiyet ve bransa göre akademik başarı durumları ile öğrenme stillerinin incelenmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 42(1), 69-86.
- Bahar, M. (2009). Öğrencilerin öğrenme stilleri ve mini fen proje çalışmalarındaki performansları arasındaki ilişki. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 9(1), 7-52.
- Bakır, S., & Mete, H. (2014). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri: Burdur ili örneği. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(3), 127-145.
- Balat, G. U., Bilgin, H., & Özdemir, A. A. (2012). 5-6 yaş çocukları için öğrenme stilleri ölçek geliştirme çalışması. *İlköğretim Online Dergisi*, 12(2), 480-490.
- Bayrak, B. K., & Bayram, H. (2012). Web ortamında probleme dayalı öğrenme yönteminin farklı öğrenme stiline sahip öğrencilerin akademik başarılarına etkisi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(18), 479-497.
- Bedir, G., & Akkurt, A. (2014). Sosyal bilgiler öğretmenliği öğrencilerinin algısal öğrenme stil tercihlerinin genel akademik ve coğrafya ders başarısına etkisi (Gaziosmanpaşa Üniversitesi örneği). *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18(1), 189-201.
- Beşoluk, Ş., & Önder, İ. (2010). Öğretmen adaylarının öğrenme yaklaşımları, öğrenme stilleri ve eleştirel düşünme eğilimlerinin incelenmesi. *İlköğretim Online*, 9(2), 679-693.
- Beydoğan, H. Ö. (2009). Lise öğrencilerinin öğrenme stillerine göre okuma-anlama sürecinde ayırt etme stratejilerini kullanma düzeyleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(1), 51-67.
- Biçer, N., & Duruhan, E. (2014). Ortaokul öğrencilerinin öğrenme stilleri ile okumaya yönelik tutumları arasındaki ilişki. *Milli Eğitim*(2024), 199-213.
- Bilgin, İ., & Durmuş, S. (2003). Öğrenme stilleri ile öğrenci başarısı arasındaki ilişki üzerine karşılaştırmalı bir araştırma. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri/Educational Sciences:Theory&Practice*, 3(2), 381-400.
- Bozkurt, O., & Aydoğdu, M. (2009). İlköğretim 6. sınıf fen bilgisi dersinde dunn ve dunn öğrenme stili modeline dayalı öğretim ile geleneksel öğretim yönteminin öğrencilerin

akademik başarı düzeyleri ve tutumlarına etkisinin karşılaştırılması. *İlköğretim Online Dergisi*, 8(3), 741-754.

- Bozkurt, O., & Orak, Z. (2016). Türkiye'de akademik başarı değişkeni alanında yapılan öğrenme stilleriyle ilgili çalışmaların incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(35), 93-107.
- Budakoğlu, I. İ., Karabacak, O., Coşkun, Ö., & Karabacak, N. (2014). Personality and learning styles of final-year medical students and the impact of these variables on medical specialty choices. *Gazi Medical Journal*, 25(4), 138-141.
- Büyüköztürk, Ş., Aygün, Ö. E., Özkahveci, Ö., & Demirel, F. (2004). Güdülenme ve öğrenme stratejileri ölçeğinin türkçe formunun geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 4(2), 207-239.
- Can, Ş. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ile bazı değişkenler arasındaki ilişkinin araştırılması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(41), 70-82.
- Cengizhan, S. (2007). Proje temelli ve bilgisayar destekli öğretim tasarımlarının; bağımlı, bağımsız ve işbirlikli öğrenme stillerine sahip öğrencilerin akademik başarılarına ve öğrenme kalıcılığına etkisi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 5(3), 377- 401.
- Cesur, M. O., & Fer, S. (2011). Dil öğrenme stratejileri, stilleri ve yabancı dilde okuma anlama başarısı arasındaki ilişkileri açıklayıcı bir model. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(41), 83-93.
- Çağlayan, H. S. (2008). Beden eğitim ve spor yüksekokulu öğrencilerinin öğrenme biçimleri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Milli Eğitim*(178), 232-246 .
- Çaycı, B., & Gül, A. (2007). Sınıf öğretmeni adaylarının sahip oldukları öğrenme stillerine göre kavram öğrenme düzeylerinin incelenmesi. *TÜBAR*(23), 43-63.
- Çelenk, S., & Karakış, Ö. (2007). Farklı öğrenme stillerine sahip öğrencilerin genel öğrenme stratejilerini kullanma düzeyleri "A.İ.B.Ü. örneği". *AİBÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 34-52.
- Çiğdem, G., & Memiş, A. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(40), 57-77.
- Çubukçu, Z. (2004, Temmuz). Öğretmen adaylarının düşünme stillerinin öğrenme biçimlerini tercih etmelerindeki etkisi. *XIII.Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayında sunulan bildiri*, İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Dağhan, G., & Akkoyunlu, B. (2011). Maggie mcvey lynch öğrenme stili envanterinin türkçe'ye uyarlanma çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(40), 117-126.
- Demir, M. K. (2006). Sınıf öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri ve sosyal bilgiler öğretimi. *Eurasian Journal of Educational Research*(23), 28-37.

- Demir, Y. P., Çırak, Y., Yılmaz, G. D., Dalkılıç, M., & Kömürcü, M. (2014). Fizyoterapi öğrencilerinde bireysel öğrenme stillerinin önemi. *Türk Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Dergisi*, 25(1), 1-7.
- Demircioğlu, İ. H. (2006). Tarih öğretmen adaylarının öğrenme şekilleri üzerine nitel bir çalışma. *Eurasian Journal of Educational Research*(23), 50-61.
- Demirkaya, H. (2004). Yaşantısal öğrenme kuramının coğrafya öğretimine uygulanması. *Burdur Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(7), 54-55.
- Demirkaya, H. (2008). Sınıf öğretmeni adaylarının küresel ısınma kavramı algılamaları ve öğrenme stilleri: fenomenografik bir analiz. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 8(1), 33-58.
- Demirkaya, H., Mutlu, M., & Uşak, M. (2003). 4 Mat öğretim sistem modeli'nin çevre eğitime uygulanması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(14), 68-82.
- Deniz, S. (2013). Analysis of study habits and learning styles in university students. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21(1), 287-302.
- Deveci, T. (2013). Adaptation of social interaction learning styles by freshman engineering students in communication courses. *Yükseköğretim Dergisi*, 3(3), 121-128.
- Dilmaç, B., Ertekin, E., & Yazıcı, E. (2009). Değer tercihleri ve öğrenme stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 7(17), 27-47.
- Doğan, B., & Çermik, H. (2012). Nasıl öğreniyorum envanterinin türkçeye uyarlanması: geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(43), 154-163.
- Duman, B. (2008). Öğrencilerin benimsedikleri eğitim felsefeleriyle kullandıkları öğrenme strateji ve öğrenme stillerinin karşılaştırılması. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 17(1), 203-224.
- Duman, B. (2010). Beyin temelli öğrenmenin farklı öğrenme stillerindeki öğrencilerin akademik başarılarına etkisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 10(4), 2051-2103.
- Durukan, E., & Maden, S. (2010). Türkçe öğretmeni adaylarının eleştirel düşünme eğilimleri üzerine bir araştırma. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*(28), 25-34.
- Ekici, G. (2002). Gregorc öğrenme stili ölçeği. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 17(123), 42-47.
- Ekici, G. (2002). Öğrenme stiline dayalı Biyoloji Öğretiminin Analizi. *Eğitim ve Bilim*, 27(126), 43-52.
- Ekici, G. (2003). Uzaktan eğitim ortamlarının seçiminde öğrencilerin öğrenme stillerinin önemi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*(24), 48-55.
- Ekici, G. (2006). Hanson Silver Öğrenme Tercihi Envanteri'nin Geçerliği ve güvenirliğine ilişkin bir çalışma. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 31(140), 10-17.

- Ekici, G. (2013). Gregorc ve kolb öğrenme stili modellerine göre öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin cinsiyet ve genel akademik başarı açısından incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 38(167), 211-225.
- Emir, S., & Sayı, A. K. (2013). Öğrenme stillerinin duygusal zeka üzerine etkisinin incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 21(2), 791-804.
- Eren, A. (2003). Öğrenme biçimi ve tercihi envanterinin (öbte) geçerlik ve güvenirlik çalışmaları. *Eğitim ve Bilim*, 28(130), 41-49.
- Eren, A. (2006). İki farklı meslek grubundaki bireylerin öğrenme stili tercihlerinin incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 31(141), 50-60.
- Ergür, D. O. (2010). hazırlık sınıfı öğrencilerinin kişisel özelliklerinin öğrenme stillerine etkisi ve öğretim sürecine yansımaları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(39), 173-184.
- Erton, İ. (2010). Relations between personality traits, language learning styles and success in foreign language achievement. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(38), 115-126.
- Fettahlıoğlu, P., Matyar, F., & Ekici, G. (2015). Öğretmen adaylarının fen öğretimi öz-yeterlik inançları ile tutumlarının öğrenme stillerine göre analizi. *Milli Eğitim*(205), 125-149.
- Florio-Hansen, I. D. (2009). How to become a succesful language learner autonomy, styles and strategies revisited. *Arbeitskreis der Sprachenzentren, Sprachlehrinstitute und Fremdspracheninstitute*(81), 9-40 .
- Gencel, İ. E. (2008). Sosyal bilgiler dersinde kolb'un deneyimsel öğrenme kuramına dayalı eğitimin tutum, akademik başarı ve öğrenme kalıcılığına etkisi. *İlköğretim Online*, 7(2), 401-420.
- Gencel, İ. E., & Saracaloğlu, A. S. (2009). Öğrencilerin öğrenme stilleri ile sosyal bilgiler programının hedeflerine erişimi düzeyleri arasındaki ilişki. *Milli Eğitim*(183), 330-348.
- Gökmen, A., & Ekici, G. (2012). Ortaöğretim öğrencilerinin biyoloji öz-yeterlik algı düzeyleri ile öğrenme stilleri ilişkisinin değerlendirilmesi. *GEFAD/GUJGEF*, 32(3), 843-866.
- Gökova, V., & İncoğlu, M. M. (2011). Temel bilgisayar uygulamaları dersinde öğrenme içerik yönetim sistemi kullanımı. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(3), 1099-1113.
- Gülbahar, Y. (2005). Öğrenme stilleri ve teknoloji. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 30(138), 10-17.
- Gülbahar, Y., & Alper, A. (2014). Elektronik ortamlar için e-öğrenme stilleri ölçeğinin geliştirilmesi. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 39(171), 421-435.
- Güllerci, H., & Oflaz, F. (2010). Ambulans ve acil bakım teknikerliği eğitimi alan öğrencilerin öğrenme stil ve stratejilerinin incelenmesi. *Gülhane Tıp Dergisi*(52), 112-120.

- Güven, B. (2008). İlköğretim öğrencilerinin öğrenme stilleri, tutumları ve akademik başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*(1), 35-54.
- Güven, M., & Kürüm, D. (2004, Temmuz). Öğrenme stilleri ve eleştirel düşünme arasındaki ilişkiye genel bir bakış. *XIII.Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayında sunulan bildiri*, İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Güven, M., & Kürüm, D. (2007). Teacher candidates' learning styles and critical thinking dispositions. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(21), 60-90.
- Güven, M., & Kürüm, D. (2008). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile eleştirel düşünme eğilimleri arasındaki ilişki. *İlköğretim Online*, 7(1), 53-70.
- Hasırcı, Ö. K. (2005). Görsel öğrenme stillerine göre düzenlenen öğretimin akademik başarı ve kalıcılığa etkisi. *Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(2), 299-314.
- Hasırcı, Ö. K., & Bulut, S. (2007). Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin öğretme stillerine etkisi. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(33), 43-49.
- Kabadayı, A. (2004). İlköğretim öğrencilerinin bilişsel öğrenme stilleri ve cinsiyetlerine göre karşılaştırılması: Konya ili örneği. *Ondokuzmayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(18), 1-16.
- Kablan, Z., & Kaya, S. (2013). Science achievement in tmss cognitive domains based on learning styles. *Eurasian Journal of Educational Research*(53), 97-114.
- Kalkan, M. (2011). Denizcilik eğitiminde etkin öğrenme ortamı oluşturmada bireysel öğrenme stratejilerinin önemi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(2), 65-82.
- Karagöz, N., Tezel, Ö., & Özabacı, N. (2009). Fen ve teknoloji dersindeki öğrenme biçimlerinin güdülenme ve başarıya etkisi. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(2), 277-292.
- Kaya, A., Bozaslan, H., & Durdukoca, Ş. F. (2012). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ile ders çalışma alışkanlıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(41), 131-146.
- Kılınçaslan, H., & Şimşek, P. Ö. (2015). 6.Sınıf “kuvvet ve hareket” ünitesinde basamaklı öğretim yöntemi ve yaratıcı drama yönteminin erişiyeye, tutuma ve kalıcılığa etkisi. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 40(180), 217-245.
- Kırkgöz, Y., & Doğanay, A. (2003). Exploring learning style and hemispheric processing preferences of efl learners. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(24), 35-48.
- Köksal, M. S., & Yaman, S. (2012). Turkish prospective teachers' perceptions about technology in education. *GEFAD/GUJGEF*, 23(2), 221-237.

- Kurbanoğlu, S., & Akkoyunlu, B. (2008). Bilgi yönetimi bölümü öğrencileri öğrenme stilleri. *Türk Kütüphaneciliği Dergisi*, 22(3), 296-307.
- Küçük, M. (2012). Çevrimiçi öğrenenlerin öğrenme biçimi ve öğrenme stratejileri arasındaki ilişki. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(42), 287-298.
- Maden, S. (2011). Jigsaw I tekniğinin yazılı anlatım becerisi akademik başarısına etkisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 11(2), 901-917.
- Mutlu, M., & Aydoğdu, M. (2003). Fen bilgisi eğitiminde Kolb'un yaşantısal öğrenme metodu. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(13), 15-29.
- Numanoğlu, G., & Şen, B. (2007). Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi bölümü öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 129-148.
- Otrar, M. (2007). Marmara öğrenme stilleri ölçeğinin (ösö-m) geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 7(3), 1379-1419.
- Özdemir, E. E. (2016). Mimarlık eğitiminde temel tasarım dersinde öğrencilerin başarıları ve öğrenme stilleri ilişkisi. *Sanat ve Tasarım Dergisi*(17), 139-156.
- Özdemir, N., & Kesten, A. (2012). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve bazı demografik değişkenlerle ilişkisi. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(1), 361-377.
- Özen, R. (2008). Learning style preferences of primary school teachers. *AİBÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 95-106.
- Özen, R., & Eren, A. (2009). Learning styles and motivational styles in different academic context: a longitudinal study. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(36), 181-192.
- Özgen, K., & Alkan, H. (2011). Matematik öğretmen adaylarının öğrenme stillerine göre etkinliklere yönelik tercih ve görüşlerinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(41), 325-338.
- Özgen, N., Ünalı, Ü. E., & Bindak, R. (2011). Öğretmen adaylarının doğal afetler konusuna yönelik "etkili öğrenme biçimleri"nin belirlenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(4), 303-323.
- Özkan, Ş., Sungur, S., & Tekkaya, C. (2004). The effect of tenth graders' learning style preferences on their biology achievement. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 29(134), 75-79.
- Pala, F. K., & Erdem, M. (2011). Dijital oyun tercihi ve oyun tercih nedeni ile cinsiyet, sınıf düzeyi ve öğrenme stili arasındaki ilişkiler üzerine bir çalışma. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(2), 53-71.
- Pala, F. K., & Erdem, M. (2011). Öğrenci yönetimli çevrimiçi tartışmalara katılımın yönetme sorumluluğu ve öğrenme stilleri açısından incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(41), 360-371.

- Pehlivan, K. B. (2010). Öğretmen adaylarının öğrenme stilleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir çalışma. *İlköğretim Online*, 9(2), 749-763.
- Peker, M. (2005). İlköğretim matematik öğretmenliğini kazanan öğrencilerin öğrenme stilleri ve matematik başarıları arasındaki ilişki. *Eurasian Journal of Educational Research*(21), 200-210.
- Peker, M., & Aydın, B. (2003). Anadolu ve fen liselerindeki öğrencilerin öğrenme stilleri. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(14), 167-172.
- Peker, M., MİRASYEDİOĞLU, Ş., & YALIN, İ. (2003). Öğrenme stillerine dayalı matematik öğretimi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(4), 371-384.
- Peker, M., Mirasyedioğlu, Ş., & Yalın, İ. (2003). Öğrenme stillerine dayalı öğretimde 4 mat öğretim modeli. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(13), 1-14.
- Samancı, N. K., & Keskin, M. Ö. (2007). Felder ve solomon öğrenme stili indeksi: türkçeye uyarlanması ve geçerlik güvenirlik çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 37-54.
- Seven, M., Bağcivan, G., Kılıç, S., & Açık, C. (2012). Hemşirelik yüksek okulu birinci sınıf öğrencilerinin öğrenme stillerinin belirlenmesi ve ders başarıları ile ilişkisinin incelenmesi. *Gülhane Tıp Dergisi*(54), 129-135.
- Şahin, H., & Ekici, G. (2012). Teknik öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin gregorc öğrenme stili modeliyle incelenmesi (Gazi Üniversitesi örneği). *Milli Eğitim*(196), 188-210.
- Şeker, M. (2014). Sosyal bilgiler ders, çalışma ve öğretmen klavuz kitaplarının öğrenme stilleri açısından incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 22(1), 41-56.
- Şeker, M., & Yılmaz, K. (2011). Sosyal bilgiler öğretiminde öğrenme stillerinin kullanılmasının öğrencilerin öğrenme düzeyleri üzerindeki etkisinin incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(1), 251-266.
- Şentürk, F., & İkikardeş, N. Y. (2011). Öğrenme ve öğretme stillerinin 7. sınıf öğrencilerinin matematik başarıları üzerine etkisi. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi*, 5(1), 250-276.
- Şenyuva, E. A. (2009). Hemşirelik öğrencilerinin öğrenme stillerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 15(58), 247-271.
- Şeyihoğlu, Ş. (2010). Sanat eğitiminde bireysel farklılıkların kaynağı: baskın öğrenme stilleri. *Milli Eğitim*(186), 56-71.
- Şirin, A., & Güzel, A. (2006). Üniversite öğrencilerinin öğrenme stilleri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6(1), 231-261.
- Tatar, E., Tüysüz, C., & İlhan, N. (2008). Kimya öğretmeni adaylarının öğrenme stillerinin akademik başarıyla ilişkisi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(10), 185-192.

- Topal, K., Sarıkaya, Ö., Basturk, R., & Buke, A. (2015). Do students' styles of learning affect how they adapt to learning methods and to the learning environment? *Marmara Medical Journal*(28), 81-89.
- Tuna, S. (2008). Resim-İş öğretmenliği öğrencilerinin öğrenme stilleri. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(25), 252-261.
- Tümkaya, S. (2012). Üniversite öğrencilerinin epistemolojik inançlarının cinsiyet, sınıf, eğitim alanı, akademik başarı ve öğrenme stillerine göre incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 12(1), 75-95.
- Tüysüz, C., & Tatar, E. (2008). Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin kimya dersine yönelik tutum ve başarılarına etkisi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(9), 97-107 .
- Uyangör, S. M., & Dikkartın, F. T. (2009). 4MAT öğretim modelinin öğrencilerin erişileri ve öğrenme stillerine etkisi. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi*, 3(2), 178-194.
- Uysal, M. P. (2009, Ekim). Kavramsal ve yapısal düzeyde öğrenme stillerine uyarlanan bilgisayar destekli alıştırmaların akademik başarıya etkisi. 3. *Uluslararası Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Sempozyumunda sunulan bildiri*, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Trabzon.
- Uzun, A., & Öncü, S. (2011). Improving a database management systems course through student learning styles: a pilot study. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(2), 1-22.
- Uzun, A., Şentürk, A., Yılmaz, N. P., Göktalay, Ş. B., Şengel, E., Öncü, S., . . . Balay, M. (2013). Öğretmen adaylarının öğrenme stillerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi: uludağ üniversitesi örneği. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26(1), 295-319.
- Uzuntiryaki, E., Bilgin, İ., & Geban, Ö. (2004). The relationship between gender differences and learning style preferences of pre-service teachers at elementary level. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi*(26), 182-187.
- Ültanır, E., Ültanır, Y. G., & Temel, G. Ö. (2012). The examination of university students' learning styles by means of felder-silverman index. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 37(163), 29-42.
- Yazıcı, Y. E. (2016). Mimarlık öğrencilerinin perspektif çizme başarısı ile öğrenme stilleri arasındaki ilişki. *Gazi Sanat ve Tasarım Dergisi*(13), 155-168.
- Yazıcılar, Ö., & Güven, B. (2009). Öğrenme stili özelliklerinin dikkate alındığı öğretim etkinliklerini uygulamanın akademik başarı, tutumlar ve hatırd tutma düzeyi üzerindeki etkisi. *İlköğretim Online*, 8(1), 9-23.
- Yenilmez, K., & Çakır, A. (2005). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin matematik öğrenme stilleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*(44), 569-585.

- Yıldırım, N., & Aslan, B. (2008). İlköğretim okulu müdürlerini yeterlilikleri ile öğrenme stillerine ilişkin bir araştırma (Tokat İli örneği). *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 7(24), 238-255.
- Yılmaz, A., & Özgür, S. D. (2012). Türetimci çoklu ortamın öğretmen adaylarının öğrenme stillerine göre başarı, tutum ve kalıcılığa etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(42), 441-452.
- Yılmaz, Ö., & Sanalan, V. A. (2011). Fen öğretmen adaylarının sınıf içi iletişim sistemi kullanımına karşı düşünceleri ve öğrenme stilleri. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(40), 122-131.
- Yılmaz, S., & Altun, H. (2015). Anadolu lisesi matematik öğretmenlerinin ve öğrencilerinin öğrenme stillerinin belirlenmesi. *Milli Eğitim*(205), 170-178.
- Yılmazel, G., Duman, N. B., & Başçı, A. B. (2015). Relation between learning styles, methods for obtaining information and academic achievements of turkish university students. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitü Dergisi*, 8(1), 225-233.
- Yücel, C., & Uluçınar, U. (2013). Lise öğrencilerinin öğrenme stillerinin eleştirel düşünme eğilimleriniyordama düzeyi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 3(4), 83-96.

ÖZGEÇMİŞ

1987 yılında Elâzığ doğumlu Ahmet Yusuf CEVHER, ilk, orta ve lise öğrenimini Elazığ'da tamamladı. 2006 yılında yine Elazığ'da Fırat Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Elektronik ve Bilgisayar Eğitimi Bilgisayar Öğretmenliği Bölümü'nde lisans öğrenimine başladı. 2010 yılında lisans eğitimini tamamlayarak mezun oldu. 2012 yılında Ardahan Üniversitesi bünyesinde Ardahan Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Bilgisayar Programcılığı Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak göreve başladı ve halen devam etmektedir. 2014 yılında Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim dalında yüksek lisans programına başladı ve halen devam etmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.